

Satu Mäkelä-Nummela huipensi Lahden maailmancupin:

SUOMEN
TOINEN
OLYMPIA-
MAAPAIKKA
TOKIOON

Millaiset ovat eri lajien kausiyhteenvedot? → 10-15

SAL100-pääjuhla vietettiin Tampereella → 16-20

Seuraesittelyissä: VihA ja TUA → 30-33

LEAD
FREE
BULLET

.224

N566 3.2 g / 50 gr
(NPL5001)

6 mm

N509 5.8 g / 90 gr
(NPL6201)

6.5 mm

N563 9.1 g / 140 gr
(NPL6203)

7 mm

N564 10.1 g / 155 gr
(NPL7027)

.30

N558 11.0 g / 170 gr
(NPL7105)

8 mm

N559 11.7 g / 180 gr
(NPL8009)

.338

N508 15.0 g / 231 gr
(NPL8020)

9.3 mm

N560 16.2 g / 250 gr
(NPL9204)

Naturalis[®]

metsästysluodit ja -patruunat

RESPECTING
THE GAME

lapua.com

PERUSTETTU 1927

91. vuosikerta. Viisi numeroa/vuosi.
ISSN 0789-516X

JULKAISIJA

Suomen Ampumaurheiluliitto ry

PÄÄTOIMITTAJA

Lassi Palo, puh. 050 339 0644
lassi.palo@ampumaurheiluliitto.fi

OSOITTEENMUUTOKSET

Kirsi Kankaanmäki, puh. 0400 930 527
kirsi.kankaanmaki@ampumaurheiluliitto.fi
Tilaushinta 50 euroa/kalenterivuosi.

MAINOSTILAN MYYNTI

Juha Halminen, puh. 050 592 2722
juha.halminen@kolumbus.fi

ULKOASU

Rauno Hietanen, Sanatakomo Oy

PAINOPAikka

Forssa Print 2019

ARTIKKELIVASTUU

Jutut edustavat kirjoittajansa henkilökohtaista mielipidettä lukuunottamatta SAL:n virallisia tiedotuksia.

TEKSTIN LAINAAMINEN

Sallittu julkaisijan luvalla, julkaisija mainiten.

SUORAMARKKINOINTI

Lehden osoitteistoa voidaan käyttää suoramarkkinointiin.

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITTO RY

Osoite: Valimotie 10, 00380 Helsinki

Puhelin: 0400 930 527

Faksi: (09) 147 764

Sähköposti: etunimi.sukunimi@ampumaurheiluliitto.fi

SAL:N HENKILÖKUNTA

Toiminnanjohtaja Anne Lantee

Taloussihteeri Sanna Hellgren

Kilpailu- ja palvelusihteeri

Kirsi Kankaanmäki

Viestintäpäällikkö Lassi Palo

Nuoriso- ja koulutuspäällikkö Timo Rautio

Valmennuksen johtaja Per-Ole Lindell

Ympäristö- ja olosuhdepäällikkö

Lotta Jaakkola

KANNEN KUVA: JUHA SAARINEN

Lahden maailmancup juhluvuoden urheilullinen päätapahtuma

ELOKUUSSA JÄRJESTETTY Lahden maailmancup oli Ampumaurheiluliiton 100-vuotisjuhluvuoden urheilullinen päätapahtuma. Se oli ikimuistoinen kilpailu, johon osallistui kaikkiaan 469 skeetin ja trapin ampujaa. He edustivat peräti 75 maata. Suomesta maailmancupiin osallistui 20 urheiluampujaa.

Kymmenen päivän aikana koettiin lukuisia värikkäitä hetkiä, joista mainittakoon kaksi: **Satu Mäkelä-Nummela** saavutti olympiamaapaikan Tokioon ja Italian **Luigi Lodde**, 39, sivusi miesten skeetin maailmanennätystä rikottuaan kaikki 125 kiekkoa. Vaihtelevat sääolosuhteet värityivät myös Hollolan Hälvälän ampumaradalla vietettyjä kisapäiviä.

SUOMEN Ampumaurheiluliitto (SAL) täyttää siis tänä vuonna 100 vuotta. Pääjuhla oli Tampereella elokuun 31. päivänä. Tämä vuosi on myös maailmancupin käytännön järjestelyistä vastanneen Lahden Ampumaseuran (LAS) 100-vuotisjuhluvuosi.

Yksi liiton juhluvuoden päätapahtumista on vielä jäljellä. Se on kauden parhaiden palkitsemistilaisuus Grande Finale, joka järjestetään jälleen lokakuun viimeisenä viikonloppuna (26.–27.10.) Kisakallion urheiluopistolla Lohjalla.

Tapahtuma rakentuu jaostojen lajiparlamenttien ja liiton palkitsemisgaalan ympärille. Tänä vuonna mukana on myös liiton ylimääräinen kokous ja koulutusta kilpailunjärjestäjille.

Kaikista näistä asioista kerrotaan lisää toisaalla tässä lehdessä!

JUHA SAARINEN

Onnittelijoiden jono oli pitkä, kun Satu Mäkelä-Nummela oli saavuttanut Suomen toisen olympiamaapaikan Tokioon 2020.

LASSI PALO

SISÄLTÖ LEHDESSÄ 4/2019

4 Pääkirjoitus: Sinun, minun vai meidän pelimme?

5 Miten lisää osallistujia ruutijajien Kultahippufinaaleihin?

6 Lindell uskoo kolmanteen olympiamaapaikkaan.

8 "Muutoksia tehtävä, jotta olisimme parempia."

10 Kiväärin ja pistoolin kausiyhteenvedot.

12 Practicalissa taas arvokisamenestystä.

13 Tokion paralympialaiset vuoden kuluttua.

14 Yhteenvedot kasa-ammunnasta, mustaruudista ja siluettista.

15 SAL:n 100-vuotisjuhlat.

21 Radoilta kerättyä. Paras muistoni.

22 SAL100: Satu Mäkelä-Nummela.

24 Raportti Kultahippufinaaleista.

26 Urheilija arjessa: Jukka Laakso.

28 Noin 20 kysymystä: Minna Parkko.

30 Seuraesittelyt: Viha ja TUA.

34 Tehoryhmäampuja. Kultahippuampuja.

36 Ase-esittely: Yildiz MX Trap.

39 Aselakiasiaa.

40 Aluejuttu: Keski-Suomi.

41 * Tiedotuksia * Onnittelut * Myydään

44 Svenska sidor.

46 10 napakkaa: Oskari Lehtimäki.

47 Finaali: Heikki Keskitalo.

hakuammuntaa

AMPUMAUURHEILULIITOLLA on meneillään juhluvuosi, sillä se täyttää tänä vuonna sata vuotta. Juhluvuosi on näkyvästi esillä tässäkin Urheiluampujan numerossa.

100

Sinun, minun vai meidän pelimme?

Vanhoja Ampujainlehden vuosikertoja on aina yhtä avartavaa lukea – etenkin näin Ampumaurheiluliiton 100-vuotisjuhla-vuoden aikana. Mitä kaikkea onkaan tapahtunut! Tapahtumarikkaita ja värikkäitä vuosia on ollut kymmeniä – no, tarkalleen ottaen pian sata.

Useita vuosikertoja on taas käyty läpi, kun on pysähdyttävä – vuoteen 1981 ja kyseisen vuoden viimeiseen Ampujainlehden pääkirjoitukseen: ”Moni on jo vanhan tavan mukaisesti valmiina kysymään, onko liiton asioita hoidettu hyvin vai huonosti vai onko niitä ylipäänsä hoidettu lainkaan. Kysymykset tulevat yleensä toiminnan ulkopuolisilta ja kaukana liitosta olevilta, jotka näkevät liiton jonkinlaisena asioitten ihmeellisenä hoitajana. Samalla tavoin kuin monet kansalaiset kokevat valtion osan. Käsitteitä tulisi kuitenkin tarkistaa, jotta asiallisuus säilyisi.”

Pääkirjoituksessa todettiin, ettei liitto sinänsä ole mikään. ”Se ei ole sinä eikä minä. Vasta meidän yhteistoimintamme antaa sille voiman. Suurin osa toiminnasta perustuu vapaaehtoisuuteen, ketään jäsentä ei voida pakottaa mihinkään. Vasta sitten, kun on sovittu jostain suunnitelmasta, sen toteuttamisesta, muodostuu jokaista velvoittava pakko. Sen jälkeen on yhteisvastuullisesti hoidettava päätöksen edellyttämät toimenpiteet, ja niin liitto toimii. Jäsenkunta arvostelee tämän mukaisesti kannanotoissaan omaa työtään ja aikaansaannoksiaan.”

Kirjoituksen lopussa todettiin: ”Ennen yleisen mielipiteen julkittua voimme kirjata liiton tämänkin vuoden aikana toimineen onnistuneesti yhteisten päämäärien hyväksi.” Tulevaisuuttakin oli jo mietitty ja suunnitelmia tehty. Niiden tarkoituksena oli vakaannuttaa liiton toimintaa ja auttaa sitä selviytymään niistä vaikeuksista, joita muuttuva maailma urheilunkin harrastajille tuo. ”Eli on sopeuduttava uuspiirteeseen aikakauteen.”

Kirjoituksesta on kulunut melkein 40 vuotta, mutta se on edelleen ajankohtainen, otsikkoa myöten. Vaikka maailma ympärillämme on muuttunut, samat asiat ovat esillä monissa muissakin lajiliitoissa, ja samanlaisia pohdintaa niissäkin on – ehkä hivenen modernimmin sanakääntein.

Sinun, minun vai meidän pelimme? Usein kysytään myös, miksi liitot eivät tee mitään. Toki kaikkia lajiliittoja – Ampumaurheiluliittoja muiden mukana – saa ja voi kritisoida. Selkeät mokat ovat mokia, kyllä, ja niistä pitääkin huomauttaa, mutta jos kysytään, miksi liitto ei tee mitään, aletaan olla hakoteillä. Palataan vielä tämän kirjoituksen alkuun: yhteistoimintamme antaa liitolle voiman.

Ampumaurheiluliiton värikkään 100-vuotisjuhlavuoden käännyessä loppusuoralle voi miettiä hetken vastausta otsikon kysymykseen. Kolme vaihtoehtoa ja mielestäni vain yksi oikea vastaus: meidän pelimme.

Din, min eller vår sak?

Det är alltid lika berikande att läsa gamla årgångar av tidningen Ampujainlehti – i synnerhet nu, under Sportskytteförbundets 100-årsjubileumsår. Så mycket har hänt! Det har varit tiotals händelserika och färggranna år – snart hundra, för att vara exakt.

Många årgångar har gått igenom innan det igen är dags att stanna upp – vid år 1981 och ledaren i det årets sista nummer av Ampujainlehti:

”Mången är redan, enligt gammal tradition, färdig att fråga om förbundets saker har skötts bra eller dåligt eller om de överhuvudtaget har skötts. Dessa frågor ställs ofta av sådana som inte deltar i verksamheten och inte är förbundet nära och som ser förbundet som någon sorts skötare av allehanda saker. På samma sätt tänker många om staten. För att inte sakligheten skall lida är det skäl att vi tar oss en titt på begreppen.”

I LEDAREN KONSTATERADES att förbundet i sig självt inte är någonting. ”Det är inte du och inte jag. Men vår gemensamma verksamhet är det som ger förbundet dess kraft. Det mesta av verksamheten baserar sig på frivillighet, ingen medlem kan tvingas till något. Det är inte förrän man har kommit överens om en plan och om förverkligandet av den som alla är tvungna att delta. Efter det skall åtgärderna föränleda av beslutet skötas solidariskt, och det är vad vi i förbundet gör.

Därmed är det sitt eget arbete och sina egna resultat som medlemmarna i sina ställningstaganden kritiserar.”

I slutet av texten konstaterades: ”Innan den allmänna opinionen träder fram torde vi kunna notera att förbundet även detta år har lyckats bra i sin verksamhet för att nå gemensamma mål.” Man hade även begrundat framtiden och planerat. Tanken var att stabilisera förbundets verksamhet och hjälpa det klara av utmaningarna som en värld i ständig förändring medför även för idrottsutövare. ”Vi måste anpassa oss till en ny, annorlunda era.”

NU, NÄSTAN 40 ÅR SENARE, är den ledaren fortfarande aktuell, rubrik och allt. Även om världen omkring oss har förändrats är samma saker på tapeten även i många andra grenförbund, där man funderar över dem – om än kanske i mer moderna ordalag.

Din, min eller vår sak? Ofta frågas det varför förbunden inte gör något. Visst både får och kan man kritisera alla grenförbund, även Sportskytteförbundet. Uppenbara tabbar är tabbar, och om sådana ska man påpeka, men om man frågar varför förbundet inte gör något så börjar man vara på fel spår.

Låt oss gå en bit tillbaka i den här texten: vår gemensamma verksamhet ger förbundet dess kraft.

Nu när Sportskytteförbundets färggranna 100-årsjubileumsår lider mot sitt slut kan vi ägna en stund åt att fundera på rubrikens fråga. Tre alternativ och i mitt tycke endast ett rätt svar: vår sak.

LASSI PALO
SAL:n viestintäpäällikkö /
SAL:s kommunikationschef

YHTEISTYÖSSÄ:

Opetus- ja
kulttuuriministeriö

Miten lisää osallistujia ruutiaseiden Kultahippufinaaleihin?

Seuroilla voisi olla käytössään nykyistä enemmän hyviä, käyttökelpoisia aseita.

Teksti & kuva HEIDI LEHIKONEN

Ruutiaseiden Kultahippufinaaleissa oli tänäkin vuonna ilahduttavasti 19 seuraa edustettuna, mutta osallistujia mahtuisi mukaan enemmänkin kuin nyt olleet 72.

Mitä tilanteen kehittämiseksi voitaisiin tehdä?

Kysyimme asiaa Ampumaurheiluliiton nuorisovaliokunnan puheenjohtajalta **Juhani Forsmanilta** ja Kauhavan Ampujien puheenjohtajalta **Markku Passilta**. Kolmen nuoren ja liiton nuorisopäällikkö **Timo Raution** vastaukset ovat sivulla 24.

KAUHAVAN AMPUJIEN joukon kanssa monet nuorten kilpailut kokenut Markku Passi kehuu Kultahippufinaaleiden olleen myös ruutiaseiden puolella jännittäviä ja tunnelmaltaan hyviä. Hän miettii, voisiko 14-sarjan jakaa kahteen:

– Siellä osa ampuu takki päällä ja hihnalla, sitten on tuella ampuvia. Kaikilla ei ole varusteita saati omia aseita. 14-sarjassa voisi laukaussmäärää myös nostaa. Säännöt voisivat myös olla ainakin muutaman vuoden samat, Passi sanoo hymyillen.

Lisäksi hän miettii, voisiko olla vaikkapa parikisa:

– Se voisi olla ihan hyvä systeemi. Sellainen, jossa saisi valita, kenen kanssa haluaa ampua.

Yleisesti hän toivoisi, että finaaleihin

Nicole Kamila näkisi mielellään myyjä myös ruutiaseiden Kultahippufinaaleissa.

osallistuvien täytyisi tuloksesta riippumatta käydä kilpailuissa aiemmin kesälläkin.

– Että saataisiin porukkaa liikkeelle.

Tuloksella ei ole väliä, mutta pitäisi käydä ampumassa kahdet tai kolmet kilpailut ennen Kultahippuja. Se tekisi alueille hyvää, saataisiin osallistujamäärää. Kyllä niille intoa tulee, kun käyvät kisoissa enemmän.

AMPUMAUURHEILULIITON nuorisovaliokunnan puheenjohtaja Juhani Forsman arvelee, että lupa-asioiden nykytilassa osallistujamäärän kasvattamista edistäisi se, että seuroilla olisi enemmän hyviä käyttökelpoisia aseita.

Toki ruutiaseiden Kultahippufinaalit osuvat usein monen perheen kesäloma-aikaan, jolloin sovittelua joutuu tekemään muiden menojen kanssa.

– Kesällä tuntuu yleisesti kärjistyvän se, ettei käydä kisoissa. On mietitty, että jos tapahtuman yhteyteen tulisi joku ilma-asejuttu, muuttaisiko se tilannetta. Tällöin ruutiaseiden finaalista saataisiin toisenlaisen tapahtuma. Toki se vaatii järjestävältä seuralta enemmän. Sellainen oli ajatus jossain vaiheessa, muttei sitä ole kehitelty sen enempää, Forsman miettii. ⚙️

Aiheesta lisää sivulla 24.

Kivääriampuja
MARIANNE PALO
(IMAS) teki pienoiskivääriin asentokilpailun ennätyksensä (1168) Bolognan EM-kilpailuissa.

LASSI PALO

1 Mikä oli tässä kaudessa parasta?

Paransin kaikkia ennätyskäsiäni ja pääsin Bolognan EM-kisoihin.

2 Mikä yllätti eniten?

Maailman kova taso. Kovaa pitää harjoitella, että samaan pääsee.

3 Millainen kokemus EM-Bologna oli?

Radat ja olosuhteet olivat hyvät. Kilpailujeni välissä oli yllättävän pitkä tauko, johon en ole tottunut.

4 Mitä odotat ensi vuodelta?

Päästä arvokisoihin ja parantaa taas ennätyskäsiäni.

Millaiset ovat tulostavoitteesi?

Uudet ennätykset.

6 Mitä sanot Tokion olympialaisista juuri nyt?

Olympialaiset ovat vielä aika kaukana, eivät ihan vielä realistiset. Jonain päivänä haluan olla olympiaurheilija.

LASSI PALO

”Kolmaskin olympiamaapaikka Tokioon on tulossa”

”Kun asetimme tavoitteen Tokion olympialaisiin, pidettiin sitä kovana. Se ei ole kuitenkaan utopiaa, sillä kolmaskin maapaikka on tulossa.”

Teksti LASSI PALO

Kuvat JUHA SAARINEN, LASSI PALO

Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtajan **Per-Ole Lindellin** pitkä EM-kilpailumatka Italiaan oli päättymäisillään. Kotiinlähtö oli varhain seuraavana aamuna, joten oli yhteenvedon aika. Kun viimeinen olympialaji oli ammuttu Bolognassa 21. syyskuuta, varmistui, että Suomi sai tänä vuonna kaksi olympiamaapaikkaa Tokioon 2020. Ne saavuttivat **Lari Pesonen** miesten skeetissä ja **Satu Mäkelä-Nummela** naisten trapissa.

– Kun asetimme Tokion olympiatavoitteen, pidettiin sitä kovana. Se oli vähintään yksi suomalaisurheilija jokaiseen lajiryhmään (haulikko, kivääri ja pistooli) eli yhteensä kolme urheilijaa. Nyt voi sanoa, ettei se ole utopiaa, sillä meillä on nyt kaksi maapaikkaa ja voimme odottaa yhtä tai kahta lisää, vaikka aika alkaa käydä vähiin, Lindell sanoi Bolognan pimenevässä lauantai-illassa.

EUROOPPALAISILLA ampujilla on jäljellä kolme mahdollisuutta saavuttaa maapaikkoja Tokioon.

Ilma-aseiden EM-kilpailut ovat Puolan Wroclawissa 23.2.–2.3. Siellä on jaossa kaksi maapaikkaa kussakin henkilökohtaisessa olympialajissa.

Kivääri- ja pistoolilajeissa järjestetään olympiakarsintakilpailu, jossa miesten ja naisten ilmakiväärissä on jaossa kaksi maapaikkaa, muissa olympialajeissa yksi. Kilpailu on Tšekin Pilsenissä 17.–28. toukokuuta.

Eurooppalaisten haulikkoampujien viimeinen mahdollisuus saavuttaa maapaikkoja Tokioon on ensi keväänä, jolloin Ranskan Chateauroux'ssa järjestetään EM-kilpailut. Ne pidetään 6.–20. toukokuuta. Jaossa on kaikkiaan kuusi maapaikkaa (miesten trap 1, miesten skeet 2, naisten trap 1 ja naisten skeet 2).

LINDELLIIN LUO uskoa se, että suomalaiset ovat olleet niin monta kertaa lähellä saavuttaa maapaikan Tokioon. Kun Minskissä järjes-

Marika Salmi ampui Euroopan kisojen finaalissa ja uusi finaaliapaikasta Lahden maailmancupissa

Eetu Kallioinen kilpailee miesten sarjassa vasta ensimmäistä vuottaan.

paikka

sa.

Historiallinen hetki: kaksi suomalaista skeetin maailmancupin finaalissa.

tettiin kesäkuussa Eurooppa kisat, Suomella oli neljä finaaliapaikkaa, mutta harmittavasti suomalaiset eivät saaneet paikkaa Tokioon. Finaaleissa ampuivat **Juho Kurki** (50m pienoiskiväärin 3x40 ls) ja **Marjut Heinonen** (naisten skeet) sekä naisten trapissa **Marika Salmi** ja **Satu Mäkelä-Nummela**.

Esimerkkejä löytyy muitakin. **Oskari**

Kössi ja ensimmäistä vuottaan miesten sarjassa kilpaileva **Eetu Kallioinen** olivat historiallisesti miesten skeetin finaalissa Lahden maailmancupissa – mutta onni ei ollut suomalaisten puolella tälläkään kerralla.

– Kyllä me vielä onnistumme: systemaattisella työllä ja harjoittelulla saavutamme haluamamme. Meidän myös opittava kestämään onnistumista ja ottamaan sekä säilyttämään kärkipaikat kovimpien huippujen rinnalla. Olemme jo monessa asiassa menneet eteenpäin, mutta kehittämispotentiaalia on vielä. Ja sehän on hyvä tilanne, Lindell hymyili.

LINDELL MAINITSI esimerkkinä myös **Aleksi Lepän**, joka oli menossa EM-Bolognan miesten 50m pienoiskiväärin asentakilpailun finaaliin. Kaikki näytti hyvältä polvi- ja makuuasennon jälkeen, sillä Leppä oli tuolloin toisena. Kaikki näytti hyvältä myös ennen kymmentä viimeistä laukausta. Leppä kuitenkin ampui viimeiseen kymmenen laukauksen sarjaansa kolme kasia, ja peli oli menetetty.

– Aleksi ei pystynyt käsittelemään sitä, että hänellä oli niin hyvä tulos. Hyvää oli se, että hän tunnusti, ettei pää kestänyt.

Lindell nosti esiin Ampumaurheiluliiton viime vuonna käynnistämän psyykkisen valmennuksen, jonka ansiota urheilijat ovat saaneet ”työkaluja” toimintaansa.

– Tuloksia alkaa näkyä, ja urheilijat kehittyvät tässäkin asiassa koko ajan. On myös kehuttava valmentajiamme, jotka ovat näillä resursseilla tehneet huikeaa työtä, Lindell jatkoi kiitoksia valmennustiimilleen.

LINDELL MYÖNSI kuitenkin sen, että Italian EM-kisoihin (Lonaton haulikko ja Bolognan 25/50m kivääri- ja pistoolilajit) oli ”budjetoitu” yksi olympiamaapaikka, jota nyt ei siis tullut.

– Vaaditaan lisää kovaa työtä, jotta kestäään henkisesti hyvää tulosta kilpailun aikana. On myös erittäin tärkeää, että urheilijamme pystyisivät ampumaan kovia tuloksia, kun olosuhteet ovat loistavat, kuten Lonatossa ja Bolognassa oli. Pitää vain olla osaavampi niin hyvissä kuin huonoissakin olosuhteissa. Nyt olimme lähempänä maapaikkoja kuin koskaan, mutta emme vielä siinä tilanteessa, että ne paikat sieltä olisi otettu.

Lindell nostaa esiin miesten skeetin, jonka kova kotimainen kilpailutilanne on nostanut ampujiamme tasoa.

– Skeetissä on monta ampujaa, jotka pystyvät olympiapaikan ottamaan. Se antaa uskoa ensi vuoteen, koska olemme niin lähellä. Saamme vielä sen toisenkin paikan,

vaikka paineet ovat kovat ja yksi kilpailu on enää jäljellä.

Miesten ja naisten trap ovat Lindellin mukaan myös lajeja, joissa mahdollisuuksia on. **Jukka Laakso** jäi kiekon päähän finaaliusunnasta EM-Lonatossa, ja Salmi uusi maailmancupin finaaliapaikasta Lahdessa Satu Mäkelä-Nummelan kanssa. Kiväärin tulostaso on noussut koko rintamalla, Lindell muistutti.

Hän mainitsi myös pistooliampuja **Joonas Kallion**, joka ”ei ehkä ihan vielä” kilpaille olympiamaapaikasta, vaikka yhden hyvän tuloksen onkin ampunut.

– Joonas on kyllä ”kartalla”, ja hän vielä sieltä tulee, Lindell uskoi.

ENTÄ SITTEn nuoret ampujamme? **Mattias Koivu** sai heinäkuussa poikien trapin MM-hopeaa, ja Suomen pojat saivat Lonatossa EM-joukkuekultaa. Koivun lisäksi joukkueessa ampuivat **Juho Mäkelä** ja **Teemu Ruutana**. **Timi Vallioniemi** sai Italian Universiadeissa skeetin hopeaa.

– EM-joukkueelta on kova näyttö siitä, että menestysainesta on. Pitää vain jaksaa tehdä töitä pitkäjänteisesti, systemaattisesti ja kärsivällisesti. Itse pitää uskoa omaan tekemiseen ja siihen, että arvokisaedustukset tulevat paranevien tulosten myötä.

Lindell on tyytyväinen myös liikkuvaan maaliin, joka on nostanut kaksi nuorta ampujaa (**Aaro Vuorimaa** ja **Iida Heikkilä**) maailman huipulle. Suomen miesten maajoukkue menestyy edelleen hyvin **Kristen Holmbergin** johdolla. Lajin EM-kilpailut järjestettiin Unkarin Gyenesdiasissa heinäkuussa. Suomi saavutti kilpailuissa kaikkiaan seitsemän mitalia, joista kolme oli kultaisia.

LINDELL PITÄÄ Mäkelä-Nummelaa erinomaisena esimerkkinä siitä, kuinka kova tahto, asenne ja työnteke tuottavat vuodesta toiseen hyviä tuloksia.

– Satu tekee kovia suorituksia uudestaan ja uudestaan. Hän ei myöskään ole vain menossa Tokioon, vaan – jos hänet sinne valitaan – hän haluaa siellä myös menestyä.

Ensi vuoden toukokuun loppuun mennessä siis tiedetään, kuinka suuri Suomen ampumaurheilun olympiajoukkue on. Nyt jo saavutetut kaksi olympiamaapaikkaa ovat hyviä saavutuksia, mutta kuten todettua: kolmatta haetaan. Eikä kukaan varmaan pahastuisi, jos maapaikkoja tulisikin neljä. 🚩

Satu Mäkelä-Nummelan haastattelu sivuilla 22–23.

Miksi emme voisi olla pik

”Suomalaiset urheiluamputat eivät ole huonoja, mutta ketä se haittaa, jos olisimme pikkaisen parempia? Muutoksia pitää tehdä, jotta näin tapahtuisi.”

Teksti LASSI PALO
Kuva JUHA SAARINEN

Laajempaan maailmaan asuva Mikko Saarinen, 38, on toiminut suomalaisten olympialajien maajoukkueampujien kanssa nyt runsaan kahden vuoden ajan.

Hän on seurannut ampumaurheilua läheltä – niin harjoitusleireillä kuin kotimaisissa ja kansainvälisissä kilpailutapahtumissakin. Hierojana, henkisenä tukena, luottettuna keskustelukumppanina ja nykyään myös useiden urheilijoiden fysiikkavalmentajana. Saarinen laatii harjoitusohjelmia runsaalle kymmenelle maajoukkueen ampumaurheilijalle.

Kaksi vuotta sitten Azerbaidžhanin Bakussa järjestettiin ruutilajien EM-kilpailut. Saarinen totesi tuolloin, että huippu-urheilu hallitsee elämää 24/7: ”Huippu-urheilu on urheilua, jossa urheilu hallitsee ja ohjaa jokapäiväistä tekemistä. Kaikki tekeminen keskittyy asetun tavoitteen saavuttamiseen. Ihan kaikki. Mitä korkeammalla tavoite on, sitä kovemmaksi sen tavoittelu tulee. Jos haluaa olla maailman paras, on syytä tehdä kaikki voitava ollakseen maailman paras – myös ne pienet asiat, jotka saattavat tuntua suorituksen kannalta toissijaisilta.”

Saarinen sanoi myös, että on selvää, että ampumaurheilussa määrävimmät tekijät ovat taito ampua tarkasti ja henkinen kantti.

Mitä muuta sitten huipulle tähtäävän huippu-urheilijan tulisi ottaa huomioon ja kenties harjoitella, hän kysyi.

NYT OLLAAN ITALIAN Bolognassa, missä järjestettiin syyskuussa 25/50m kivääri- ja pistoolilajien EM-kilpailut. Saarinen siirtyi Bolognaan Lonatosta, missä hän oli kymmenen päivän ajan Suomen joukkueen mukana haulikkolajien EM-kisoissa. Suorapuheinen Saarinen on tyytyväinen siksi, että asiat ovat menneet pienin askelin eteenpäin, mutta on selvästi myös huolissaan:

– Emme me huonoja ole, siitä ei ole suinkaan kyse. Mutta ketä se haittaa, jos olisimme pikkaisen parempia? Onko jollain jotain sitä vastaan, hän kysyy, kun bolognalainen iltapäivä alkaa olla kuumimmillaan.

Saarinen puhui tutkimustiedon merkityksestä etenkin haulikkolajeissa, joissa sitä olisi hyvä olla nykyistä enemmän.

Lahdessa järjestettiin elokuussa ISSF:n haulikkolajien maailmancup. Suomi saavutti kisoista

Kun saadaan päivitettyä tutkimustietoa, on sen ansiosta parempi kouluttaa myös valmentajia, jotka siirtävät tiedon edelleen urheilijoille.

– Muuten on vaarana, että valmentajat opettavat urheilijoille paljolti sitä, mitä heillekin on vain opetettu.

Saarinen mainitsee esimerkkinä sen, että jos olisi tarkkaa tutkimustietoa nykyisten huippuhaulikkoampujien oikeasta ampu-asennosta, voisi siitä olla apua lajissa, jossa reaktioaika on 0,9 sekuntia.

– Saisimme vaatimukset ja rajat sille, mihin ampujan pitää kyetä, ja mikä on optimaalinen aika ampumiseen. On hyvä, että

Kilpa- ja huippu-urheilun tutkimuskeskus (KIHU) on alkanut viedä asioita eteenpäin.

MITEN SITTEN ERÄÄN maineikkaan ruotsalaisen kiekkovalmentajan lansee-

raama termi ”lite bättre” saataisiin toteutettua suomalaisessa ampumaurheilussa? Laajempaan maailmaan tyytymättömyyttä on, sillä huippu-urheilun yksi kriteeri on olympiamenestys. Pekingissä (2008) oli kahdeksan suomalaista ampumaurheilijaa, Lontoossa (2012) neljä ja Rio de Janeirossa (2016) kaksi. Suomalaiset ampumaurheilijat ovat saavuttaneet tähän mennessä kaksi olympiamaapaikkaa Tokioon 2020 (**Lari Pesonen** miesten skeetissä ja **Satu Mäkelä-Nummela** naisten trapissa).

Haulikkolajeissa on jäljellä yksi kilpailu, jossa eurooppalaiset amputat voivat olympiapaikkoja saavuttaa, kivääri- ja pistoolilajeissa kaksi – kaikki ensi vuonna.

Lajikulttuurin muuttaminen ja muuttaminen ovat Saarisena mukaan pitkiä matkoja. Hän on sitä mieltä, että pienetkin yksityiskohdat pitää opettaa ja juurruttaa jo junioreille, jotta esimerkiksi alkulämmittely olisi

Kokkaisen parempia?

Yhden olympiamaapaikan Tokioon 2020.

luonteva osa harjoittelua ja kilpailuun valmistautumista. Jos ”alkulämpää” on tehnyt 12-vuotiaasta lähtien, urheilija tietää, että se kuuluu lajiin.

SAARINEN EI OTA KANTAA eikä halua puuttua ampumaurheilun tekniikan opettamiseen. Hän sen sijaan haluaa – kuten alussa todetaan – puhua verkkovalmennuksesta, taitoharjoittelusta, harjoitepankista ja fyysikkavalmennuksesta sekä niinkin yksinkertaisesta asiasta kuin alkulämmittely.

– Oheisharjoittelut, fyysikkaharjoittelut ja alkuverryttelyt mukaan. Kyse on osaamisen jalostamisesta, Saarinen painottaa.

– Haulikkoampujien, kuten kaikkien muidenkin ampujien, pitäisi tehdä muuta kuin vain ampuu. Tämä on minun kärkeä jätetty kuvani asiasta. Olen sen saanut seuraamalla toimintaa ja keskustelemalla niin urheilijoiden kuin valmentajien kanssa.

Minun mielestäni hommailu on tämäntyylistä. Vastuu on viime kädessä urheilijalla itsellään, mutta valmentajien tehtävä on opettaa.

– Jos urheilija tekee määrätietoisesti ja pitkäjänteisesti töitä, hän voi päästä maailman huipulle ja pysyä siellä. Silloin voi unohtaa puheet harrastuksesta ja alkaa puhua huippu-urheilusta.

SAARINEN SEURAA urheilua laaja-alaisesti ja aktiivisesti. Hän mainitsee esimerkkinä fitness-urheilun, jossa kaikki toiminta on viritetty huippuunsa. Lajista voi olla mitä mieltä tahansa, mutta jos siinä toimittaisiin kaksikymmentä vuotta vanhojen ravinto-oppien mukaan, ei siitä tulisi enää mitään. Fitness-urheilussa otetaan tutkittu tieto heti käyttöön.

Yksi ampumaurheilun epäkohta onkin Saarisen mukaan se, että vahvan lajikulttuu-

rin takia ei aina uskota, että asioita toisin tekemällä voitaisiin menestyä paremmin. Taas palataan tutkitun tiedon merkitykseen, koska sitä uskotaan. Saarinen mainitsee esimerkkinä haulikkoampujan kropan kääntymisen:

– On paljon asioita, joita voisi tutkia. Jos kropan pitää kääntyä 50 astetta oikealle ja vasemmalle, mutta se kääntyykin vain 50 ja 35 astetta, mitä pitäisi tehdä, jotta kroppa ei enää ”kirrausikaan”, kun ampuu?

Pienilläkin perusasioilla voi olla iso merkitys:

– Kyllä ampumaurheilijat osaavat herätä ajoissa, kun eka sarja alkaa esimerkiksi puoli yhdeksältä aamulla. Mutta osataanko kroppaa herätellä oikein ja riittävästi? Kun ekassa sarjassa menee viisi kiekkoa ohi, se on kiitos ja näkemiin. Jos urheilija lämmittelisi ja valmistautuisi jokaiseen harjoitukseen ja kilpailuun niin, että hän tietäisi, että kaikki voitava on niiden suhteen tehty, virheen löytäminen amunnasta voi olla helpompaa. Kun löytää omat heikkoutensa virheiden kautta, oma tekeminen kehittyy.

ERÄÄN NÄKEMYKSEN MUKAAN junioreilla pitäisi olla parhaat valmentajat, mutta tällaiseen tilanteeseen tuskin koskaan päästään missään lajissa. Ajatus ja suunta ovat kuitenkin oikeita. Voi ehkä ajatella niin, että se on ihannemaailma, jota kohti pitäisi pyrkiä. On myös sanottu, että valmentajan pitäisi olla aina askeleen edellä valmennettavaansa.

– Junioreilla pitää olla riittävän ammattitaitoiset valmentajat, jotta perusteet opitaan heti oikein. Henkilökohtaisilla valmentajilla pitää olla kullekin tasolle riittävä osaaminen, Saarinen painottaa.

– Tätä voidaan kehittää valmentajien kouluttamisella. Heillä pitäisi olla myös halu oppia uutta – ihan samalla tavalla kuin urheilijoillakin. Jo niinkin yksinkertaisilla asioilla, kuten verkkovalmennuksella ja harjoiteportaalilla, mentäisiin eteenpäin. Valmentajat saisivat ”valmentajaportaalista” tietoa sekä valmiita harjoituksia esimerkiksi 12-vuotiaille ja 14-vuotiaille ampujille.

ON MYÖS TODETTU, että eri lajien maa-joukkueurheilijoilta pitäisi löytyä motivaatiota, asennetta, itseluottamusta, vastuullisuutta ja suoritustunnetta. Kaksi urheiluun liittyvää tunnettua ”fraasia” kuuluukin: opi tuntemaan itsesi ja johda omaa arkea. Näitä asioita pitäisi myös valmentajien osata ohjata.

– Tutkittu tieto avaa uusia mahdollisuuksia, ja tutkimus ja valmennus kulkevat käsi kädessä. Uskon, että kun hyvällä merkillä mennään, niin huomenna ollaan taas pikasta paljon parempia, värikkäästä kielenkäytöstään tunnettu Saarinen sanoo. 🌟

”Talven hyvien treenien jälkeen keväällä iskussa!”

Kivääriampujien lähi-kuukausien suunnitelmat ovat selkeät: ”Talven hyvien treenien jälkeen on oltava keväällä hyvässä iskussa!”

Tekstit & kuvat LASSI PALO

Italian Bolognassa oli juuri päättynyt **Juho Kurjen, Aleksin Lepän ja Jonin Stenströmin** yksi kauden tärkeimmistä kilpailuista. Se oli 50m pienoiskiväärin 3x40 ls EM-kilpailu, jossa oli arvokisamitalien lisäksi jaossa kaksi olympiamaapaikkaa Tokioon 2020.

Pettymys huokui kolmikon olemuksesta, koska samalla varmistui, ettei suomalaisille kivääriampujille tullut tänä vuonna maapaikkoja Tokioon. Tavoite ja katseet siirtyivät ensi vuoteen.

KUTEN TOISAALLAKIN tässä lehdessä kerrotaan, eurooppalaisilla kivääri- ja pistooliampujilla on jäljellä kaksi mahdollisuutta saavuttaa maapaikkoja Tokioon. Ilma-aseiden EM-kilpailut ovat Puolan Wrocławissa 23.2.–2.3. Siellä on jaossa kaksi maapaikkaa kussakin henkilökohtaisessa olympialajissa.

Kivääri- ja pistoolilajeissa järjestetään 17.–28. toukokuuta Tšekin Pilsenissä olympiakarsintakilpailu, jossa miesten ja naisten ilmakiväärissä on jaossa kaksi maapaikkaa, muissa olympialajeissa yksi.

– Olen kauteen kokonaisuutena tyytyväinen, koska ”piekkari” on taas alkanut sujua. Olympiapaikkaa ei vielä tullut, ja kun näitäkin kisoja täällä (Bolognassa) katselin, tosi tiukkaa se on, Kurki mietti.

– Kaksi mahdollisuutta on vielä jäljellä. Talvella on treenattava hyvin, jotta olisi keväällä iskussa. En osaa muuta Tokioon liittyvää tässä vaiheessa sanoa, koska kaikki ensi kauden kilpailutkaan eivät ole vielä tiedossa, Kurki sanoi.

ALEKSI LEPPÄ oli pettynyt Bolognan EM-pienoiskiväärkilpailun jälkeen. Eikä ihme. Hän menetti finaaliapaikan ja samalla mahdollisuuden olympiamaapaikkaan viimeisillä laukauksillaan. Lepän optimistinen ja positiivinen asenne kuitenkin säilyivät:

– Tämä oli paras kauteni tähän mennessä ja ikinä. Olen kohentanut ennätyskäsiäni kaikissa muissa lajeissa paitsi ”piekkarin” maakuussa, jota ammuin ehkä vain neljä kertaa. Sain myös molemmat olympialajit kulmaan. Se tietysti harmittaa, että EM-Bo-

Juho Kurki (vas.), Joni Stenström ja Aleksin Leppä kuvattuina ennen Bolognan EM-kilpailujen alkua.

Pirjo Peltola: ”Onko vauhtisokeus iskenyt?”

Ampumaurheiluliiton kiväärilajien päävalmentaja Pirjo Peltola sanoo, että monet maajoukkueryhmän kivääriampujat ovat parantaneet tuloskeskiarvojaan joko ilma- tai pienoiskiväärin täysottelussa.

Juho Kurki on saavuttanut myös finaaliapaikkoja täysottelussa (Euroopan kisat ja Pekingin maailmancup ja on suomalaisista korkeimmalla ISSF-rankingissa. Ilma-aseiden EM-kilpailuissa Osijekissa Kurki oli yhdeksäs jääden tasatuloksella finaalista. Aleksin Lepän 15. sijaa miesten EM-täysottelussa Peltola

pitää lupaavana.

– Mitali- ja olympiapaikkatavoitteet eivät toteutuneet. Tulostason nousun takana on kuitenkin hyvää ja määrätietoista työtä. Siitä kiitän urheilijoita ja heidän taustavoimiaan, Peltola sanoo.

BOLOGNAN EM-kilpailuissa nuorten neljän urheilijan joukkue onnistui Peltolan mukaan hyvin: kaikki saavuttivat vähintään 11. sijan – parhaana Viivi Kemppi, joka oli seitsemäs tyttöjen täysottelussa.

– Kaiken kaikkiaan kansainvälisessä ampumaurheilussa eletään muutosvaihetta. Uusia lajeja tungetaan kisaohjelmaan jatkuvasti. Kun aloitin 1980-luvun alussa kilpailijana, oli ilma-aseiden EM-kilpailuissa kaksi kilpailupäivää: kivääri, pistooli sekä liukuva maali, jossa ammuttiin ensimmäise-

lagnassakin kaikki oli niin pienestä kiinni.

Leppä voitti viime vuonna kaksi 300m kiväärin MM-kultaa ja teki voittojensa jälkeen merkittävän päätöksen, kun hän päätti

keskeyttää opiskelunsa ja keskittyä tämän ja ensi vuoden ajan urheiluun. Hän pitää ratkaisuaan oikeana:

– Ehdottomasti! Otetaan esimerkiksi

Asentokilpailu.

nä päivänä hitaata ja toisena päivänä nopeat juoksut, Peltola sanoo.

– Finaalien tulo kilpailuohjelmaan oli tärkeä uudistus ja säilytti lajin olympiakelpoisuuden. Parikilpailut ovat tietenkin nykypäivää lajissa kuin lajissa. Mutta jos yhtään ampumaurheilun kisatapahtumaa ei enää pystytä järjestämään alle kymmenen vuorokauden, kysyn vaan, onko vauhtisokeus iskenyt asioista päättäviin?

Peltola sanoo, että starttimaksuilla ja majoitusvuorokausilla tahkotaan rahaa, ja maksajina toimivat lajiliitot, joiden kassa ei suinkaan ole pohjaton.

– Urheilijoiden omavastuut ovat jo arkipäivää. Aina ei sekään riitä. Esimerkiksi Ruotsi ei lähettänyt Bolognaan säästösyistä kivääri- nuoria lainkaan. Toivottavasti tässä asiassa emme ota mallia länsinaapurista.

”piekkarin” asentokilpailu, jossa paransin ennätystäni kahdeksan pistettä ja ammuin monta kertaa yli entisen, vuonna 2017 tekemäni ennätysten (1170).

Pistoolilajien päävalmentaja Timo McKeown Bolognan EM-kilpailuissa syyskuussa Joonas Kallion (vas.) ja Teemu Lahden kanssa.

Lisää kovuutta ja tasaisuutta kilpailusuorituksiin

Ampumaurheiluliiton pistoolilajien päävalmentaja **Timo McKeown** on sitä mieltä, että maailmaa kiertäneiden suomalaisurheilijoiden osalta harjoituksissa ollaan kärjen tasolla, mutta itse kilpailusuorituksesta puuttuvat vielä kovuus ja tasaisuus.

– Urheilijoiden kanssa on näitä käyty läpi ja pohdittu uusia kujeita tulevalle kaudelle, hän sanoo.

McKeown pitää kauden kohokohtina **Joonas Kallion** Pekingin maailmancupissa ampumaa tulosta (581) ja sitä, kuinka lähelle Kallio pääsi finaalia. Kallio sijoittui 11:nneksi. Lisäksi päävalmentaja nostaa esiin nuoren Ella Hakalan kehittymisen ilmapistoolissa.

– Kävimme kolmessa maailmancupissa eli Kiinassa, Saksassa ja Brasiliassa hakemassa olympiapaikkaa. Meillä on ollut tähän mennessä kuusi maajoukkueleiriä. Kaksi on vielä jäljellä, ja sitten ollaankin tulevan maajoukkueen kanssa. Maajoukkueen rakenne tulee hieman muuttamaan, mutta mukana ovat varmasti ne ampumaurheilijat, joilla on potentiaalia ja työnteon makua. Mukana ovat siis aikuisten, junioreiden sekä iso- ja vakiopistoolin maajoukkueet.

MCKEOWNIN MUKAAN kauden pettymyksenä oli ehkä naisten ilmapistoolin kotimaisen tulostason kehittyminen

verrattuna Euroopan tasoon.

– Jos tulosrajat laittaisi realistisiksi isoihin kilpailuihin, nousisi keskiarvotulos yli tämän hetkisen SE:n.

ENSI KAUDEN PÄÄTAVOITTEENA

on saada urheilijoita ensin ilma-aseiden EM-kilpailuihin Puolaan ja sitten tavoittelemaan olympiamaapaikkaa Tokioon 2020. Viimeiset eurooppalaisten maapikat ovat jaossa ilma-aseiden EM-kilpailuissa helmi-maaliskuussa ja olympiakarsinnassa, joka on toukokuussa Tshekin Pilsenissä.

Junioreilla on tulevalle kaudella ruutiaseiden PM-, EM- ja MM-kilpailut. Näistä ensimmäiset ovat Suomessa, toiset Kroatiassa ja kolmannet Saksassa.

– Niihin halutaan mahdollisimman monta urheilijaa mukaan näyttöjen kautta. Lisäksi yritämme ottaa mukaan tehoryhmän valmentajia pitämään huoli siitä, että että kaikille urheilijoille on riittävästi aikaa.

Maajoukkue toiminta jatkuu leiritysten suhteen normaalina.

– Yritämme keksiä uusia kilpailutyyppejä harjoitteita. Psykkinen valmennus tulee vahvemmin mukaan Sampo Kettusen ansiosta.

LOPUKSI MCKEOWN toivottaa mukavaa syksyä kaikille.

– Muistakaa levätäkin.

Entä sitten ne paljon puhutut Tokion olympialaiset?

– Tulostaso on noussut, eikä paikan saavuttaminen ole missään nimessä helppoa.

Mutta ei se kaukana ole. Se on sataprosenttisella onnistumisella ihan mahdollista, ja jos kehitykseni jatkuu, se lupaa hyvää jatkossa. 🌸

Suomalaispracticalisteille MM- ja EM-menestystä

Tekstit MIKA VUOLLE
Kuva KIMMO ISO-TUISKU

Practicalissa ammuttiin syksyn aikana kahdet arvokisat, ensin kiväärin maailmanmestaruuskilpailut Ruotsissa ja kuukautta myöhemmin pistooliampujat kokoontuivat Serbiaan ratkomaan EM-tittelit. Suomalaisten paraatilaaja kivääri toi runsaasti menestystä, mutta myös pistooliampujat keräsivät mukavasti kotiintuomisia.

Kivääripracticalin 30 osiota käsittäneet MM-kilpailut Ruotsin Karlskogassa elokuussa olivat kaksi vuotta sitten Moskovassa ammuttujen MM-kisojen tapaan suomalaisten suvereenia hallintaa. Open-kiväärissä **Jarkko Laukia** voitti maailmanmestaruuden ja **Raine Peltokoski** sijoittui hopealle. Kun edellinen maailmanmestari **Teemu Rintala** sijoittui neljänneksi ja **Kim Leppänen** 14:nneksi, Suomen vahva kokonaispanos toi myös luokan joukkuekultaa selvällä erolla ennen Yhdysvaltoja.

Open-luokan naisten maajoukkue puolestaan sijoittui pronssille Yhdysvaltojen ja Venäjän jälkeen. Yli kuusikymppisten super senioreiden sarjassa **Pertti Karhunen** napasi MM-hopeaa ja **Ilkka Kervinen** pronssia.

MAAILMANMESTARI Jarkko Laukia piti Ruotsin kilpailusta. Radat oli rakennettu armeijan harjoitusalueelle metsään ja olivat hänen mukaansa oikeata kivääriammuntaa, vaihtelevalla temmolla ja ampumaetäisyyksillä.

– Amerikkalaiset jäivät kyydistä, kun ampumaetäisyydet kasvoivat ja hyvän osuimisen merkitys korostui nopeutta enemmän.

Maailmanmestari Jarkko Laukia viihtyi Ruotsin metsämaastossa.

Se sopi minulle, sillä treenaan paljon kauas ampumista. Suomalaisilla oli myös alla hyvä harjoituskilpailu, SRA:n SM-kisat vain pari viikkoa aikaisemmin, Laukia tuumaili.

RAUTATÄHTÄIMILLÄ ammutun standard-luokan maailmanmestariksi kruunattiin **Sami Hautamäki**, joka voitti kisan ylivoimaiseen tapaan peräti yhdeksän prosentin erolla ennen Yhdysvaltain **Joseph Easteria**. Yhdessä **Atte Vainionpään**, **Isto Hyyryläisen** ja **Jari Rastan** kanssa Hautamäki toi Suomeen joukkuekultaa, Norjan ja Venäjän saadessa himmeämmät mitalit.

Hautamäki kiitteli kilpailun jälkeen onnistuneita ja maastonmuotoja hyvin hyödyntäneitä ratoja. Omasta suorituksestaan

hän ei enää keksinyt parannettavaa.

– Tällä kertaa onnistuinkin aivan toisella lailla kuin kaksi vuotta sitten, kaksi vuotta sitten hopealle sijoittunut Hautamäki kertoi.

Standard-luokan seniori **Ilkka Siitonen** ampui MM-hopeaa. Siitonen, **Mikael Ekberg** ja **Taisto Takkumäki** seisoivat sarjan joukkueista korkeimmalla korokkeella rankan kisaviikon päätteeksi.

IPSC-JAOSTON puheenjohtaja Ekberg oli MM-kisan jälkeen tyytyväinen suomalaisten väkivahvaan esitykseen, joka oli toisintoa kahden vuoden takaa. Hän kuitenkin muistutti, että lajiin olisi saatava mukaan uutta verta menestyksen varmistamiseksi tulevaisuudessakin. ⚙️

Lento pronssille, naiset hopealle EM-pistoolissa

Pistoolipracticalistit kokoontuivat Serbian pääkaupunkiin Belgradiin, missä ammuttiin syyskuussa EM-kilpailut. Kilpailuviikko käsitti EM-kisoille tyypillisesti 24 ampumaosiota hienoissa puitteissa Serbian terrorismintorjuntajoukkojen harjoituskeskuksessa. Mukana oli peräti 1089 ampujaa jotka ratkoivat EM-mitalit seitsemässä eri aseluokassa.

Uusina arvokisaluokkina oli ensimmäistä kertaa arvokisoissa mukana production optics ja production optics light. Näissä luokissa ammutaan tehdasvalmisteisilla pistooleilla, joiden luistiin on kiinnitetty pieni punapistetähti. Production optics light on käytännössä enemmän palvelusasetyyppinen "muovipistooliluokka" kun taas production opticsissa on käytössä urheiluammuntaan kehitettyjä ja myös painavampia pistooleita.

Production optics light -luokassa Lauri Nousiainen, joka tunnetaan paremmin suo-

men parhaana open-haulikon ampujana, teki tasaista työtä läpi viikon ja sijoittui kolmanneksi, mutta jäi valitettavasti vaille mitalia, koska uudessa luokassa ei ollut EM-arvon edellyttämää määrää ampujia.

Classic-luokan senioreissa **Mika Lento** taisteli itselleen tiukassa kamppailussa MM-pronssia. Ero seuraavaksi tulleeeseen jäi lähestulkoon niin niukaksi kuin practicalissa voi vain jäädä - pariin pisteeseen ja prosentin sadasosiin.

Naisten standard-luokassa suomalaisnaiset **Kaisa Koski**, **Anastasia Mustonen** ja **Marja-Leena Vapanen** tekivät tasaisenvarmaa työtä koko viikon ja onnistuivat joukkueena kurrottamaan EM-hopealle Venäjän jälkeen ennen Norjaa. Luokan euroopanmestariksi ampui Tšekin **Josef Rakušan**.

KAIKKIAAN EM-kilpailut näyttivät, että pistoolipracticalin valtikka Euroopassa on

edelleen keskeisessä Euroopassa sekä etelässä. Open-luokkaa hallitsi maailmanmestarin arvokkuudella Espanjan **Jorge Ballesteros**.

Hannu Uronen oli luokassa paras suomalainen, sijoituksenaan 13. ja prosentit voittajasta 91,34.

Production-luokassa oli mukana lajilegendana **Eric Grauffel**, joten mestarin nimi ei liene kenellekään yllätys. Uskomaton ranskalainen on ollut jo vuosia voittamaton practicalissa. Suomalaisista parhaiten Grauffelille pani kampoihin **Tero Heinonen**, joka kiilasi lopputuloksissa kahdeksanneksi reilun 88 % suorituksella.

PRACTICALIN päävalmentaja **Kari Kivistön** mukaan Serbian staget olivat oikein sopivia, tietyllä tavalla jopa pelottavan helppoja, mutta hyvässä balanssissa. Kilpailut osoittivat myös että suomalaisten on panostettava lisää keskimatkan vaikeiden maalien, esimerkiksi no-shooteilla rajattujen maalien ampumiseen.

Jarkko Mylly
kuvattuna kevään
ilma-aseiden
SM-kilpailuissa
Tampereella.

Tokion paralympialaisiin vuosi aikaa

Jarkko Mylly kilpailee Sydneyn MM-kilpailuissa ilma- ja pienoiskiväärin makuukilpailut.

Teksti & kuva LASSI PALO

Vuoden kuluttua kilpailtavissa Tokion paralympialaisissa kilpailee 4350 urheilijaa 540 mitalilajissa. Urheilumuotoja on 22, ja uusia lajeja ovat sulkapallo ja taekwondo. Purjehdus on poistettu kisaohjelmasta.

Kansainvälinen Paralympiakomitea (IPC) on määrätietoisesti pyrkinyt nostamaan naisurheilijoiden määrää eri toimenpiteillä. Tokiossa naisurheilijoita on 1756, joka on 17 prosenttia enemmän kuin Lontoon 2012 paralympialaisissa.

SUOMELLA on tähän mennessä kolme paikkaa paralympialaisiin: ampumaurheilun – Jarkko Mylly – lisäksi pyöräilyssä ja jousiammunnassa.

Suomi tavoittelee Tokioon noin 30 urheilijan joukkuetta, joista osa ratkeaa tämän syksyn arvokisoissa. Niitä järjestetään useissa lajeissa, kuten esimerkiksi parauinnissa, maalipallossa, paratriathlonissa, parapöytäilyssä ja parayleisurheilussa sekä para-ampumaurheilun MM-kilpailuissa.

Jarkko Mylly kilpailee Sydneyn MM-kilpailuissa ilma- ja pienoiskiväärin makuukilpailut (R3 ja R6). Maapaikka Tokioon on jo

saavutettu. Mielenkiintoa ja menestystä kää Sydneyn silti toki riittää. Miten kroppa sopeutuu aikaeroon ja matkan rasituksiin itään matkustettaessa? Kaikki kokemus on arvokasta, kun suunnitellaan Tokion paralympialaisia.

Sydneyn Suomessa edustavat haulikkolajeissa Vesa Järvinen (PT2) ja Juha Myllymäki (PT1). Molemmat ovat menestyneet hyvin tämän vuoden maailmancupissa. Suomen kaksikko toivoo, että haulikkolajit olisivat tulevaisuudessa paralympialaisten ohjelmassa; silloin olisivat maapaikat myös haulikkoampujien tavoitteena.

ENSIMMÄISET suomalaisurheilijat Tokion paralympialaisiin nimitään joulukuussa. Sen jälkeen valintoja tehdään vielä kahdessa vaiheessa. Paralympiajoukkueen johtaja ja Paralympiakomitean valmennuspäällikkö Kimmo Mustonen näkee tulevien arvokisojen näyttävän tärkeää suuntaa Suomen joukkueen osalta.

– Paralympiapaikat jaetaan pitkälti arvokisojen suorien paikkojen ja lajien rankinglistojen perusteella. Pelkästään tulosrajat eivät ratkaise paikkaa, mikä on suuri ero verrattuna olympiapuolelle, Mustonen taustoittaa.

PARALYMPIALAISTEN medianäkyvyys on kasvanut kisa kisalta, ja odotuksena on, että edellisten kesäkisojen ennätykset menevät tälläkin kertaa rikki. Paralympiakomitean tiedotteen (23.8. 2019) mukaan Rio de Janeiron paralympialaisia seurasi kolme vuotta sitten 4,1 miljardia ihmistä television

kautta kumulatiivisesti.

Kansainvälinen Paralympiakomitea tarjoaa suoran lähetyssignaalin 19 lajista. Rio de Janeiron paralympialaisista tarjolla oli signaali 12 lajista. Paralympialaiset näkyvät myös Ylen kanavilla entistä kattavammin. Rion paralympialaisista lähetyksia oli noin 90 tuntia. Tokiosta on luvassa yli 100 tuntia lähetyksiä Ylen kanavilla sekä Yle Areenassa.

PARALYMPIALAISET edistävät tutkitusti kisaisännän ihmisoikeustilannetta ja vammaisten ihmisten asemaa, Paralympiakomitean tiedotteesta todetaan. Tokiossa esimerkiksi esteettömyyttä on jo kisavalmisteluvaiheessa edistetty julkisessa liikenteessä ja hotelleissa.

Lisäksi vammaisten ihmisten työllistymisen on Japanissa nousussa, ja vammaisurheilu on saanut tuntuvasti lisää näkyvyyttä.

– Paralympialaiset muovaavat niin yksittäisten ihmisten, kaupunkien kuin yhteiskuntien kuvaa vammaisuudesta. Olemme vuoden päässä todennäköisesti kautta aikain suurimmista ja seuratuimmista Paralympialaisista maailman väkirikkaimmassa kaupungissa. Kisojen merkitys tulee olemaan globaalisti ainutkertainen niin urheilutapahtumana kuin sosiaalisen muutoksen mahdollistajana, Paralympiakomitean pääsihteeri Tero Kuorikoski toteaa. 🚩

Tokion paralympialaiset 25.8.-6.9.2020.

Vuoden 2019 paralympialajien arvokilpailuja, joissa on suomalaisia mukana: 9.–19.10. Ampumaurheilun MM-kilpailut (Australia)

Kasa-ammunnan kansainvälinen menestys yllätti

Kasa-ammunnan lajijaoston puheenjohtaja Sakari Keckman sanoo ampujien ylittäneen kaikki menestysodotukset.

Teksti MATTI ERKKILÄ
Kuva KISAJÄRJESTÄJÄ

Erityisesti puheenjohtaja **Sakari Keckmanin** mieltä lämmittivät tämän vuoden MM-kisojen henkilökohtaiset maailmanmestaruudet sekä kaikkien aikojen ensimmäiset kasa-ammunnan hopeiset ja pronssiset joukkuemitalit.

Kasa-ammunnan MM-kilpailut järjestetään joka toinen vuosi ja niiden väli vuosina ovat EM-kilpailut. PM-mitaleita voi tavoitella vuosittain. Tänä vuonna oli MM-kisojen vuoro. Suomalaiset ovat pärjänneet hyvin EM-tasolla, mutta nyt mitaleita rohkuttiin MM-kisoissakin.

EM-kilpailut järjestetään ensi vuonna Ranskassa. Niihin voi osallistua kaksitoista parasta tämän vuoden karsintakilpailujen perusteella.

– **PARHAAT** 100m ja 200m ratamme ovat Ahvenanmaalla, Lohtajalla, Haapajärvellä, Keiteleellä ja pistelajeihin erikoistuneessa Karttulassa. Siellä järjestettiin syksyllä pienoisikäiradan avajaiskilpailut. Nurmeksessä on 100m rata. 600m rataa ei Suomessa ole, Lapuan rata on suljettu voittamattomien ympäristövaatimusten vuoksi. Ahvenanmaan rata on vain harjoitusäytössä.

– Olemme järjestäneet kärkiampujiemme avustuksella ampumakouluja ja lajimme esittelyjä. Uusien harrastajien saanti on silti vaikeata, Keckman harmittelee.

– Ehkä meiltä puuttuu markkinoinnin ja tiedottamisen osaaminen.

Suomalaiset kasa-ampujat menestyivät mainiosti tämän vuoden MM-kisoissaan. Kuvassa on Kanadassa kilpaillut joukkue.

KASA-AMPUJATKIN huomaavat harrastajiansa keski-ikänsä nousun. Uusille olisi tilaa kilpailijoina ja muussakin seuratyössä.

– Olen todella iloinen ja ylpeä tämän vuoden menestyksestäme niin Kanadan kuin Etelä-Afrikan MM-radoilla. Jari Laulumaan usean vuoden tinkimätön uurastaminen tuotti henkilökohtaisen kultamitalin, hopean ja pronssin. Ykkösjoukkueemme toi kaikkien aikojen ensimmäiset joukkuemitalit – hopeisen ja pronssisen. Joukkueessa ampuivat Jari Laulumaan lisäksi Janne Juntunen, Marko Kallio ja Timo Särkiniemi. Lisäksi hyvään menestykseen ylsivät pistelajien edustajamme Etelä-Afrikan MM-kilpailuissa.

– Laulumaalta odotin menestystä, samoin nuorelta Aappo Korvelta, joka on menestynyt pistelajeissa aiemminkin.

KASA-AMPUJAT tulevat ympäri Suomea, mutta aktiivisimmat seurat lienevät Haapajärven Ampumaseura, Karttulan Ampujat, Keiteleen Ampumaseura, Lohtajan Metsästysseura ja Ålands Sportskytteförening. Myöskään ei sovi unohtaa Suomen Kasa-ampujat ry:tä (SKA). Sen pitkäaikainen puheenjohtaja Voitto Puutio on menestyksekkäästi hankkinut jäseniä laajalta alueelta.

Seuralla ei ole rataa.

Ainakin Karttulassa ja Keiteleellä lienee eniten nuoria kasa-ammunnan parissa. Siellä on panostettu myös asetekniikan kehittämiseen.

– Jatkamme harjoittelua ja kilpailemista itseämme ja toisiamme vastaan hyvässä hengessä, mukavalla porukalla. Teemme töitä, jotta edustusampujaimme menestys

Mustaruudilla osuttiin kolmesti EM-kultaan

Teksti MATTI ERKKILÄ
Kuva JANITA HALONEN

Mustaruutiampujien kausi vietiin läpi ilman suurempia murheita. Parasta tietysti olivat Unkarissa saavutetut kaksi henkilökohtaista Euroopan mestaruutta sekä yksi joukkuevoitto, jaoston puheenjohtaja **Reijo Näätänen** kertoo vaatimattomaan tapaan.

EM-palkintokorokkeelle kutsuttiin Saka-

ri **Viertola** (kultaa Miquet-lajissa ja pronssia Lamarmoralla), **Pekka Paatinen** (kultaa Donald Malson-lajissa. Tulos on EE ja SE, ja hopeaa Cominazzo-lajissa, tulos SE). Joukkuekilpailussa kultaa Halikko-lajissa SE-tuloksella. Joukkueessa ampuivat Sakari Viertola, **Ari Salin** ja **Timo Näätänen Lihavainen**. Onnistujiin on ilo lisätä mm. **Helene Janhunen**, joka voitti PM-kultaa (Walkyrie) ja hopeaa (Minié-lajissa).

PUHEENJOHTAJA Näätästä huolestuttaa

Pekka Paatinen (kesk.) voitti Donald Malson-sarjassa.

Mitalit Kanadan MM-kilpailuista

- ✗ Jari Laulumaa HV 100: kulta, HV yhteistulos: hopea, yhteistulos: pronssi sekä HV 100: joukkuehopea ja HV yhteistulos: joukkuepronssi (eli 1 kulta, 2 hopeaa, 2 pronssia!)
- ✗ -Timo Särkiniemi HV 100: pronssi, HV 100: joukkuehopea ja HV: yhteistuloksen joukkuepronssi
- ✗ Marko Kallio HV 100: joukkuehopea ja HV yhteistulos: joukkuepronssi
- ✗ Janne Juntunen HV: 100 joukkuehopea ja HV yhteistulos: joukkuepronssi
- ✗ Mitalit Etelä-Afrikan MM-kilpailuista (pistelajit):
- ✗ Aappo Korpi juniorisarjassa pienoiskiväärin sporter: kulta, pienoiskiväärin
- ✗ LV: kulta ja pienoiskiväärin HV: pronssi
- ✗ Ilmakivääri LV joukkuekulta: Ulla Murisoja, Risto Murisoja ja Jyrki Muotio
- ✗ Pienoiskivääri Sporter joukkuepronssi: Ulla Murisoja, Aappo Korpi ja Tomi Korpi
- ✗ Pienoiskivääri LV joukkuehopea: Risto Murisoja, Jyrki Muotio ja Timo-Heikki Varis
- ✗ Pienoiskivääri LV joukkuepronssi: Aappo Korpi, Tomi Korpi ja Tapani Nousiainen

jatkuu ja lajistamme kiinnostuneille riittää mieluisaa puuhaa kasa-ammunnan parissa, Keckman innostaa. 🛠️

Marko Nikko tutulla paikalla: korkeimmalla palkintokorokkeella.

Marko Nikko yhä siluettilajin ässä

Teksti MATTI ERKKILÄ
Kuva NINA NIKKO

Marko Nikko huolehti tänäkin kesänä siitä, että suomalaisten maine taitavina siluettiampujina jatkuu. EM-kilpailut järjestettiin Ranskassa ja Sakon aseseppä voitti neljä henkilökohtaista Euroopan mestaruutta. Viidennen hän liipaisi joukkuekilpailuissa yhdessä **Niklas Lindbergin** ja **Mika Miskalan** kanssa. Kisapaikkana oli Chateauroux.

Pistooliampujia oli mukana vain **Allan Granlund**, joka laukoi Small Bore Revolverin INT- luokassa ensimmäiseksi.

– EM-kilpailut olivat sikäli poikkeukselliset, että pistoolilajeissa meillä ei ollut joukkueita. Tänä vuonna PM-kilpailut olivat Ruotsissa ja samalla radalla järjestetään ensi vuoden MM-kilpailut. Siksi PM-kilpailuissa suomalaisia oli rataa tutustumassa poikkeuksellisen paljon, siluettijaoston puheenjohtaja **Sami Mäkelä** arvelee.

– Osa suomalaisista ei pidä ranskalaisten tavasta järjestää arvokilpailuja, ne kun sijoitetaan useasti Ranskan mestaruuskilpailujen yhteyteen. Myös kieliongelmat vaikeuttavat kisan läpivientä.

Mäkelää huolestuttaa lajin harrastajien ikärakenne. Uuden, nuoren henkilön

saaminen siluettimaalien kaatoon on liian harvinaista. Vaikka maamme lienee menestyksensä perusteella Euroopan kärkimaa ja maailman kärkimaiden joukossa, imua lajiin on liian vähän.

Siluetin parhaat radat ovat Heinolassa ja Sipoossa. Näillä paikkakunnilla on järjestetty useat arvokilpailut. Seuratoiminta on lajipomon mielestä vakaata, eikä siihen ole tulossa lähivuosina merkittäviä muutoksia.

PARIN vuosikymmenen ajan Nikko on ollut menestynein siluettiampujamme. Tahti jatkuu. Suomalaisten menestys ei ole kuitenkaan yksin hänen varassaan. Pistoolilajeissa siluettiampujat ovat voelleet kultaa.

– Ehkä menestykseni perustuu pitkään kokemukseen. Kilpailuissa on tapahtunut monenlaista hässäkkää ja olen oppinut olemaan siitä häiriintymättä. Esimerkiksi Ranskassa oli kisan aikana joku sekaannus. Jouduin ampumaan yksin viisi laukausta, mutta ei se suoritukseeni vaikuttanut.

– Kilpailemistani auttaa myös se, että vaimoni toimii osaavana spotterinani (osumien tähyttäjänä).

Kun ensi vuoden MM-kilpailut ovat Ruotsissa, Suomesta lähtenee sinne suuri joukkue. Runsasta mitalien kilinää on odotettavissa!

kun **Helena** ja **Jari Janhunen** ovat siirtyneet muuton myötä edustamaan VamSA:a.

PEKKA PAATINEN oli yksi kauden menestyjistä. Hän on tyytyväinen päättäneeseen kauteen – ja myös ensi kauteen:

– Tällä kaudella voitiin kaksi SM-lajia, yhden PM:n ja yhden EM:n. Jos piiluko-pistoolini toimii ensi vuonna, niin ei minulle EM-kisoissa kukaan pärjää. Sen sanoin EM-hopeamitalistille palkintojen jakotilaisuudessa jo tänä vuonna! 🛠️

helpompaa rakastua mustaruuti-lajiin.

MAAMME PARHAAT radat ovat edelleen Orivedellä, Salossa ja Sipoossa. Jollakin näistä paikkakunnista järjestetään ensi vuonna PM-kilpailut. EM-kilpailut järjestetään Italiassa ja sinne aletaan kerätä joukkueita jo alkutalvesta.

– Aktiivisimmat seurukset ovat SSG, SaSA, TSA ja Oriva, joka järjesti kolmet ennätyskelpoiset kilpailut tänä vuonna! VamSA:n toimintaa on piristänyt voimakkaasti se,

Satavuotias liitto juhli Ta

Suomen Ampumaurheiluliiton pääjuhla järjestettiin lauantaina 31. elokuuta Tampereella. Yksi illan kohokohdista oli Kalle Virtapohjan kirjoittaman historiateoksen julkistaminen.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Suomen Ampumaurheiluliitto (SAL) viettää tänä vuonna 100-vuotisjuhlavuottaan. Se on maamme urheilutoiminnan vanhimpia ja menestyksekkäimpiä lajiliittoja.

Liitto on perustettu 19.1.1919. Juhlavuoden

den avaustilaisuus oli tammikuussa Helsingissä Katajanokan Kasinolla, ja elokuun viimeisenä päivänä oli vuorossa Tampereella järjestetty pääjuhla.

Juhlapaikkana toimi Tuulensuun Palatsi. Illan ohjelmassa oli 100-vuotishistoriateoksen julkistaminen, taidokkaita esiintymisiä, palkitsemisia, musiikkia ja tanssiakin.

AMPUMAUrheiluliiton puheenjohtaja **Vesa Nissinen** toi juhlaväelle juhluvuoden suojelijan, tasavallan presidentti **Sauli Niinistön** tervehdyksen.

– Juhlavuodella on osuva tunnus: ”Osumisen iloa vuodesta 1919.” Ampumaurheilua ei harrasteta vain kilpailumielessä. Oman tarkkuuden kehittäminen on kiehtovaa ja juuri sopivan vaikeaa pitääkseen mielenkiintoa yllä ja tuottaakseen onnistumisen iloa. - - Toivotan menestystä myös jatkoon ja kaikille liiton toiminnassa mukana oleville haluan toivottaa osumisen iloa, Niinistö sa-

”Monelta lienee jäänyt huomaamatta, kuinka Ampumaurheiluliitto yksin ja yhteistyössä muiden kanssa on puolustanut ampumaurheilun toimintamahdollisuuksia eri rintamalla. Ja tämä työ jatkuu entistä kiivaampana.”

Vesa Nissinen

Ampumaurheiluliiton puheenjohtaja Vesa Nissinen (vas.) entisten puheenjohtajien Pia Nybäckin, Helena Walldenin ja Alpo Vehasen kanssa.

Tamperelaisen Pyrintö cheer teamin naisten edustusjoukkue Flames toivotti onnea 100-vuotiaalle Ampumaurheiluliitolle.

mpereella

noi tervehdyksessään.

Yksi illan kohokohdista oli liiton sata-vuotishistoriateoksen julkistaminen. Kirjan kirjoittajan **Kalle Virtapohjan** haastattelu on sivulla 20.

PUHEENJOHTAJA Vesa Nissinen palasi juhlapuheensa aluksi haulikkolajien maailmancupiin, joka järjestettiin pari viikkoa sitten Hollolan Hälvälän ampumaradalla:

– Se järjestettiin erityisenä ponnistuksena ja vapaaehtoistyön voimannäyttönä, ja se oli virallinen SAL100-juhlakilpailumme. Lähes viisisataa ampujaa, edustaan 76 maata, kilvoitteli mitaleista ja olympiapaikoista kymmenen päivän ajan. Saimme toivomaamme menestystä Suomeen ja poikkeuksellista medianäkyvyyttä Ylen kanavilla. Haluan tässä yhteydessä kiittää vielä kerran mahtavaa vapaaehtoisjoukkoamme, kaikkia yhdessä ja jokaista erikseen tästä

suuresta palveluksesta lajillemme, Nissinen sanoi ja suuntasi katseensa tulevaisuuteen.

TÄMÄN SYKSYN konkreettisenä tavoitteena on Ampumaurheiluliiton toimintasääntöjen uudistaminen tähän päivään sopiviksi, hän kertoi juhlaväelle.

– Sääntötyön yhteydessä liiton operatiiviselle johdolle eli hallitukselle ja toiminnanjohtajalle on paljastunut, että liiton jäsenilleen tuottama palvelukokonaisuus on jäänyt yksittäiseltä ampumaurheilun harrastajalta ja jopa ampumaseuroilta hämärän peittoon matkan varrella. Tämä tilanne on johtanut lieveilmiöihin liiton toimintasääntöjen tulkinnoissa.

– Kevään ja kesän aikana olemme pannotaneet monin tavoin siihen, että viestintämme kehittyisi ja jokainen suomalainen aseenkäyttäjä ymmärtäisi sen työn laajuuden ja merkityksen, jota Ampumaurheiluliitto on pitkään tehnyt ja yhä pontevam-

min tekee kaikkien yhteisen edun nimissä. Olemme kuunnelleet kenttää, tehneet hiltajattain kattavan seurakyselyn ja viimeisimpänä valmennusjärjestelmää koskevan kyselyn. Niinpä tiivistänkin nyt ne keskeiset teot, joilla liitto omasta mielestäni lunastaa oikeuden pienen jäsenmaksun keräämiseen ampumaseuroilta näiden aikuisjäsenien lukumäärään suhteutettuna, Nissinen sanoi.

– Monet vuosikymmeniä vanhat ampumaradat seisovat edelleen paikoillaan siellä, minne ne aikanaan on päätetty perustaa. Mutta näiden ratojen ympäristö, siis suomalainen yhteiskunta rakenteineen, toimintatapoineen ja osana Euroopan Unionia on muuttunut huomattavasti lyhyessä ajassa.

ASIAT EIVÄT NISSISEN mukaan todellakaan ole niin kuin ennen, ja suuriakin muutoksia on edelleen odotettavissa.

– Monelta lienee jäänyt huomaamatta, kuinka Ampumaurheiluliitto yksin ja yhd-

Juhlapaikkana toimi komea Tuulensuun Palatsi.

teistyössä muiden kanssa on puolustanut ampumaurheilun toimintamahdollisuuksia eri rintamalla. Ja tämä työ jatkuu entistä kiihkeämpänä. Saman aikaisesti näemme jopa paradoksaalisesti sen, kuinka ampumaurheilun on yksi niistä harvoista lajokokonaisuuksista, joilta voidaan odottaa jatkossakin esimerkiksi olympiameinestystä.

Nissinen totesi, että ampumaharrastus edellyttää sekä välineitä – eli sopivia aseita – että suorituspaikkoja eli ampumaratoja. Ja patruunoitakin tarvitaan.

– Olemme kohdanneet merkittäviä haasteita sekä aseiden että ampumaratojen käytettävyyden osalta. Euroopan Unionista kansalliseen lainsäädäntötyöhön ulottuen on tehty jatkuvaa vaikuttamistyötä niin ihmisten kuin asiakirjojenkin välityksellä, jotta ampumaurheilua voitaisiin harrastaa ja aloittaa tämä harrastus siihen sopivien välinein.

– Ympäristöön liittyvän lainsäädännön vaikutus ampumaratojen ympäristölupiin on ollut huomattava, ja se on vaikuttanut jo nyt monien ratojen lopettamiseen. Seuraava muutostekijä voi olla lyijyn täyskielto. Tämä linja vaikuttaisi merkittävästi nimenomaan urheiluummuntaan, kun ilma-aseluotien ja .22 -kaliiperisten aseiden korvaavaa luotimateriaalia ei ole ainakaan nyt näköpiirissä.

Kiväärivalmentaja Mikko Mattila oli yksi Tampereen juhlavieraista.

AMPUMAUHAILULIITTOSSA on Nissisen mukaan analysoitu huolellisesti, mihin rajallisia resursseja pitää suunnata, jotta tekisimme tulevaisuuden kannalta vaikuttavinta työtä jäsenistömme puolesta.

– Puheenjohtajakaudellani painopisteeksi on valikoitunut seurojen tukeminen ampumaratojen ympäristölupaprosesseissa. Päätoimisen asiantuntijan rinnalle olemme juuri nyt rakentamassa kokonaista ympäristölupatiimiä yhdessä Metsästäjäliiton, Riistakeskuksen ja reserviläisjärjestöjen kanssa.

Jo nyt voimme ylpeänä kertoa monia menestystarinoita siitä, kuinka ampumarata on ”pelastettu” harrastajiensa käyttöön.

Nissinen totesi myös, että jos Ampumaurheiluliitto ja sen toimistoa ei olisi, ampumaseurojen toiminta käytännönkin tasolla hankaloituisi tai kävisi suorastaan mahdottomaksi:

– Kenellä seuraihmisellä riittäisi aikaa hoitaa esimerkiksi kaikki mahdolliset vakuutustarpeet, teostomaksut, viranomaisraportoinnit, yhteistyöneuvottelut, koulutus- ja valmennuskokonaisuudet, kilpailukalenterit, viestintä- ja informaatiopalvelut? Vilpitön mielipiteeni on, että yksittäinen suomalainen aseenkäyttäjä, harrastuksen laadusta riippumatta, saa hyvän vastineen oman ampumaseuransa liitolle suorittamasta vuosimaksusta.

NISSINEN KYSYI, miltä näyttää ampumaurheilun tulevaisuus isossa kuvassa:

– Kuten edellä kuvasin, haasteita ei teltämme ainakaan näytä puuttuvan. Mutta toki myös mahdollisuuksia on, vanhoja ja uusia. Ammunta on hieno ja kehittävä harrastus, joka sopii kaiken ikäisille ja monen kuntoisille ihmisille. Digitalisaatio antaa myös ampumaurheilulle uusia mahdollisuuksia, voimme jatkossa esimerkiksi

Ansioristin kullattuna saivat Juha Hirvi (vas.), Pekka Kuusisto, Heikki Keskitalo ja Curt Sjöblom.

Aarne Klemetti saa Kalle Virtapohjan omistuskirjoituksen SAL100-historiateokseen.

ilma-asein vaikkapa kilpailla virtuaalisesti.

Ampujien valmentamiseen ja sisäkäyttöön sopivia simulaatiojärjestelmiä tulee vauhdilla esiin – elektroniset taululaitteet kaikille etäisyyksille tehostavat harjoittelua ja helpottavat kilpailujen järjestämistä. Myös ammunnan seurattavuutta voidaan näillä keinoin parantaa.

– Mutta ruudin tuoksusta, rekyylistä ja ulko-olosuhteiden kanssa kamppailemisesta emme tule luopumaan, näissä tekijöissä asuu ampumaurheilun sielu mitä suurimmassa määrin.

NISSINEN SANOI, että ”tarvitsemme kiipeästi” ampumaurheilun pariin ihmisiä, jot-

ka osaavat oikealla tavalla yhdistää historian ja tulevaisuuden toisiinsa.

– Maailma ympärillämme muuttuu, ja sen mukana on elettävä. Olemme liittotalituksessa juuri käynnistämässä yhdessä Ampumaurheiluliiton liittovaltuuston valitsemien edustajien kanssa strategiatyötä, jolla piirrämme suuntaa seuraavalle olympiadille eli vuosille 2021–2024. Tämän työn on tarkoitus ohjata liiton operatiivista johtoa seuraavien vuosien ajan. Työ ei ole helppo, vaikuttavien valintojen tekeminen on usein todella vaikeata, kun resurssit eivät riitä kaikkeen. Luottamus on kuitenkin luja sen puolesta, että löydämme oikean tien seuraavalle satavuotistaipaleelle.

Ampumaurheilussa ansioituneita palkittiin

✘ Ampumaurheiluliiton 100-vuotisjuhlassa palkittiin ampumaurheilussa ansioituneita. Opetus- ja kulttuuriministeriö (OKM) myönsi ansiomerkit aiemmin tänä vuonna:

✘ Ansioristi kullattuna: Juha Hirvi, Heikki Keskitalo, Pekka Kuusisto, Curt Sjöblom

✘ Ansioristi: Jukka-Pekka Alanen, Georg-Peter Björkqvist, Markku Lainevirta, Vesa Nissinen, Mikko Taussi

✘ Ansiomitali kullattuna: Aarne Klemetti, Tomi Korpi, Juhani Lehtosaari, Maarit Lepomäki, Pirjo Manninen, Sami Mäkelä

✘ Ansiomitali: Timo Laurila, Maila Pynnönen

– Tiedämme, että lajissa eivät liiku suuret rahat. Paras toiminnan motivaatio löytyykin yhteisestä arvopohjasta, urheiluhengestä ja erinomaisesta vuorovaikutuksesta. Ja meitä on paljon. Jos pysymme yhtenäisinä, voimme olla vahvoja yhdessä ja saada sellaisen tulevaisuuden, jonka ampumaurheilulle haluamme.

SAL100-JUHLASSA esiintyivät nuoret tanssijat **Miko Luttinen** ja **Hanna Försti**, Sorin sirkus ja Pyrintö cheer teamin naisten edustusjoukkue Flames. Musiikista vastasi Maco Oey.

Ennen iltajuhlaa järjestettiin päivätillaisuus, jossa oli ajankohtaista ohjelmaa ampumaurheilun ystäville. Huippusuoritus.fi:n perustaja, mentaalivalmentaja **Panu Kuhlberg** kertoi, miten mielen hallinnalla päästään onnistuneeseen ampumasuoritukseen. Kuhlberg on pelannut amerikkalaista jalkapalloa kansainvälisellä huipputasolla, ja nykyään hän valmentaa eri lajien huippu-urheilijoita.

Taitokaari Oy ja Pohjois-Hämeen Ampujien Haulikkokerho tarjosivat juhlan upeat tilat lahjana 100-vuotiaalle Ampumaurheiluliitolle.

Ampumaurheiluliiton 100-vuotisjuhliin osallistui noin 120 juhluvieraista. Vuoden päättää Grande Finale -palkitsemistilaisuus, joka pidetään Lohjalla sijaitsevassa Kisakallion urheilupuistossa 26.–27. lokakuuta. 🚰

"Nyt helpottaa", Kalle Virtapohja sanoi, kun historiateos oli julkistettu.

Kolmen vuoden projekti

Historiateoksen tekeminen oli Kalle Virtapohjalle "hieno matka".

Teksti & kuva LASSI PALO

Ampumaurheiluliiton 100-vuotisjuhlavuoden kunniaksi valmistui Kalle Virtapohjan kirjoittama historiateos *Sata tarkkaa vuotta: Ampumaurheilun historia Suomessa*.

Virtapohja sanoi, että kirjan tekeminen oli hänelle "hieno matka". Hän käytti pääasiallisesti kirjallisia lähteitä ja teki useita haastatteluja.

– Urheiluampuja-lehden ja sen edeltäjien vuosikerrat olivat minulle myös tärkeitä lähteitä. Se on edelleen yksi parhaita urheilujärjestölehtiä. Sanoisin, että se on niistä ykkönen.

Virtapohja kertoo kirjassa tarinoita kansallissankareista ja puulaakiampujista, upseereista ja vakoojista sekä kotirataotteluista ja kisamatkoista.

Hän kertoo myös, kuinka ampujat olivat tärkeässä roolissa kotimaisen jousiammun-

nan ja ampumahiihdon järjestötoiminnan alkumetreillä.

TAMPEREEN JUHLASSA julkaistun kirjan on tahtanut Mikael Manninen, ja siinä on liitteenä Suomen Urheilumuseon erikoistutkijan Vesa Tikanderin laatima kattava tilastoliite. Kirjan henkilöhakemiston on laatinut urheiluun erikoistunut tietokirjailija Vesa-Matti Peltola. Teoksen tekemistä ohjasi kolmen vuoden ajan ryhmä, jonka puheenjohtajana toimi SAL:n liittovaltuuston puheenjohtaja Asko Terkola.

– Sata tarkkaa vuotta -teos alkaa jo ennen liiton perustamista. Kuvailen niitä traditioita, joista nykyaikainen ampumaurheilu polveutuu. Nykyiseen muotoonsa suomalainen ampumaurheilu on kehittynyt kolmen tukijalan varassa. Armeija on yksi vahva perinne, ja toinen yhtä vahva traditio on metsästys. Kolmas perinne kumpuaa vanhoista kansanjuhlista, joissa "pilkkaan ampuminen" oli suhteellisen helposti toteutettava ohjelmanumero, Virtapohja sanoi Tampereella.

VIRTAPOHJAN mukaan lähtökohtana työlle oli ampumaurheiluun liittyvien tarinoiden kertominen.

– Se on ollut punaisena lankana koko ajan. Tämän vuoksi uskon, että tämän kirjan voi antaa lahjaksi myös sille naapurille, joka ei niin paljoa ampumaurheilusta tiedä. Sen voi tehdä heti huomenna, jolloin vieteään kansallista Lue tietokirjaa -päivää! Ei siis tarvitse olla itse mestariampuja, että voi nauttia tämän kirjan tarinoista.

– Ampumaurheilu on keskittymiskykyä vaativa ja kehittävä laji. Se suosii introverteja ihmisiä. Sellaisia, joilla on taito viihtyä myös omissa oloissaan omien ajatustensa kanssa. Sen vuoksi lajin markkinoinnissa onkin enemmän haastetta kuin ekstroverttien urheilijoiden suosimissa palloilulajeissa. Toivottavasti tämä kirja auttaa kertomaan tästä hienosta lajista myös niille, jotka eivät lajia ennestään tunne, tai joilla on lajia kohtaan ennakkoluuloja.

Virtapohja nosti esiin myös koko ampu-maperheen suurimmat juhlahetket:

– Niitä ovat ehdottomasti olleet kolme Suomessa järjestettyä suurkilpailua. Tarkoitin maailmanmestaruuskilpailuja vuosina 1937 ja 2002 ja kolmantena Helsingin olympiakisoja vuonna 1952. Ne kaikki ovat vaatineet valtavasti ponnisteluja. Nyt voimme muistella niitä liiton historian välkehtivinä timanteina. 🌸

RADOILTA KERÄTTYÄ

38 VUOTTA SITTEEN...

Muistuko mieleen?

Seuraamme historiasarjassa Urheiluampujan vaiheita eri vuosikymmeniltä.

Ampujainlehden numerossa 9-10/1981 **Olavi Eronen** kirjoitti artikkelin, jonka otsikko oli "Valmennuspäällikön pöydältä".

Hän totesi, että vuoden päättyessä suunnitellaan uutta ja päätetään tehostaa valmennusta. Mitä se on, Eronen kysyi ja vastasi: "Se ei ainakaan ole sitä, että ostetaan lisää patruunoita, vaikka ne ovatkin tarpeellisia ja kohtuullisessa määrin voidaan lisätäkin."

– Sanoisin tässä, että tehostaminen alkaa perusteiden tarkistamisesta. On syytä tässä peruskuntansa kohottamisvaiheessa uuden kilpailuvuoden alkaessa paneutua tarkastamaan itse laukaustapahtuman alkulähdettä, sieltähän kaikki tärkein kuitenkin rakentuu, Eronen kirjoitti.

Eronen kävi ensin jutussaan läpi suoritukseen liittyviä asioita ja antoi lopuksi vinkkejä uuden kauden suunnitteluun:

– Olkoon ohjeena määrittää päämäärä riittävän korkealle, jotta motiivi riittäisi voittamaan kaikki harjoitustenkin

Olavi Eronen

VALMENNUSPÄÄLLIKÖN PÖYDÄLTÄ

Ampumaurheilun kehittämistä puheenollen sen jälki näkyy yleensä parhaiten yksityisten ampujien saavutuksissa, liiton, piirin tai seuran kokonaisuudessa. Vuoden päättyessä suunnitellaan uutta ja päätetään tehostaa valmennusta. Mitä se on! Se ei ainakaan ole sitä, että ostetaan lisää patruunoita, vaikka ne ovatkin tarpeellisia ja kohtuullisessa määrin voidaan lisätäkin. Sanoisin tässä, että tehostaminen alkaa perusteiden tarkistamisesta. On syytä tässä peruskuntansa kohottamisvaiheessa uuden kilpailuvuoden alkaessa paneutua tarkastamaan itse laukaustapahtuman alkulähdettä, sieltähän kaikki tärkein kuitenkin rakentuu. Tämä esitys ei tässä yhteydessä voi olla tyhjentävä, mutta antaa herätteitä paneutua asiaan joka sinänsä kuuluu valmentajakoulujen ohjelmaan.

Varsinainen laukaustapahtuma edullisimmillaan enintään 6 sek. Näiden osatekijöiden ymmärtäminen on avainasemassa.

eteentuomat vaikeudet. Asettakaa sopivat välitavoitteet, jottei "odottavan aika tule pitkäksi".

Eronen mukaan tavoitteen on oltava riittävän korkea mutta samalla realistinen niin, että se on toki järkevästikin ajatellen mahdollista vaikkapa sitten itsensä hieman ylittäen saavuttaa. Eronen painotti myös sitä, että ampujan on sopivaa asettaa itselleen tulostason tavoite.

– Se on aina mitattavissa riippumatta siitä, mitä muut tekevät. Eräänä päivänä voit sitten todeta olevasi mestari samalla, kun olet saavuttanut asettamasi tulostavoitteet. Tie sinne on pitkäjänteisyyttä vaativa, paljon ottava, mutta varmasti myös paljon antava aina sen mukaan mitä itse olet ollut valmis uhraamaan tavoitteesi eteen.

LASSI PALO

PARAS MUISTONI

Teksti & kuva LASSI PALO

Suomen Olympiakomitean huippu-urheiluyksikön lajiryhmävastaava **Kimmo Yli-Jaskari** on toiminut ampumaurheilun parissa vuosikymmenien ajan.

Hän seuraa aktiivisesti ampumaurheilun kisatapahtumia myös paikan päällä. Viimeksi hän oli haulikkolajien maailmancupissa Lahdessa ja Italian EM-kilpailuissa.

Hän seurasi ensin haulikkolajeja Lonatosassa ja sitten 25/50m kivääri- ja pistoolilajeja Bolognassa. Pitkän uran paras muisto on vuodelta 2000.

"OLYMPIALAISET JÄÄVÄT aina mieleen. Suomalaisilla ampumaurheilijoilla oli ollut hyvä Sydneyn kisoja edeltävä olympiadi, sillä he olivat voittaneet 21 henkilökohtaista arvokisamitalia olympialajeissa. Sydneyn olympiaodotukset olivat siis korkealla – niin

Kimmo Yli-Jaskari.

ampujilla itsellään kuin kaikilla muillakin, kuten esimerkiksi Olympiakomitealla. Näkymät olivat hyvät.

Siksi olikin upeaa nähdä, kuinka **Juha Hirvi** sai pienoiskiväärin asentokilpailussa hopeaa. Se oli ensimmäinen suomalaisen kivääriampujan voittama olympiamitali sitten vuoden 1956 ja **Vilho Ylösen**. Juha sijoittui neljänneksi Barcelonassa 1992, joten olympiamitali merkitsi hänelle erittäin paljon. Merkitsi se paljon meille muillekin, mutta Juhalle erityisesti.

Tätä kaikkea oli hieno seurata Sydneyssä Juhan selän takana, kun istuin valmentajan tuolilla. Olin tuolloin Ampumaurheiluliiton päävalmentaja. Se oli ikimuistoinen hetki, ja pääsin onnittelemaan Juhaa ensimmäisten joukossa.

Totta kai Pekingin tapahtumat (2008) myös ovat jääneet mieleeni eli **Henri Häkkisen** ja **Satu Mäkelä-Nummelan** lyhyen ajan sisällä voittamat olympiamitalit. Koska olin tuolloin brittien päävalmentaja, parhaaksi muistoksi nostan Juhan olympiahopean Sydneyssä." 🌟

Matkalla jo neljänsiin olympiavoittoihin

Satu Mäkelä-Nummela on kotimaisen ja kansainvälisen ampumaurheilun kestomenestyjä. Sen jälkeen, kun hän voitti olympiakultaa Pekingissä 2008, on hänelle jäänyt jokaisesta kaudesta käteen jotain hyvää.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Orimattilan Seudun Urheilumuuttajien Seuran (OSU) edustava Satu Mäkelä-Nummela aiheutti melkoisen säpinän, kun hän voitti naisten trapin olympiakultamitalin Pekingissä vuonna 2008. Hän totisesti huomasi, kuinka iso asia olympiavoitto on Suomessa.

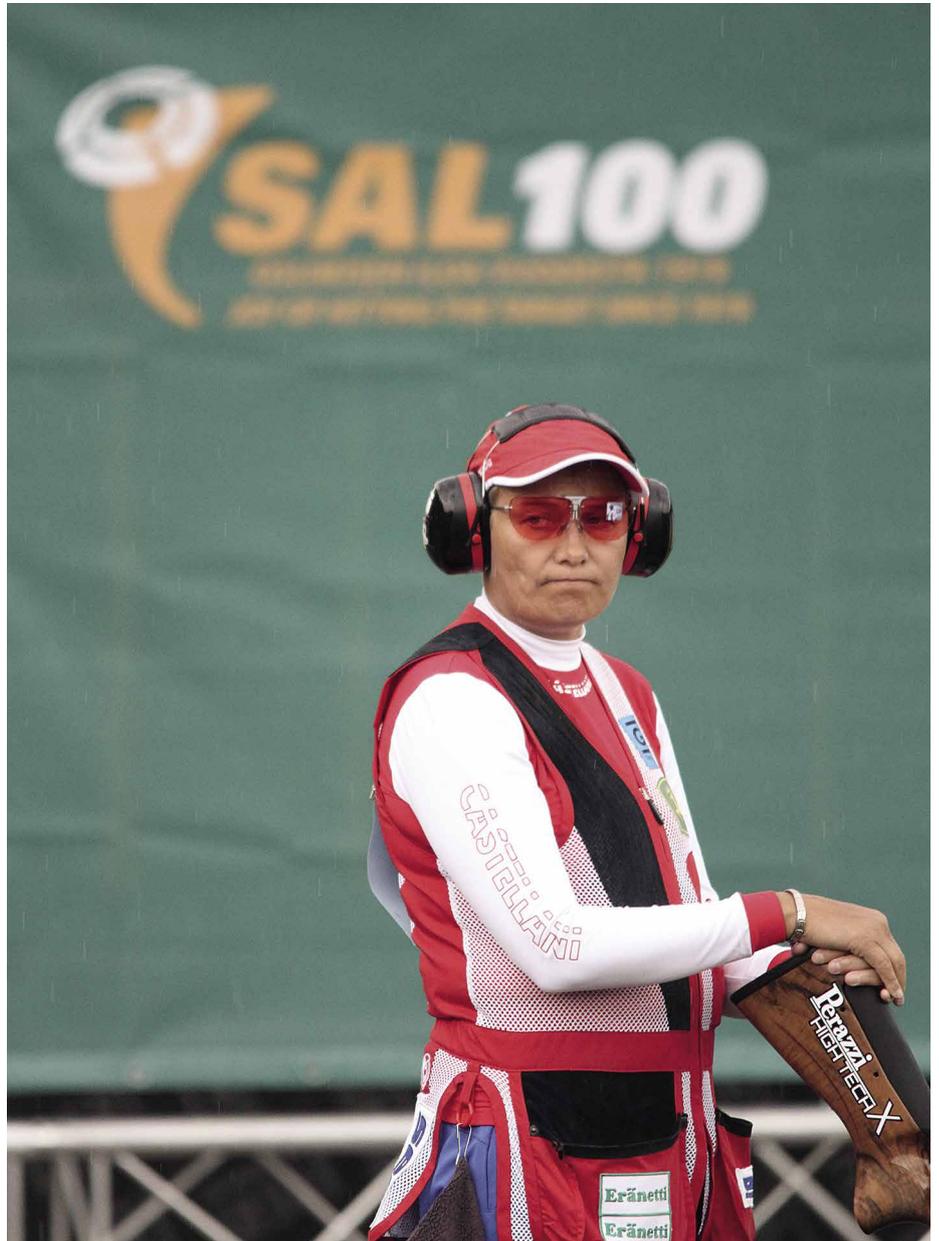
– Sen jälkeen kaikki muu olympiavoittoon liittyvä on ollut ainoastaan positiivista. Se mediahässäkkä tuoreeltaan sen jälkeen..., Mäkelä-Nummela huokaisi, kun hän muisteli Pekingin-jälkeisiä aikoja Italian Lonatossa syyskuussa järjestetyissä haulikolajien EM-kilpailuissa.

– Olin tuolloin Tuuliharjassa töissä, ja lehdet soittelivat. Aina piti varata niille aikaa, ja erään kerran jouduin soittamaan töihin, etten nyt ihan heti pääse töihin haastattelujen takia. Välillä tuntui siltä, että kymmenet toimittajat olisivat voineet tulla kaikki kerralla, koska niin samoja kysymyksiä he kysyivät, hän hymyili Lonaton helteessä. Lämpöasteita oli liki 30, mutta se ei Mäkelä-Nummelaa häiritse, sillä lämmintä saa olla!

MÄKELÄ-NUMMELA on nyt yksitoista vuotta kokenempi huippu-urheilija, joka osaa käsitellä toimittajia ja julkisuutta taitavasti. Hän on kiistatta Suomen tunnetuin ampumaurheilija, siksikin kysytty ja pidetty haastateltava, koska kommentit ovat värikkäitä ja näkemykset tarvittaessa napakoita.

Yksi asia on kuitenkin selvä: hän ei ryhdy ”vekslaamaan” aikataulujaan toimittajien takia.

– Jos sanon, että minulle käy tämä tai tämä aika, yllättävän hyvin he ovat aikataulujaan muokanneet. Haastattelijat saavat sovittaa aikataulunsa minun menojeni mukaan. Kyllä minä heidät kotiinkin päästän,

Satu Mäkelä-Nummela odottaa Lahden maailmancupin finaalin alkua. Hän saavutti kotiyteisönsä suureksi riemuksi maapaikan Tokioon 2020 ja maailmancupin hopeamitalin.

koska en aina jaksa liikua heidän toiveidensa mukaisesti.

Mäkelä-Nummela on aina sanonut, että hän haluaa tehdä muutakin kuin vain ampuu. Hän onkin ollut töissä kaikki nämä vuodet lahtelaisessa Kärkkäisen tavaratalossa. Olympiavoittajan status ja menestys ovat tuoneet mukanaan yhteistyökumppaneita ja tukirahoja sen verran, ettei hänen tarvitse omia rahojaan ampumaurheiluun käyttää.

Muiden lajien huippuihin verrattuna tilanne on kuitenkin karu:

– Golfin palkintorahoja odotellessa. Mei-

dän pokaalimme eivät taida olla yhtä arvokkaita, Mäkelä-Nummela viittasi juuri luke- maansa urheilu-uutiseen, jossa kerrottiin golf-pelaajan tienanneen yhdestä kilpailusta miljoonia euroja.

MÄKELÄ-NUMMELA ON jatkossakin paljon esillä, sillä hän ampuu elokuussa Suomelle maapaikan Tokion olympialaisiin 2020. Maapaikka varmistui, kun hän sijoittui toiseksi Lahden maailmancupissa – kotiyteisönsä edessä ja Ampumaurheiluliiton 100-vuotisjuhluvuoden pääkilpailussa.

Se oli ikimuistoinen perjantai-ilta! On-

Olympialaisiinsa

Lahden maailmancupin voittanut Australian Penny Smith ja Satu Mäkelä-Nummela saivat olympiamaapaikan Tokioon. Laetisha Scanlan (Australia) oli kolmas.

nittelijoiden jono hämärtyvässä illassa olikin pitkä, ja toimittajat soittelevat taas.

Mäkelä-Nummela nauttii tilanteesta, sillä olisihan se jo neljäs kerta, kun hän kilpailisi olympialaisissa. Ensimmäinen Peking 2008, sitten Lontoo 2012 ja Rio de Janeiro 2016.

– Se oli iso henkinen helpotus, kun sain sen paikan ammuttua. Mahdollisuudet alkoivat käydä vähiin, mutta nyt ei enää onneksi tarvitse sanoa, että sitten seuraavassa kilpailussa. Tokion-paikka on kuitenkin auki siihen asti, kunnes kisoihin lähtevien nimet tulevat julki.

MÄKELÄ-NUMMELA on osoittanut varmuutensa ja huippu-urheilijan ominaisuuksensa menestymällä hyvin vuodesta toiseen. Hänellä on muun muassa kahdeksan maailmancupin voittoa ja yksi maailmancupin finaalin voitto. Viime maaliskuussa hän teki naisten trapin uuden maailmanennätyksen (123) Meksikossa järjestetyssä maailmancupissa.

– Nyt ei pitäisi olla pelkoa siitä, että putoan Opetus- ja kulttuuriministeriön (OKM) pienelle urheilija-apurahalle, hän naurahti.

Näin tapahtui vuoden 2017 jälkeen, mistä sisuuntuneena – näin kai voi sanoa – Mäkelä-Nummela voitti kaksi maailmancupin kilpailua viime vuonna.

– Olympiamaapaikka, olympiavoitosta puhumattakaan, ei tule helposti. Kärki on kova, ja jos voittaa haluaa, pitää olla todella bueno päivä. Kaiken pitää loksahda kohdal-

leen – on se sitten heitto, hyppy tai osuma. Ei siinä voi kontilleen mennä.

– Toki huonojakin kisoja tulee aina välillä, mutta niistä on otettava opiksi ja nousta taas ylös.

Yksi fakta on myös se, että Mäkelä-Nummela on edelleen Suomen viimeisin kesälajien olympiavoittaja. Niin harvinainen olympialainen kultamitali Suomessa siis on.

ENTÄ SITTEN TULEVA olympiavuosi? Miltä se juuri nyt näyttää Mäkelä-Nummelan mielestä? Kalenteri on toistaiseksi vielä melko tyhjä, mutta vuosien tuomalla rutiinilla hän tietää vuosikellonsa vähintäänkin suurinpiirtein.

– Lähden Kanarian saarille ennen vuodenvaihdetta. Siitä se kausi pyörähtää taas käyntiin. Ulkomailla on oltava ja harjoiteltava. Sitten tulee Marokkoa, Qatar, maailmancuppeja. Tokion kisojen päivämääriä en ole vielä tarkistanut.

Kilpailukalenteri on tutun armoston, mutta niin on myös systeemi, jolla huippu-urheilu Suomessa toimii. Mäkelä-Nummela tietää pelin hengen hyvin: on menestyttävä, jotta saa tukea.

– Muuten mäkeä lasketaan alas omalla takapuolella, hän sanoo.

– En minä siitä mitään paineita ota. Molemmista suunnista tulee motivaatiota: pitää saada, jotta saa. Jaksan rutistaa tulevan vuoden. Ase on kunnossa, ja työkuviot ovat ennallaan. Iso kiitos taas työntantajelleni, koska olen saanut harjoitus- ja kilpailuva-

”Olympiamaapaikka, olympiavoitosta puhumattakaan, ei tule helposti. Kärki on kova, ja jos voittaa haluaa, pitää olla todella bueno päivä. Kaiken pitää loksahda kohdalleen – on se sitten heitto, hyppy tai osuma. Ei siinä voi kontilleen mennä.”

Satu Mäkelä-Nummela

paat toimimaan. Paljon olen poissa, sanoo Mäkelä-Nummela, joka ei matkustamisesta juurikaan nauti.

LOKAKUUSTA LÄHTIEN Mäkelä-Nummela kehittää taas peruskuntoaan. Hän ei ole ”huippu-urheilijan” kunnossa, mikä ei suinkaan tarkoita sitä, etteikö hän olisi riittävän hyvässä kunnossa ampumaurheilua varten. Pari vuotta sitten hän juoksi Cooperin testissä runsaat 2600 metriä. Sen jälkeen hän ei tilannetta päivittänyt, mutta:

– Huolehdin peruskunnostani, koska tiedän mikä merkitys sillä on. Kilpailupäivät ovat pitkiä, ja usein on kuumaa. Veto ei saa olla poissa. Otan sarjojen välissä pienet paikkarit ja nautin elämästä silmät kiinni, Mäkelä-Nummela kertoo.

– Kaikille ei kuitenkaan sovi esimerkiksi se, että tekee leirityksen tietyn rytmin mukaan. En mene leireille juuri ennen kilpailua, koska ammun leireillä hemmetin paljon. Jokainen tekee tyylillään, ja on hyvä, että olen saanut tehdä sen, mikä on minulle sopivinta. Eihän numeron 43 jallassa numeron 38 kenkä tunnu hyvältä, hän vertaa.

MÄKELÄ-NUMMELA täyttää ensi vuoden lokakuussa 50 vuotta. Hän suhtautuu siihen paitsi huumorilla myös vakavasti:

– Ulkonäkö heikkenee. Jos näkö ja reaktiot eivät heikkene, ei haittaa, vaikka olisin 52-vuotias. Pääsen muuten ensi vuonna Y50-sarjan SM-kisoihin! 🌸

Perheiden yhteinen kesäpäivä, ja uuden oppimista Kultahippu

TIMO RAUTIO

Helteinen sää sai monet etsiytymään kilpailujen jälkeen uimapaikalle ruutiaseiden Kultahippufinaaleissa Hyvinkäällä. Kultahippufinaali on monille loppukesästä tapahtuma, jonka yhteyteen on kätevä yhdistää myös muuta perheen yhteistä tekemistä.

Teksti HEIDI LEHIKONEN

Aktiivista nuorisotoimintaa pyörittävästä Asikkalan Ampumaseurasta Hyvinkäällä kilpaili muun muassa kolme innokasta pistooliampujaa, joista yksi oli **Leevi Tanskanen**, 13. Tuloksen 224 tähdännyt Leevi kertoi harrastaneensa ampumaurheilua 7-vuotiaasta. Harrastuksen hän aloitti isoveljiensä perässä, sillä äiti **Niina Tanskanen** ilmoitti kerralla kaikki kolme poikaansa ampumaseuran toimintaan.

– On tästä ollut hyötyä, varmaan rauhallisuutta on opettanut, Leevi sanoi.

Ruutiaseiden Kultahippufinaaleissa Leevi sanoi olevansa toista kertaa, kaikkiaan Kultahippufinaaleja on nyt takana ”viisi tai kuusi”. Hän on kokeillut sekä kivääriä että pistoolia, mutta löysi oman lajinsa pistooliammunnasta.

– Se ei ole ehkä niin vaikeaa kuin kivääri, hän tuumi.

LEEVI KÄY AMPUMARADALLA kerran tai kahdesti viikossa. Poikansa ammuntaa vieressä seuranneet Niina ja **Marko Tanskanen** sanovat, että treenaamassa käydään useamminkin, pojan fiiliksen mukaan. Myös harrastusta tukeviin asioihin panostetaan.

– Se, millä mielialalla lähtee kisoihin ja treeneihin vaikuttaa. Kaikki syömiset ja uni vaikuttavat. Kaikki vaikuttaa kaikkeen. Jos lähdemme pidemmälle Kultahippuihin, menemme jo perjantaina, että Leevi saa levätä.

Leevi on jo huomannutkin, että vaikkapa unella on merkitystä suoritukseen. Kun pojalta kysyy tavoitetta harrastuksessaan, se tulee lopulta selvästi:

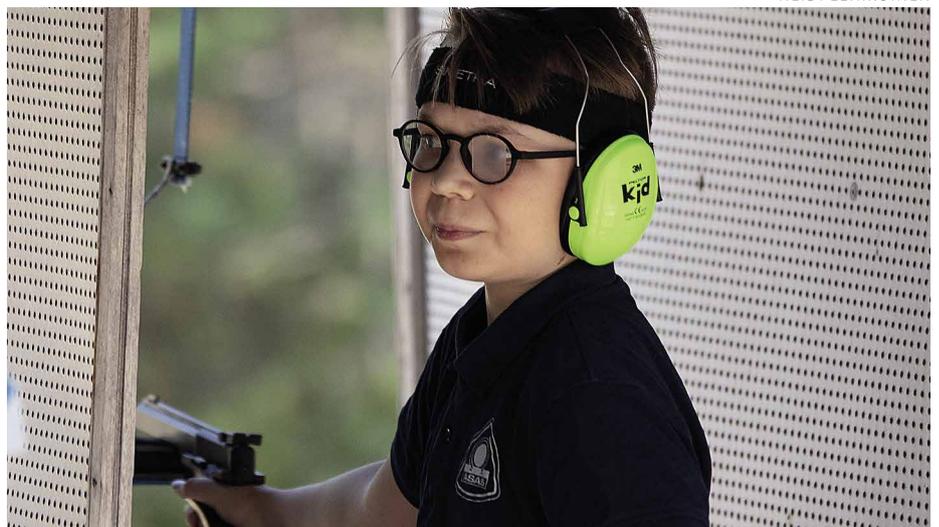
– Olympialaisiin.

ISONKYRÖN Metsästys- ja Ampumaseura on perinteisesti ollut Kultahippufinaaleissa

14T-sarjassa kivääriässä oli ilahduttavat seitsemän joukkuetta, joista Kankaanpään Ampumaurheilijat vei voiton ennen Asikkalan Ampumaseuraa ja Kauhavan Ampujien kakkosjoukkuetta.

HEIDI LEHIKONEN

Leevi Tanskasen toiveissa on päästä olympialaisiin.

suurimpia seuroja. Nyt seurasta oli mukana muun muassa **Mäkisen** perheen kolme lasta: 13-vuotias **Samu**, 9-vuotias **Sisu** ja 6-vuotias **Sara**.

– Samu aloitti harrastuksen, kun koulun kautta oli ampumakerho. Isäntä lähti siihen mukaan. Muut lapset ovat tulleet perässä. Sara on aloittanut 4-vuotiaana

uusia tuttav finaaleissa

HEIDI LEHIKONEN

Veljensä perässä ampumaurheilun aloittanut Sara Mäkinen oli kilpailuiden nuorin osallistuja.

ampumaan, perheen äiti **Sini Mäkinen** kertoo.

Tarkasti ja keskittyneesti pistoolilla ampunut Sara Mäkinen oli koko tapahtuman nuorin osallistuja. Kultahippufinaalireissuja Samulle on kertynyt jo nopeasti mietittynä viisi, nuoremmat ovat tulleet perässä myös Kultahippuihin. Kolmen lapsen ampumaurheiluharrastus vie aikaa myös vanhemmilta.

– Ei meillä muita harrastuksia oikeastaan sitten olekaan, Sini Mäkinen naurahtaa.

Harrastus on ollut perheen lapsille opettavainen ja antoisa.

– Toisten huomioon ottamista, sääntöjen noudattamista. Yhdessä oloa, olemme tutustuneet uusiin ihmisiin. Keskittymistä, hän listaa ampumaurheiluharrastuksen antia.

IMAS:sta oli edelleen useita ampujia taustajoukkoineen, mutta enemmänkin on ollut.

– Ensimmäisiin Kultahippuihin, joissa olin mukana, lähdettiin linja-autolla. Nyt tullaan omilla. Toivottavasti tulee se nousukausi vielä, hän miettii osallistujamääriä.

Kun kilpailupäivä oli ohi, Mäkiset suuntasivat rippijuhliin Raumalle.

– Justiin oli puhetta, että pitää käydä uimassa, vähän kesälomareissua.

KIVÄÄRISSÄ voittajiksi ylsivät 10T-sarjassa HSA:n **Sini Ojanperä** (191), 12T-sarjassa YK:n **Milena Säily** (195) ja 14T-sarjassa RS:n **Nicole Kamila** (289). 10T-sarjassa paras joukkue oli Asikkalan Ampumaseura (548), 12T-sarjan joukkuekilpailun voitti Kauhavan Ampujat (553) ja 14T-sarjassa joukkueista paras oli Kankaanpään Ampumaurheilijat (850). Eniten osallistuja oli 14T-sarjassa, jossa kilpaili 28 ampujaa. Pistoolissa HVA:n **Lumi Saikkonen** vei 12T-sarjan voiton (191) ja SodA:n **Veera Piirainen** 14T-sarjan (242).

Ensi vuonna ruutiaseiden Kultahippufinaali järjestetään Isossakyrössä. 🌸

”Finaaliin osallistuminen olisi hyvä olla Kultahippuampujien kesän kohokohta”

Teksti HEIDI LEHIKONEN

Ruutiaseiden Kultahippufinaaleissa oli tänäkin vuonna ilahduttavasti 19 seuraa edustettuna, mutta osallistujia mahtuisi mukaan enemmänkin kuin nyt olleet 72.

Mitä tilanteen kehittämiseksi voitaisiin tehdä? Kysymme asiaa kolmelta nuorelta ampujalta ja liiton nuorisopäällikkö **Timo Rautiolt**.

ASEIDEN LISÄKSI yksi kysymys ruuti-puolella on ratatilanne – ilma-aseradoille on usein kätevä mennä harjoittelemaan, mutta lähimmälle ruutiase radalle saattaa olla matkaa paljonkin. Se saattaa rajoittaa harrastusta vain ilma-aseisiin, kuten sekin, että moni harrastaa kesällä jotain muuta, vaikkapa jalkapalloa.

– Kaikki toimenpiteet, jotka edesauttavat, että saamme enemmän ampujia, parempia ampujia ja parantuvia rataolosuhteita, ovat tervetulleita, Timo Rautio sanoo.

Kilpailutoiminta on tärkeä osa ampumaurheilua harrastaville lapsille ja nuorille. Heille järjestettävien kilpailutapahtumien laatu on ensiarvoisen tärkeää, jotta kilpailumaailma tulisi heille mukavalla tavalla tutuksi, innostus kilpailuun säilyisi ja halukkailla olisi mahdollisuus kehittyä urheilijana lajissa.

– Kilpailujärjestelmämme pitää tukea myös nuoren ampujan polkua huippuampujaksi, Rautio sanoo.

Hän näkee kilpailuiden ja ennen kaikkea Kultahippufinaalin kehittämisen tapahtumana tärkeäksi.

– Kultahippufinaaliin osallistuminen olisi hyvä olla Kultahippuampujien kesän kohokohta. Osallistutaan ampumaseuroina porukalla finaaliin. Menestyminen ja sijoitukset kilpailussa tulevat vasta tämän jälkeen. Näin joukkuekilpailuihin saadaan helpostikin lisää osallistujia.

PISTOOLIAMPUJA Eila Hakala (IMAS) viihtyi Kultahippufinaaleissa.

– Kivoja muistoja, kun sain hyvän makka-

ran kisojen jälkeen. Ja tietysti ampumakaverit, Hakala sanoo.

Hän toivoisi, että ruutiaseiden Kultahippuissa olisi joukkuekisa ilma-aseiden Kultahippufinaalin tapaan.

– Itse ainakin tykkäsin niistä, kun ammutaan kaatuviin tauluihin, Hakala sanoo.

Hän toivoi myös seurojen yhteiskuljetuksia, että kaikki ampujat pääsisivät mukaan vanhemmistaan riippumatta.

– Ja että seuralla olisi aseita, joilla voisi ampua, eikä omaa tarvitse heti hankkia, nuori pistooliampuja miettii.

SODANKYLÄN Ampujia edustava **Oona Poikela** on nauttinut Kultahippufinaaleissa erityisesti siitä, että siellä hän on päässyt kilpailemaan eri puolilta Suomea tulevien ampujien kanssa. Pohjois-Suomessa harrastajia on vähänlaisesti.

– Mukavaa on myös se, että pääsee vähän kauemmas kisareissuille. Hyvinkäältä jäi mieleen hyvä tulos kiväärissä ja kaverin voitto pistoolissa, Poikela sanoo tuoreimmista muistoistaan.

Mycös hän toivoo seuroihin enemmän ampujia.

– Täällä ongelma on se, ettei meidän seurallamme ole ruutiaseita ja ampujat joutuisivat itse ostamaan aseensa. Ruutihippujen palkinnot voisivat olla houkuttelevampia, Poikela miettii.

MYÖS KIVÄÄRIAMPUJA Nicole Kamilalle (Raseborgs Skyttar) Kultahippufinaalit ovat jättäneet mukavia muistoja.

– Oli tosi hyvä fiilis, kun voitin mun ekat ja viimeiset Kultahiput, Kamila sanoo.

Myös hän kaippaa seuroilta enemmän osallistujia tapahtumaan.

– Voisi myös tulla jotain myyjäiä sinne ihan niin kuin ilma-aseiden Kultahippufinaaleissa, Kamila kaippaa tapahtuman tuntua tuovia elementtejä.

RUUTIASEIDEN Kultahippufinaalit järjestetään kahtena seuraavana vuonna Isossakyrössä.

Vuosina 2022 ja 2023 järjestelyistä vastaa Nokian Seudun Ampujat.

Suunta taas selkeästi parempaan

Jukka Laakso on kokenut trap-ampuja, jonka aiemmat vuodet sujuivat tasaisesti. Tänä vuonna suunta muuttui taas nousujohteiseksi.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Orimattilan Seudun Urheilumppujien (OSU) edustava **Jukka Laakso**, 41, on kokenut trap-ampuja. Takana on useita kansainvälisiä arvokisoja ja ”plakkarissa” muun muassa neljä miesten trapin Suomen mestaruutta.

Uransa tähänastiseksi kohokohdakseen Laakso kirjaa viime vuoden maailmancupin finaaliapaikan Meksikossa, missä hän teki peruskilpailussa tuloksen 122. Hän teki ennätöksensä (123) vuonna 2015 Gabalassa ja uusi finaaliapaikasta. Jännittävää riitti, sillä tuolloin oli jaossa olympiamaapaikkoja Rio de Janeiroon.

Nämä saavutukset eivät kuitenkaan riitä, vaan Laakson määrätietoinen työnteke jatkuu, jotta menestys olisi jatkossa entistä parempaa.

– Urani oli nousujohteinen vuosiin 2015–2016 asti, mutta sen jälkeen on ollut tasaisempaa. Tänä vuonna, uuden aseensa perän myötä, homma lähti selkeästi parempaan suuntaan. Odotankin mielenkiinnolla tulevaa, hän sanoo.

Laakso sai nykyisen aseensa kolme vuotta sitten, mutta sen perä uusittiin viime keväänä.

– Nyt tuntuu hyvältä.

MERKKEJÄ PAREMMASTA nähtiin esimerkiksi syyskuussa Italian Lonatossa järjestetyissä EM-kilpailuissa, kun Laakso sijoittui miesten trapissa parhaana suomalaisena kymmenenneksi. Finaaliraja oli 119 ja Laakson tulos 118. Harmittavaa jäi, sillä Laakso teki viimeiseen sarjaansa ”tuplapummin”.

Kun tilanne finaalin suhteen oli vielä avoin, Laakso lähti seuraamaan kilpakumppaniensa ammuntaa:

– Josko tuurintynkää löytyisi muiden viimeisistä sarjoista, hän naurahti ja palasi hetken kuluttua:

– No, ei sitä tuuria nyt löytynyt, hän sanoi.

Laakso nimettiin Suomen EM-joukkueeseen, kun **Vili Kopra** estyi lähtemästä opiskelijansa takia.

– Ammuin koko elokuun ajan kotona hy-

vin, ja treenit sujuivat täällä samalla tavalla. Tulevaisuuden tavoitteenani on tietysti nostaa tulostasoa, koska sitä kautta pääseminen isompien kilpailujen finaaliin helpottuisi huomattavasti.

– Polar GP:n 119 jäi parhaimmaksi yksittäiseksi tulokseksi, tosin olen lähes aina ampunut Hälvälässä hyvin. EM-Lonaton tulos 118 ja kymmenes sija olivat kumminkin ne parhaat hetket tällä kaudella.

LAAKSO LUONNEHTII itseään urheilijana sanalla periksiantamaton.

– Vahvuuteni on kokemus ja eri asioiden vaikutuksien huomioonotto ja havainnointi kilpailutilanteissa. Kehittämisen kohteita on, mutta eiköhän meillä kaikilla niitä ole, hän naurahtaa.

Hyvä asia on se, että Laakson mahdollisuudet työnteon ja harjoittelun yhdistämiseen ovat erinomaiset.

Aikaa siirtymiseen paikasta toiseen ei juurikaan kulu, sillä Laakson työmatka kestää viisi minuuttia. Yhtä kauan – tai pikemminkin vähän – kestää, kun hän ajaa työpaikaltaan Levykaari Oy:stä Orimattilan kotiradalle. Nurkat ovat erittäin tutut, sillä Laakso on syntyperäinen orimattilalainen.

LEVYKAARI VALMISTAA erilaisia metalliosia asiakkaiden piirustusten mukaisesti. Laakso on työnjohtaja, mutta tarpeen niin vaatiessa pistää hanskat käteen ja osallistuu tuotannon töihin.

Levykaari on vuoden 2019 alussa perustettu metallialan yritys, jonka monivaiheinen historia yltää 1980-luvulle saakka. Laakson työpäivä alkaa normaalisti aamukuudelta ja päättyy kello 14.30.

– Työpaikkana Levykaari on hyvä ja joustava. Tuotannossa on kymmenen työntekijää, ja toimihenkilöt itseni mukaan lukien siihen päälle, Laakso kertoo.

– Kävin peruskoulun, ja lukiota ja ammattikoulua kokeilin, mutta opiskelu ei ollut vahvuuteni. Aloitin hitsaajana ja siirryin vähitellen levykoneiden käyttäjäksi ja edelleen levykoneiden ohjelmointiin ja jopa myyntiin

Jukka Laakso työpaikka sijaitsee viiden minuutin...

Jukka Laakso sijoittui Lonaton EM-kilpailuissa kymmenenneksi.

asti. Minulla on siis reilut 23 vuotta työelämää takana melkein saman ”katon” alla.

Mitkä ovat työsi parhaat ja ehkä ei niin parhaat puolet?

– Parasta on vaihtelevuus. Ei niin parhaista puolista on vaikeampi sanoa, kun hyödyt ovat niin hyvät.

LAAKSO ON USEIN sanonut, että hän pääsee ampumaan usein, muttei ammu isoja määriä kerrallaan. Hän voi – harjoituspaikan lähe-

päässä kotoa ja ampumaradalta.

Laakso voitti elokuussa Mäntsälässä neljännen trapin Suomen mestaruutensa.

syyden vuoksi – vaikka ruokatunnilla mennä ampumaan sarjan, mutta lähinnä harjoittelu painottuu iltapäivään ja iltaan.

– Illalla suuren määrän ampuminen ei ole mielestäni järkevää, vaan ennemminkin ampuu ajatuksella sarjan pari vähemmän, eikä huiski vain määrä mielessä menemään, Laakso sanoo.

– Siinä oppii mahdollisesti vääriä tekniikoita, jolloin paluu oikeanlaiseen tekemiseen vaikeutuu. Tällöin ammuttu määrä menee

niin sanotusti hukkaan, kun hermostoa koulutetaan takaisin ruotuun.

Laakso myöntää, että päivällä virkeänä ampuminen olisi – ”tottakai” – parasta parasta.

– Mutta täytyy muistaa, että monella on päivätyö, jonka takia ampuminen päivällä ei ole edes mahdollista. Meinaan, että harvan ampujan laskut maksaa joku muu kuin ampuja itse. Toiässä on käytävä.

LAAKSO ON KUITENKIN tyytyväinen siitä että hän voi sovittaa urheilun ja työnteon hyvin yhteen.

– Toistaiseksi näin on. Ulkomaanreissuilla ollessa veljeni tuuraa minua, kiitos siitä! Lisäksi tuotantomme on hioutunut niin, että henkilökunta ei välttämättä edes tarvitse työhönsä ohjausta, kun tietotaito on niin vahvaa. Heille usein riittää, kun kiikuttaa tilauksen käteen, niin homma lähtee etenemään.

Laakso kävi ensimmäisen kerran ulkomaanleirillä vuonna 2013. Se järjestettiin Malagassa, ja Laakso oli juuri noussut maajoukkueeseen. Siitä lähtien hän on käynyt vuosittain leireilemässä ulkomailla. Hän am-

puu vuosittain noin 10 000–15 000 kiekkoa.

– Eli vähän, vaikka keneltä kysyttäisiin. Mutta onneksi se ei ole kriteeri, toistaiseksi.

Laakso kohottaa peruskuntoaan punttisalilla ja pelaamalla jääkiekkoa ”siltoin tällöin” ulkojäillä. Kesäisin hän käy viikoittain kävelylenkeillä.

ENTÄ SITTEEN Laakson muu vapaa-aika? Hän kiertää keväisin riistapolkkuja, kun ei ole ulkomailla, ja käy myös kalastamassa.

– Ammun myös sporting-lajeja, kun vaan ehdin. Niissä joutuu lukemaan kiekkoa ihan eri tavalla kuin trapissa. Katson televisiosta elokuvia ja dokumentteja, ne ovat listani kärjessä. En ole oikein hyvä lukemaan kirjoja, mikä on huomattu jo peruskoulun aikaan.

Tämä vastaus kertoo Laaksoista paljon: ennen kilpailua ja sen aikana hän on erittäin totinen ja tarkka pienistäkin yksityiskohdista, mutta vapaa-ajallaan rento ja huumorintajuinen. Kisoissa mitään ei jätetä sattuman varaan.

Yhdistelmä varmasti toimii, ja Laakson tavoitteet toteutuvat. Kuten jo todettua, suunta on taas oikea. 🛠️

MINNA PARKKO:

"Yhdessä on hauska harrastaa!"

Teksti & kuvat LASSI PALO

Minna Parkko, 55, on syntynyt Kotkassa ja asunut Kouvolaissa. Nykyään hän asuu perheineen Kuusankosken Niskalassa. Hän on tekstiili- ja muotialan ammatinopettaja ja kasvatustieteen tohtori ja toimii Kouvolan seudun ammattiopistossa Lean-muutoshojaajana ja opettajana.

Parkon poika **Mika Piipponen** halusi ampumaurheilukouluun vuonna 2010, jolloin hän oli 13-vuotias.

– Siitä lähtien olen ollut Kuusankosken Ampujien toiminnassa mukana. Vuonna 2014 aloitin KuusA:n ampumaurheilukoulun vastuullisena vetäjänä ja vuonna 2017 perustin Kilparyhmä Hurjan lahjakkaille kilpailutoimintaan suuntautuille nuorille. Valmentajana olen seururan päävalmentaja eli ainoa koulutettu seurassa, Parkko kertoo.

Kilparyhmä Hurja on voittanut vuodesta 2017 lähtien kaikkiaan 38 SM-mitalia.

PARKOLLA on kaksitoista valmennettavaa, joista kymmenen on kiväärissä ja kaksi pistoolissa. Kilparyhmän urheilijat ovat nuoruusvaiheen erilaisissa lajitietotaito-vaiheissa olevia 10–22-vuotiaita tyttöjä ja poikia.

– He tulevat mainiosti toimeen keskenään. Harjoittelu organisoidaan ryhmänä, jossa urheilijoita eriytetään omien tavoitteidensa ja tarpeidensa mukaisesti. On hienoa saada valmentaa tällaisia kehittymishaluisia nuoria!

Parkko on ampunut ”vähän” ilma- ja pienoiskiväärillä sekä ilma-pistoolilla ja ollut pääasiassa joukkuetäydennyksenä kilpailuissa.

– Sen verran olen ottanut tuntumaa, että tiedän, miten syke muuttuu, kun start-komento huudetaan. Koen kuitenkin olevani omimillani valmentajan roolissa.

1 Miten vuosi ampumaurheilun parissa on mennyt?

Se on kulunut pääasiassa Kilparyhmä Hurjien treeneissä kaksi kertaa viikossa läpi vuoden ja jonkun verran kisoja järjestellessä. Lisäksi olen ollut mukana kannustamassa ja jännittämässä kisoissa, ja aikaa on kulunut tietysti 3-tason valmentajakoulutuksessa.

2 Millaista on olla kivääriammunnan valmennustoiminnassa?

Mukavaahan se on, enhän muuten tekisi sitä. Teen yhteistyötä eri seurojen ja lajien valmentajien kanssa, sillä koen, että valmentajan ei ole hyvä toimia yksin – yhteistyössä on voimaa! Kilparyhmän huoltajat ovat myös mukana valmennuksessa vahvuksiensa mukaan.

Valmentajan roolini on paitsi antaa tietoa ja kannustaa, myös opettaa analysoimaan suoritusta. Urheilijat saavat itse vaikuttaa treenin kulkuun ja sisältöön rajojen puitteissa. Pidän valmennuspalavereja jokaisen kanssa ja teen vuosisuunnitelman. Käymme yhteisretkillä, pidämme leirejä koulun lomien aikana ja syömme kilpailumatkoilla yhdessä. Nämä ovat niitä seikkoja, joiden vuoksi yhdessä on hauska harrastaa ja jotka ovat saaneet kilparyhmän hitsautumaan yhteen.

3 Millaisia suunnitelmia sinulla on ampumaurheiluvuodelle?

Jatketaan normaaleja harjoituksia ja käydään koti- ja ulkomailla kilpailemassa porukalla. Kerrataan perusasioita valmistautumisesta, ampumapaikan rakentamisesta, ampumatekniikasta, laukauksen ohjelmasta ja omien suoritusten analysoimisesta kehittymisen kannalta. Minun tehtäväni on muistuttaa näistä asioista, johdatella ajattelua ja kannustaa tasapuolisesti.

Minna Parkko kuvattuna Kouvolan Tyrrin ampumaurheilukeskuksessa helteisellä elokuun viimeisellä viikolla.

4 Mitkä ovat ohjenuoriasi, kun valmentajana?

Jokainen saa kehittyä oman tahtiinsa ja omien tavoitteidensa mukaisesti.

5 Olet työelämässä mukana, ja perheessänne on muitakin ampumaurheilussa aktiivisesti mukana olevia. Miten tämä yhdistelmä käytännössä toimii?

Olen päivät töissä ja iltaisin valmennan urheilijoita, Mika on kilpaurheilija ja **Kari** järjestee kisoja ja on seuratoiminnassa mukana. Eräänlainen toisiaan tukeva kolmio siitä syntyy. Joskus ei puheenaikaa löydy kuin ampumaurheilusta. Käytännössä töistä on kiire valmentamaan ja loppuilta kotona jää lyhyeksi.

6 Miten olet kouluttautunut valmentajaksi?

Olen kouluttautunut Ampumaurheiluliiton koulutuksissa ampumakouluohjaajaksi sekä 1-, 2- ja 3-tason valmentajaksi. Tämän lisäksi olen kiväärin 1-tason tuomari ja pistoolin 2-tason tuomari.

7 Luonnehdi viimeisintä eli 3-tason valmentajakoulutusta?

Se on rakentunut hyvin ja järjestelmällisesti ja toteutetaan Suomessa ensimmäistä kertaa. Se on juuri sellaista koulutusta, jota olen odottanut. Se on koostunut tarkkuuslajien yhteisistä koulutuspäivistä ja lajipäivistä. Tehtävät ovat olleet työllistäviä mutta mielekkäitä, ja niiden kautta on siirtynyt paljon 3-tason valmentajakoulutuksen tietotaitoa käytäntöön. Urheilijoita voisi ottaa mukaan koulutustilanteisiin jo aiemmin, ja toivoisin psykkinä valmennusta aiemmille tasoille.

8 Mikä on ollut parasta antia ja miksi?

Valmentajakoulutuksen ehdottomasti paras juttu on ollut omat kehittämistehtävämmme. **Mari Backman-Hyrkkään** kanssa suunnitelimme ja laadimme sähköisen ääni-, teksti- ja videoaineiston valmentajien käyttöön aiheesta ”Valmentaminen ja mentorointi”.

Samvv

Sen teimme siksi, koska itsellämme ei ole kilpaurheilijan uraa, ja siksi, että omat lapsemme ovat kilpaurheilijoita, ja heillä on paljon kokemusta annettavanaan nuoremmille urheilijoille. Järjestimme kuviomme uusiksi niin, että syntyi laajempi yhteistyökolmio: valmentaja; mentori-huippu-urheilija ja aktori-nuori urheilija. Koen, että meillä valmentajaopiskelijoillakin voi olla jotain annettavaa Suomen ampumaurheilulle, eikä kaikki tieto tule ”kaatamalla” meille.

9 Miten ja kuinka paljon seuraat ampumaurheilua?

Katselen kansainvälisten kilpailujen finaaleja Mikan kanssa netistä, harrastan kilpailujen liveseurantaa ja käyn kilpailuissa paikan päällä, jolloin seuraan erilaisia ampumatyyliä niitä valokuvaten ja videoiden.

10 Millaisena näet ampumaurheilun ja etenkin kivääriammunnan kehityksen niin Suomessa kuin kansainvälisestikin?

Seuratakseni valmentajana pyritään nuorten urheilijoiden harrastuksen jatkuvuuteen. Toivoisin näille urheilijoille enemmän positiivista huomiota, sillä he tekevät sinnikkäästi työtä kehityksensä eteen. Suomeen on viime vuosien aikana tullut enemmän kärkitason ampujia, mutta nuorissa on katoa. Nuoriin pitäisi satsata, jotta ampujia olisi jatkossakin.

11 Mitkä ovat kolme vahvinta ja kolme eniten kehitettävää asiaa suomalaisessa ampumaurheilussa?

Yksi vahvuus on se, että Suomessa on useampi ampumakeskus, joissa on hyvä järjestää kisoja, jotka ovat kehittyneet viihdyttäviksi tapahtumiksi. Valmentajien kesken on syntynyt luontevaa yhteistyötä järjestämällä leirejä ja valmennusta. Vahvuutena näen myös urheilijoiden hyvän yhteishengen. Kehitettävänä asiana näkisin, että nuoria ampujia pitäisi olla enemmän, eikä ”drop outteja” tulisi. Vähäisen määrän voi helposti havaita eri sarjojen osallistujamääräs-

tä. Lisäksi ammunta on kovin välineurheilua aseineen, luoteineen ja lisätarvikkeineen, eikä kaikilla urheilijoilla ole mahdollisuuksia saada huipputeknisimpiä välineitä ja testattuja luoteja kuin omalla tai sponsorirahalla. Kehitettävää on myös avoimen yhteistyön tekeminen seurojen kesken myös valmennusosaamisessa.

12 Millaisia ohjeita haluat antaa nuorelle, uraansa aloittavalle urheiluampujalle?

Hakeudu ampumaseuraan, mene mukaan porukkaan ja harjoittele ahkerasti yhdessä muiden kanssa. Tarkkaile edistyneempiä ampujia – katsomallakin voi oppia! Sen jälkeen hanki valmentaja, joka auttaa sinua hoksamaan itse, miten kehittyä. Lopulta huomaat, että alat saavuttaa tavoitteitasi.

13 Mikä sinua innostaa ja motivoi toimimaan ampumaurheilun parissa?

Valmennettavien suorituksen kehittymisen seuraaminen, sisukkuuden näkeminen, onnistumisesta yhdessä riemuitseminen, ilon ja innostuksen havaitseminen ja reilun pelin hengen noudattaminen.

14 Mikä on mielestäsi kiehtovin asia ampumaurheilussa?

Näin kasvatustieteilijänä tietysti nähdä urheilijoiden kasvu ja kehittyminen.

15 Miten vietät mieluiten oikeaa vapaa-aikaasi – eli kun voit vain olla?

Valokuvaan, teen käsitöitä, ompelen, piirtelen tai maalaan, mökkeilen ja lenkkeilen.

16 Tärkeintä nuorten urheilu- ja liikuntaharrastuksessa?

Että laji, seura, yhteisö ja valmennus koetaan mielekkääksi, jolloin ollaan valmiita tekemään suunnitelmallista työtä oman kehittymisen hyväksi. 🌟

Luolasta uutta puhtia Vihdiin

Vihdin Ampumaseuralla on ollut kiireinen ja värikäs vuosi, joka huipentuu syksyn juhlahetkiin.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Vihdin Kirkkoniemen koulu on hiljainen elokuisena maanantaina. Eikä ihme, sillä se on poistettu koulukäytöstä.

Alakerran Luolassa on kuitenkin iltaisin vilskettä, sillä Vihdin Ampumaseura (VihA) on kunnostanut sinne seitsemänpaikkaisen ilma-aseradan.

Tila toimi alun perin koulun hiili- ja halkovarastona ja sittemmin opettajien taukotilana. Koulun 1950-luvulla alkaneesta historiasta muistuttavatkin muun muassa katon rajassa olevat aukot, joista hiili laskeettiin tilaan sisään.

VihA juhlisti kunnostettua ilma-aserataansa kakkukahvein syyskuun 10. päivänä. Isommat juhlat odottavat marraskuun 11. päivänä, kun seura täyttää 60 vuotta. Vuoden lopussa ovat vielä yhdet juhlat, sillä seuran pitkäaikainen puheenjohtaja **Taisto Rättö** viettää tapaninpäivänä 80-vuotissyntymäpäiviään.

PALATAAN VIHAN ilma-aserataan. Vihdisä toivottiin, että käytöstä poistettu Kirkkoniemen koulu otettaisiin hyötykäyttöön. VihA joutui pois koulun purkamisen vuoksi entisistä tiloistaan, joissa se oli ollut vuodesta 1985 lähtien.

Se olikin hereillä ja aktiivinen puheenjohtajansa johdolla, ja niin lopulta kävi, että se aloitti toukokuussa toiminnan koulun alakerran Luolassa. (Todettakoon, että Luola on koulun antama nimi.)

Rättö oli ensimmäisen kerran yhteydessä viime syksynä kunnan liikuntatoimenjohtajaan ja kunnanjohtajaan, jotka suhtautuivat myönteisesti VihA:n suunnitelmiin. Ampumaseura siirsi tavaransa vihdoon pois vanhoista tiloistaan toukokuussa ja aloitti uuden sataneliöisen tilansa kunnostamisen. Varaston ja taukotilojen välissä olleen seinän purkaminen kesti kolme päivää, ja talkooväki kantoi ulos 750 kiveä.

– Uskomme uuden radan olevan piristysruiske seuramme toimintaan. Kiinnostusta on jo ollut, ja vaikka kaikki kyselyt eivät johdakaan aktiiviseen toimintaan, saamme uutta väkeä seuraan mukaan, Rättö sanoi.

VihA:n sihteeri **Iiris Luukkonen** on sama mieltä:

– Uudet tilat herättävät varmasti mielen-

Iiris Luukkonen (vas.), Taisto Rättö, Jussi Liikala ja Eero Suomus sekä Leevi Liikala (edessä) o

kiintoa. Haulikkoammunta on seurassa vähän hiipumassa, joten toivomme ilma-aseista nyt vauhtia ja nuorempia harrastajia toimintaan mukaan, hän sanoi.

VIHAN TOIMINTA alkoi vuonna 1959 Juustolan meijerin tiloissa. Sen jälkeen seura toimi Vihdin yhteiskoulun tiloissa. Nyt seuralla alkaa siis uusi elämä – 60-vuotiaana.

– Kävimme monta paikkaa läpi ennen kuin pääsimme tänne. Monissa yksityisissä paikoissa hinnat olivat aika ”rasvaiset”. Eli sellaiset, joihin meillä ei olisi ollut varaa, Rättö kertoi.

VihA juhlii 60-vuotissyntäreitään 11. marraskuuta.

– Olen asunut Vihdissä 75 vuoden ajan, joten tunnen nämä nurkat. Kun uusi koulu alkoi valmistua, otin yhteyttä kuntaan ajatuksella, jos sinne pääsisi. Kunta lupasi, että jos koulua ei myydä, pääsette sinne. Tämän kylkiäisenä kivääriampuja **Tuulevi Suomus** teki kunnan kanssa yhteistyösopimuksen, Rättö ja Luukkonen kertoivat ylpeinä.

Käytöstä poistetussa Kirkkoniemen koulussa ei juuri nyt ole muuta toimintaa kuin VihA:n ilma-aserata. Keskusteluja on toki käyty niin paikallisen kuvataidekoulun kuin teatterinkin kanssa.

in toimintaan

ovat tyytyväisiä VihA:n uuteen ilma-aserataan.

VihA on tällä hetkellä Kirkkoniemen koulun ainoa käyttäjä.

Jussi Liikala auttaa Leevi-poikaansa VihA:n ilma-aseradalla.

Kun VihA:n porukkaa pyytää luonnehtimaan seuraansa kolmella adjektiivilla, ne ovat: pieni, vaatimaton ja aggressiivinen. Viimeisellä adjektiivilla he tarkoittavat sitä, että ovat olleet oma-aloitteisia ja kehdanneet kysyä:

– Jopa ampumaurheilija voi kysyä yhteistyösopimusta, Rättö täsmensi hymyillen.

VIHASSA on noin 120 jäsentä, jotka ampuvat kiväärillä, pistoolilla ja haulikolla. Nuorin jäsen on seitsemänvuotias ja vanhin 80-vuotias. Rättö on toiminut puheenjohtajana jo 35 vuoden ajan.

– Minua ei ole päästetty pois, hän nauroi. Luukkonen vahvistaa VihA:n puheenjohtajan tehtävän olevan kuin paavin virka

– toki pilke silmäkulmassaan. Hän kuitenkin vakavoituu hetken kuluttua:

– Taistolla on erinomaiset suhteet joka suuntaan. Vähän pelottaa, kun hän joskus lopettaa tehtävässään, Luukkonen sanoi.

Rätöllä ja vuodesta 2013 lähtien sihteerinä toimineella Luukkosella on takanaan oma ampumaurheilu-ura. Rättö on ampunut haulikolla vuodesta 1976 lähtien ja Luukkonen sai N18-sarjan ilmapistoolin SM-hopeaa vuonna 2009. Kilpailun voitti **Anette Källi**.

– Mikä oli tulokseni? Odota, niin tarkistan, Luukkonen sanoi.

– Olipas se huono, 340, hän naurahti.

– En jatkanut ampumaurheilua, koska minulle tuli uusia mielenkiinnon kohteita

ja siirryin työelämään. Ampumaurheilu on kuitenkin siitä hyvä laji, että sitä voi jatkaa milloin tahansa.

RÄTTÖ INNOSTUU kerta toisensa jälkeen, kun hän näkee nuorten tyttöjen ja poikien onnistuvan ampumaurheilussa. Hän ammentaa tästä motivaationsa seuratoimintaan:

– Kun he tekevät hyviä tuloksia, heidän silmänsä loistavat kuin tähdet taivaalla. Siksi minä olen edelleen VihA:n toiminnassa mukana, hän sanoo – hänkin silmät loistaen.

Vihdissä nähtäneenkin pimenevässä syksyssä uutta loistoa, kun toiminta ilma-aseradalla pääsee kunnolla vauhtiin. 🛠️

Uusilla ilmakivääreillä rada tehokäyttöön Toijalassa

”Nuorisotoiminta on ollut lippulaivamme”, sanoo puheenjohtaja Rainer Hirvonen.

Tekstit & kuvat HEIDI LEHIKONEN

Toijalan Urheiluampujien sisäradalla käy kuhina, kun nuoret ampujat saavat harrastuksensa pariin. Sopu sijaa antaa, sillä viime kaudella kellarin tehdyillä ilma-aseradoilla ampui kolmisenkymmentä ampumakoululaista. Se on hyvin radalla, jossa kapasiteettia on kerralla kymmenen.

– Nuorisotoiminta on ollut lippulaivamme, jota olemme pyrkineet systemaattisesti kasvattamaan muutaman viime vuoden aikana, puheenjohtaja **Rainer Hirvonen** sanoo.

Hän katselee nuoria ampujia hymyillen. Hirvosella onkin syytä iloon, sillä seuran käytössä olevien aseiden määrä parani tälle kaudelle merkittävästi.

– Viime vuosina aseista on ollut pulaa. Kulminaatiopiste oli viime talvi, kun saimme leader-rahoituksen kautta viisi uutta ilmakivääriä tälle kaudelle. Nyt pystymme käyttämään koko ratakapasiteettimme hyväksi, Hirvonen kertoo.

NUORISOTOIMINTA on viime vuosina ollut Toijalassa hyvässä nosteessa, sillä ennen viime vuotta ampumakoululaisia oli vajaat 20, viime vuonna 30.

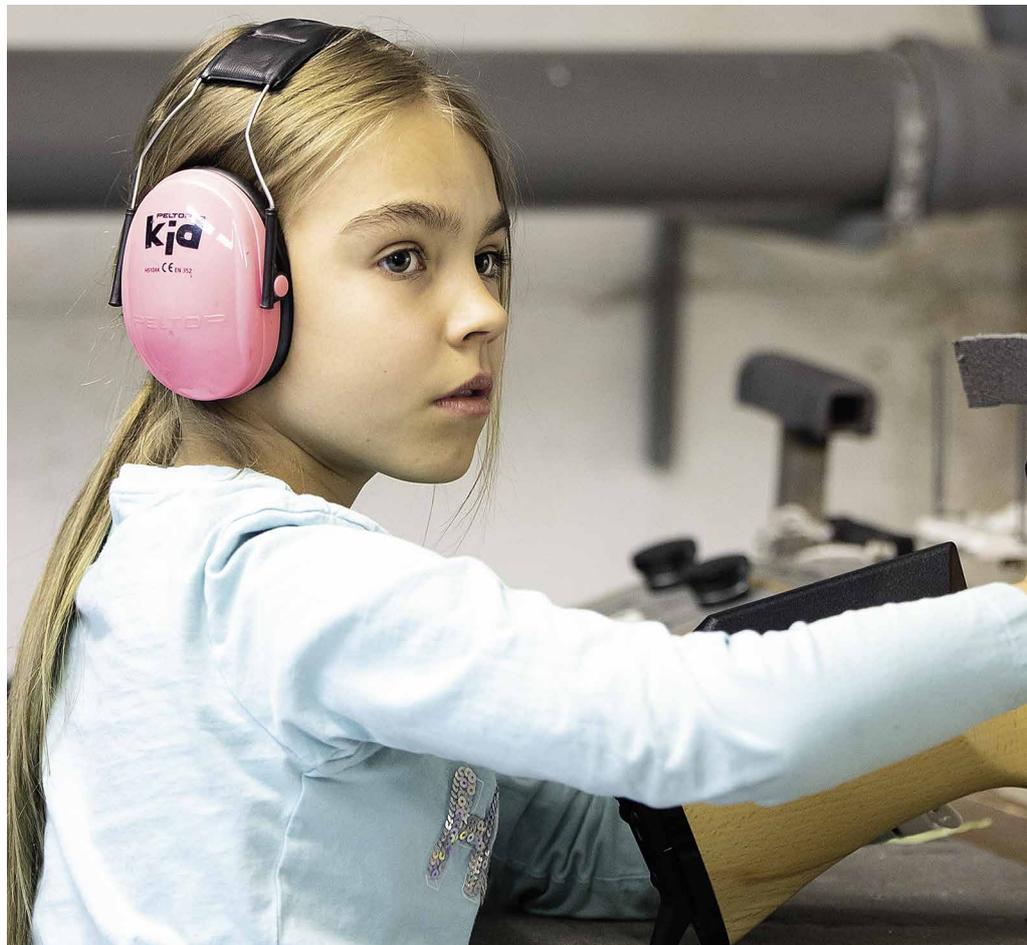
– Näyttää siltä, että tänä vuonna saamme vähintään saman tai enemmänkin.

Lisää harrastajia toivotaan myös nykyisten ampumakoululaisten kaveripiiristä.

– Heitä kävi jo viime talvena muutamia kokeilemassa. He vievät sanaa vanhemmilleen.

Määrä ilahduttaa, mutta haasteena TUA:llakin on monelle seuralle tuttu asia: aktiivisten toimijoiden vähyys. Vaikka Hirvonen, **Hannu Lötjönen** ja **Marleena Kuisma** pärjäävät ohjaustehtävissä kolmestaan vuorotellen, Hirvonen toivoo, että vaikkapa aktiivisesti lajia harrastavien lasten perheistä saataisiin lisää apua.

– Toimijoista on hirvuinen pula. Isoin haasteemme on toimijat, nuoria aikuisia kaivattaisiin mukaan. Sellaisia, jotka olisivat edes aika ajoin käytettävissä, kuusi vuotta puheenjohtajana toiminut Hirvonen sanoo.

Jenna Koskela viihtyy ampumaurheilun parissa, mutta ehtii harrastaa paljon muutakin.

Rainer Hirvonen toivoo lisää toimijoita Toijalan Urheiluampujiin.

Hirvosen elämästä ampumaurheilu haukkaa nykyiselläänkin ison siivun. Hän on varautunut olemaan kolmena päivänä radalla, minkä lisäksi seuran johtaminen ottaa oman aikansa.

– Lisäksi tulee kaikki kilpailutoiminnassa ja muissa tapahtumissa mukana oleminen. Kyllä ampumaurheilu aika ison siivun vie. Lisäksi teen **Raution Timon** kanssa erilaisia messuasioita ja olen **Lepän Markon** leivissä ollut kuljetuspäällikkönä isoissa kisoissa. Kyllä työskäkaa kohtuullisesti riittää, Hirvonen naurahtaa.

SEKÄ HIRVONEN että ampumakoulun yhtenä ohjaajana toimiva **Marleena Kuisma** ovat ilokseen nähneet, kuinka ampumakoulu tuo keskittymistä ja pitkäjänteisyyttä. Saattaapa parantunut keskittyminen parantaa koulumenestystäkin.

– Syksyllä oli osa aivan hädellä, mutta kevättä kohti hädellöinti loppui ja keskittyminen parani, Kuisma sanoo.

Hän näkisi ampumakoulun harjoituskerrat mielellään monipuolisena liikumisena, johon ilma-aseradan sijainti urheilukentän vieressä antaa hyvät mahdollisuudet.

– Käytäisiin vähän juoksemassa ja pelaamassa palloa, tehdä tätä monipuolisemmaksi. Talvella vaikka heiteltäisi lumipalloja. Ete vain istuttaisi 1,5 tuntia pöydän ääressä. Sitä yritän tässä saada eteenpäin, Kuisma sanoi.

Hän aloitti oman ampumaurheiluharrastuksensa reilu vuosi sitten reserviläisissä. Nykyään hän ampuu pääsääntöisesti liikkuvaa maalia.

AMPUMAKOULULAISIA kannustetaan myös kilpailuiden pariin. Toistaiseksi nuoret ampujat eivät vielä paljon ole kilpailleet.

– Tavoitteena ja toiveena, että saataisiin seurojen välisiä ampumakoulukilpailuja. Tässä lähellä on kuitenkin merkittäviä nuorisotoimijoita, kuten Hämeenlinna, Kangasala, Tampere ja Nokia.

Vuonna 1965 perustetun Toijalan Urheiluampujien vahva laji on myös liikkuva maali, jossa yli 50-vuotiaiden sarjoissa on tullut tänäkin vuonna viisi joukkueitalia ja useita henkilökohtaisia mitaleja.

Tällä hetkellä jäseniä on noin 130. Seura on tyytyväinen ratatilanteeseensa, sillä jatkuvassa käytössä olevan ilma-aseradan lisäksi vuonna 2002 käyttöön valmistuneen oman ruutiaseradan suhteen asiat ovat hyvällä tolalla.

– Siitä radasta myös kilpailijat tykkäävät. Rata on hyvä, ja siellä on järjestetty hyviä kilpailuita.

LÄHIVUOSIEN HAASTEINA Hirvonen mainitsee talouden tasapainossa pitämisen ja ilma-aseradalla olosuhteiden parantamisen viihtyisämmäksi.

– Siinä mielessä olemme hyvässä asemassa, ettei seuralla ole tällä hetkellä velkaa. Kiitos siitä kuuluu aktiivitoimijajoukolle, joka suurinpiirtein hartiapankilla rakensi ulkoratamme. Sen rakentamiseen tarvittu laina on maksettu pois.

Yksi mietinnässä oleva asia on tykötoiminnan nykyistä laajempi toteuttaminen ja sen hinnoittelu markkinahintaiseksi.

– Toistaiseksi on enemmän ollut niin, että olemme vastanneet kysyntään. Emme ole kauheasti markkinoineet. Voisimme ruveta sitä markkinoimaan, Hirvonen miettii. 🌱

Tiiu Huusko halusi itselleen harrastuksen, ja löysi sen ampumaurheilusta.

Jenna ja Tiiu viihtyvät ampumaurheilun parissa

Jenna Koskela ja **Tiiu Huusko** viihtyvät harrastuksensa parissa Toijalan Urheiluampujissa. Jenna aloitti ampumaurheilun viime vuonna kaverinsa innoittamana. Kun häneltä kysyy, oliko se ensimmäisellä kerralla kivaa, vastaus tulee heti:

– Joo!

Mikä on kivointa?

– Ehkä ne onnistumisen hetket. Niitä tulee usein. Vaikeinta on ehkä se, kun tulee uusia asentoja. Niiden opetteleminen. Viimeksi opin ampumaan eri aseella, kun kävimme ulkoradalla ampumassa, 10-vuotias Jenna sanoo.

Tiiu on harrastanut ampumaurheilua jo muutaman vuoden. Hän päätyi ampumaurheiluun, koska halusi itselleen harrastuksen.

– Tämä kiinnosti, kun olen armeijaa harkinnut. Halusin kokeilla ampumista, ja sitten äiti etsi netistä, jos sitä olisi jossain lähellä. Hän löysi tämän, Tiiu kertoo.

ENSIMMÄISELLÄ kerralla ampuminen oli kivaa, vaikka jännittävää olikin. Lajista löytyi mukava harrastus, jonka parissa Tiiu käy ainakin kerran viikossa.

– Vaikeinta on välillä keskittyminen, Tiiu sanoo ja on huomannut keskittymisensä parantuneenkin.

Hän viihtyy seuraporukassa ja on saanut mukaansa uuden harrastajankin.

– Oman kaverin sain tänne mukaan sanomalla, että tulee kokeilemaan, se voisi olla hauskaa. Täällä olemme sitten yhdessä käyneet.

Hyvillä mielin kohti uutta kautta ja ylioppilaskirjoituksia

VIIVI ZERENOGLU

SEURA: P-HA

Teksti & kuva LASSI PALO

Pohjois-Hämeen Ampujia edustava **Viivi Zerenoglu**, 17, elää kiireisen urheilijan ja lukiolaisen elämää – molemmista kuitenkin suuresti nauttien.

Pirkkalassa, Tampereen rajalla, asuva Zerenoglu on trap-ampuja ja kuuluu Ampumaurheiluliiton tehoryhmään.

Miten ampumaharrastuksesi alkoi?

Isoveljelläni oli pienempänä nivelkipuja eikä esimerkiksi jääkiekon tai jalkapallon harrastaminen onnistunut. Lajia suositeltiin hänelle ja toinenkin isovelji oli myös lähdössä, mutta päätin, että haluan lähteä mukaan ja ilmoitinkin: ”Jos pojat voivat mennä, niin miksi en minäkin.”

Miksi valitsit trapin?

Aloitin harrastuksen kansallisen trapin parissa, ja sain sieltä hyvän perustan, mutta eräänä päivänä lähdin muiden yllyttämänä koittamaan olympiaa. Se olikin aivan uutta ja ihmeellistä, ja sille tielle sitten jäinkin.

Millainen on perheesi?

Perheeseeni kuuluvat äiti ja isä sekä kaksi isoveljeä, joista toinen on jo muuttanut pois kotoa ja toinen on tällä hetkellä armeijassa.

Entä mitä koulua käyt?

Opiskelen tällä hetkellä Tampereen Klassillisessa lukiossa, luonnontiedelinjalla kolmatta vuotta. Haluan panostaa opiskeluihini, ja välillä se tuottaa hankaluuksia harrastuksen ja opiskelun yhteensovittamisessa, esimerkiksi jos koeviikolle sattuu kisamatkoja.

Missä pääasiassa harjoittelet?

Harjoittelen pääasiassa Kokkovuoressa, koska se on kotiratani, mutta vietän paljon aikaa myös Orimattilassa.

Kuinka usein harjoittelet?

Varsinaiset treenit ovat kolme kertaa viikossa pois lukien kesällä, sillä radalle pääsee vain kahdesti viikossa, mutta oheen sisältyy myös esimerkiksi kuivaharjoittelua. Käyn salilla kolmesti viikossa.

Mikä on laukausmääräsi vuodessa? Miten ne ovat muuttuneet vuosien aikana?

Laukausmäärää on vähitellen nostettu ja tullaan vielä nostamaan, mutta esimerkiksi tänä vuonna määräksi tulee noin kuusituhatta.

ESITTELYSSÄ TEHORYHMÄURHEILIJA

Pohjois-Hämeen Ampujien Viivi Zerenoglu sijoittui kolmanneksi tyttöjen SM-trapissa elokuussa Mäntsälässä.

Mitä muuta liikuntaa harrastat? Tai olet harrastanut?

Käyn kuntosalilla.

Entä kehityksesi ampujana? Miten ennättyksesi ovat kehittyneet?

Vuonna 2016 voitin kansallisen Beretta 1- Cupin sarjassa Y15. Alkuvuodesta tulin Saksassa trapissa peruskilpailun viidenneksi ja tein oman ennättykseni (98/125).

Kesällä Orimattilassa järjestettävässä Junior Cupissa sijoituin parini **Teemu Ruutan** kanssa seitsemänsiksi tuloksella 85/100. Tein myös myöhemmin tänä vuonna myös SE-tuloksen N20-sarjassa, 81/100, automaattitrapissa Siilinjärvellä.

Mihin asioihin sinun pitää kiinnittää erityistä huomiota?

Kiinnitän erityistä huomiota ampumaritmiini etten lähde varastelemaan taikka etteivät vedot hidastu.

Entä mitkä ovat vahvuutesi ampujana?

Olen rauhallinen ja pitkäjänteinen harjoittelussa.

Kuka on valmentajasi?

Minulla ei ole pääsääntöistä valmentajaa, mutta tehoryhmän valmentajilta saan apua heidät tavatessani. Olen saanut myös **Pekka Maunulalta** vinkkejä.

Millaisia tehoryhmätöitä on ollut?

Mitä se on sinulle antanut?

Tehoryhmä on tuonut minulle uusia

mahdollisuuksia sekä kehittymistä lajissa.

Mikä trapissa erityisesti viehättää?

Laji näyttää suhteellisen helpolta ulkopuolelta, mutta se vaatii pitkäjänteistä harjoittelua sekä kokonaisvaltaista lajin hallintaa, että siitä oikeasti tulee sellaista. Kaikki päivät ovat erilaisia.

Mitkä ovat tavoitteesi – ensi kaudella ja pidemmällä tähtäimellä?

Ensi kaudella tavoitteenani on parantaa tulostasoaani ja nostaa laukausmäärääni. Haluaisin päästä joskus edustamaan Suomea arvokisoissa.

Miten kausi mielestäni meni? Ilonaiheita, pettymyksiä?

Tällä kaudella ilonaiheita olivat Saksan kilpailureissu, Junior Cupin parikilpailu ja Siilinjärvellä tehty automaattin SE-tulos. Pettymyksiä ovat olleet huono tulostaso joissakin kisoissa, varsinkin tyttöjen trapin SM-kilpailu.

Oletko tyytyväinen?

Olen tyytyväinen tähän kauteen siinä mielessä, että sain parannettua omaa ennätystyäni ja pärjäsin kansainvälisissä kisoissa ihan hyvin, mutta olisin toivonut muuten parempaa tulostasoa kaudelta.

Millaisin ajatuksin ensi vuoteen?

Koitetaan sovittaa tulevat yo-kokeet ja harjoittelu yhteen, mutta hyvillä mielin kohti uusia koetuksia! 🌀

Leevi Liikala käy ampumassa ilmakiväärillä kaksi tai kolme kertaa viikossa ViHA:n uudella radalla.

Ammunta yksi Leevin kolmesta tarkkuutta vaativasta lajista

LEEVI LIIKALA

SEURA: VIHA

Teksti & kuva LASSI PALO

Leevi Liikala, 9, on harrastanut ampumaurheilua melkein kolmen vuoden ajan. Mielenkiintoista on, että se on yksi hänen kolmesta tarkkuutta vaativasta lajistaan. Kaksi muuta lajia ovat suunnistus ja koripallo.

Leevi käy ampumassa ilmakiväärillä kaksi tai kolme kertaa viikossa. Kesäisin hän suunnistaa kerran viikossa, ja talvikaudella hän käy LouBasketin koripallokoulussa myös kerran viikossa.

– Siinä on viikkoon ihan riittävästi toimintaa, kuskina toimiva **Jussi**-isä sanoo.

– Kaikki nämä tukevat koulunkäyntiä, koska kaikissa lajeissa pitää keskittyä. Ampumaurheilussa on hyvää myös se, että siinä pitää keskittymisen lisäksi olla paikoillaan. Ammunta löytyi lehti-ilmoituksen kautta. Meillä oli matala kynnyks lähteä toimintaan mukaan, koska olen harrastanut metsästystä.

Liikalan perheeseen kuuluvat myös äiti ja kaksivuotias pikkuneiti.

– Äitikin on alkanut innostua ampumaurheilusta. Harrastaminen on tosin hankalaa, koska tyttäreemme on vielä niin pieni, isä sanoo.

LEEVIN MIELESTÄ ampumaurheilu on ”kivaa”. Miksi?

– Koska siinä voi suorituksen jälkeen tarkistaa pisteet. Onko tullut parannusta ennätukseen ja onko onnistunut.

Isän mukaan ennätystyksiä tulee ”aina välillä”.

– Silloin on ilo ylimmillään!
Leevi on tähdännyt 20 laukauksella 98

pistettä, ja hän osallistui keväällä Salossa järjestettyihin Kultahippufinaaleihin. Onko myös kilpaileminen kivaa?

– On se vähän, hän sanoo.

Annetaan isän täydentää:

– Kyllä se on kivaa. Ja pojat hermot pitävät kilpailutilanteessa.

LEEVI KÄY Kuoppanummen koulua Nummelassa. Hän on kolmannella luokalla. Hänen luokallaan ei ole muita ampumaurheilua harrastavia.

ViHA:n ilma-aserata sijaitsee kymmenen minuutin ajomatkan päässä kotoa.

– Tänne on aina mukava tulla Taiston opastukseen. Lähteminen sujuu yleensä vaivatta – ellei juuri sillä hetkellä ole jokin leikki kesken kavereiden kanssa. Ammumme kaikessa rauhassa kolme tai neljä sarjaa kerrallaan. Siinä voi mennä pari tuntia.

JUTTUTUOKIO alkaa olla loppuillaan. Oliko tämä elämäsi ensimmäinen haastattelu?

– Oli. 🍀

Yildiz MX Trap

– kiekkohaulikko Turkista –

Tekstit
PEKKA SUURONEN

Kuvat
PEKKA SUURONEN, VALMISTAJA

Koeammunta ja arviointi
PETRI PALO

Turkki on merkittävä tekijä maailman haulikkotuotannossa.

Mielipiteet turkkilaisista haulikoista repivät kansan syvät rivit kahtia yhtä varmasti kuin kysymys pitäisikö pysyväksi ajaksi valita kesä- vai talviaika.

Jokaisella on varma mielipide. Kuitenkin on kiistämätön fakta, että Turkki on merkittävä tekijä maailman haulikkotuotannossa.

Erään lähteen mukaan Turkissa olisi 174 asetehdasta. Kuitenkin luullakseni osa niistä on saman valmistajan eri tavaramerkkejä ja jotkut valmistavat pelkästään aseiden osia alihankintana. Kuitenkin Turkissa on varmasti kymmeniä haulikonvalmistajia. Jotkut suuret valmistajat kuten Beretta ja Browning ovat ostaneet tehtaita omiksin.

Eräs ensimmäisistä Suomeen saapuneista turkkilaisista brändeistä oli Yildiz ("tähti") parikymmentä vuotta sitten. Etelä-Turkissa Antalyan alueella sijaitseva perheyritys Yildiz Silah Sananyı (Yildizin asetehdas) on perustettu vuonna 1974.

Ennakkoluuloton lauttasaarelainen maahantuoja Hantaurus Shot otti brändin ohjelmaansa. Yildiz valmistaa haulikoita ja ainoastaan haulikoita. Niitä tehdään 45 000

kappaletta vuodessa 200 työntekijän voimin. Yildiz-haulikoita viedään 70 maahan. 106-sivuisesta luettelosta käy ilmi, että valtaosa tarjonnasta on 12-kaliiperisia päällekkäispiippuisia, mutta löytyy myös kaliiperit 20, 28 ja 36 (=410").

Löytyy rinnakkaispiippuisia, kaasutoimisia itselataavia, pumppuja sekä tietysti tuo perusturkkilais-kurdilainen yksipiippuinen paimenhaulikko, joka taittuu täysin linkkuun reppuun pantavaksi.

Viisi prosenttia Yildizin tuotannosta on käsin kaiverrettuja luksusaseita. Luettelossa on viitisenkymmentä valmista kaiverussmallia. Näitä ei kuitenkaan tuoda Suomeen, vaan ne menevät valtaosin Yhdysvaltoihin.

HANTAUROS tuo Yildizia edelleen, mutta toimipaikka on vaihtunut Vantaalle. Hantaurus on tuonut aiemmin metsäpysyjiä, mutta nyt on ohjelmaan otettu malli MX Trap.

Se on puhtaasti kiekkeurheiluun tarkoitettu malli. Valmistusmateriaali on AISI 4140 seosteräs, "chromoly steel", joka sisältää kromia, mangaania, hiiltä, piitä, molybdeenia, rikkiä, fosforia, loput rautaa. 4140 on hyvä, luja, helposti työstettävä, kulutusta kestävä ja sitkeä yleisteräs. Hyvä myös aseisiin.

KIRJOITUSHAULIKKOMME toimitettiin kovassa, mustassa ABS-laukussa jonka mitat ovat 950x275x78 mm. Lukituksena on neljä

Karhennettu varmistin/vaihdin toimii notkeasti, mutta vaihtimen asentoja ei ole merkitty.

liukusalpaa. Lukkoa ei ole eikä "sinkilää", mihin voisi kiinnittää munalukon. Laukua avatessa kiinnittyy huomio heti mustiin veluuripusseihin, joihin haulikon puoliskot voidaan pakata. Ripaus lyksiä!

Käyttöohjevihkonen on 18-sivuinen ja 166x121 mm kokoinen. Kielet ovat turkki

"Yildiz valmistaa haulikoita ja ainoastaan haulikoita. Niitä tehdään 45 000 kappaletta vuodessa 200 työntekijän voimin."

Tukkippuu on kohtalaisen sävykästä. Raudat istuvat puihin hienosti.

Monoblokin työnlaatu on siistiä. Valikoivat ejektorit toimivat moitteettomasti.

Supistinavain jättää toivomisen varaa.

ja englantia. Suomennosta ei ole. Kuusitoista kohtalaista mustavalkokuvaa. Takakanteen on kiinnitetty tarra, jossa on tietoja aseesta sarjanumeron kera. Tarkastajan puumerkkiinkin löytyy takakannesta.

Ohjeissa kerrotaan etutukin irrotus piipuista, piippujen asennus ja etutukin kiinnitys takaisin. Varmistin ja vaihdin on esitetty. On myös kerrottu, että vaihdin oikealla = alapiippu ampuu ensin. Tämä on pantava muistiin, sillä vaihtimen yhteydessä ei ole merkintöjä.

Supistinten vaihto ja merkinnät on ohjeissa kerrottu, samoin haulikon purkamisen puhdistusta varten. Kuvan mukaan haulikon piiput puhdistettaisiin puikolla suupuolelta (?). Perätukin irrotusta ei ole kerrottu. Ohjeet ovat todella minimalistiset, mutta riittävät O/U-haulikkoon tottuneelle henkilölle. Esimerkiksi teräshaulien käytöstä ei puhuta sanaakaan. Kerromme siitä myöhemmin.

Lisäksi laukusta löytyy kolme irrallista supistinta (kaksi on kiinni aseessa), supistinavain sekä kaksi kuusiokoloavainta AV 3 ja 4 mm. Pienempi käy poskipakan säätöön, suurempi harjan säätötorneihin.

Yildizin varusteluettelot on minimalistinen, mutta työkaluja (esim. puhdistusvälineet ja parempi suuhisavain) saa kaupasta.

KIRJOITUSASE tuli 760 mm piipuilla (nimellisesti 30"). Maahantuojalla ei ole

Veluuripussit suojaavat asetta kolhuilta ja naarmuilta.

Etutukki ja sen salpa ovat siistiä työtä, mutta salvan kynsi on terävä.

kiekkohaulikosta muita malleja. Päällä on matalahko, tasalevä (10 mm), ventiloitu tähtäinkisko, jonka yläpuoli on karhennettu. Nokalla on LPA:n valmistama punainen 15 mm pituinen valokuitujuuva. Vaihtovärejä ei aseensa mukana tule mutta esim. Ase ja Erästä (Turku/Kemiö/verkkokauppa) voisi kysellä.

Välikisko on myös ventiloitu. Piippujen pintakäsittely on kiiltävä mustaus. Pesitys on ei-magnum eli 12/70.

Yläpiipun vasemmalla puolella on teksti: "YILDIZ SILAH SANAYI, BURDUR TURKEY" "Yildiz MX Trap 12/70 2019." Molempien piippujen vasemmalla puolella lukee: "ø 18.4" 12-kaliiperin haulikon nimellishalkaisija on 0,729" (18,52 mm). Haulikoissa piippujen mitoituksessa ollaan suurpiirteisempiä kuin luotiaseissa.

Monoblokin alapuolella: "CIP S (leijonanpää) 19" "FI2019." Eli vaikka Turkki on suuri aseiden tuottajamaa, se ei ole C.I.P.-jäsenmaa. Siksi tämä haulikko on koeammuttu vuonna 2019 Riihimäellä High Performance-painein (merkintä "S"). Täten haulikolla voi ampuu teräshauleja kaikilla muilla paitsi F-supistimella (Full, 1/1).

Yildizissä on piipun sisäpuoliset vaihtosupistimet. Niitä tulee haulikon mukana viisi. Supistimen kokonaispituus on 43 mm, kierreosan pituus 17 mm. Merkinnät ovat tavanomaiset loveukset suussa. CYL = 5 lovea, IC 4, M 3, IM 2 ja F 1. Lovet ovat todella pienet ja vaativat hyvää silmää. Supistinten

rungoissa ei ole mitään merkintöjä.

Supistimen irrottaminen ja kiinnittäminen vaatii 18½ kierrosta. Supistinavain on 2,5 mm pellistä stanssattu läpyskä eikä kuulu markkinoiden ergonomisimpiin. Suihssia pyöritettäessä kuului ja tuntui krahinaa. Kierteet kannattaa puhdistaa ja öljytä huolella sekä supistajissa että aseiden piippujen puolella.

PUUT OVAT öljyttyä pähkinäpuuta. Kirjotusaseen tukkipuun luokitusta ei ilmoitettu, mutta sen voisi arvioida olevan 2 ja 3 välillä. Perätukin kuviointi on melko ilmeikäs. Yildizin CEO Adem Kuzu kehuukin, että heillä on aina vähintään 100 000 lankkua kuivumassa, ja että heidän aseissaan ovat tukkipuut aina paremmasta päästä.

Perätukissa on sivuvääryyttä oikealle ja kämmenpahka on oikeakätiselle, joten on todettava, että tämä haulikko on oikeakätinen. Vasurimallia ei ole.

Karhennukset ovat laseroidut. Ne tuntuivat käteen toimivilta.

Etutukin pituus on 260 mm ja leveys 50 mm. Siinä on karhennukset kapeahkolla osalla. Deeley-salpa on siististi upotettu. Se toimii sulavasti sekä etutukkia irrottaessa että kiinnitettäessä, mutta kynnen reuna on hyvin terävä.

PERÄTUKISSA ON SÄÄDETTÄVÄ harja. Mekanismi on samanlainen kuin valtaosassa muita säätöperähaulikoita, mutta säätötorneissa ei ole asteikkoja. Omat säätökohdat voi toki merkitä vaikka permanenttitussilla.

Perässä on ventiloitu musta kumiperälevy, jonka paksuus on 19–23 mm. Liipaisimessa ei ole etäisyyden säätöä. Vetopituus on 372 mm liipaisin lepoasennossa, mutta tässä haulikossa on noin kahden millin etuveto.

BASKYYLI ELI LUKKORUNKO on siistinnäköistä työtä. Poskien viimeistely on satiinin

Riihimäen tarkastusmerkinnät osoittavat, että koeistusammunnat on tehty niillä kovemmilla paineilla.

hopean väristä. Poskien kruusaus on mini-maalaisen yksinkertaista ja tyylikästä. Niissä näkyy lentävä kiekko vauhtiviivoin.

Baskyylin ulkopohjassa on valmistajan nimi "YILDIZ SILAH SANAYI" ja vinone-liön sisällä "TSE". Se on turkkilaisen luokitustilaitoksen "Enstitüsü Türk Standardlari" tunnus. Tämä ei siis ole koeampumalaitos vaan valvoo vientituotteiden laatua yleisellä tasolla. Samoin ulkopohjaan ovelaan paikkaan Riihimäki on laittanut etsauksen "FI 2019", sisäpohjaan sitten leijonanpään. Joskus takavuosina merkinnät tehtiin paljon rumemmin ja tylummin.

Monoblokin kyljissä näkyi työstöjalkia, mutta nämä kuluivat käytössä pian sileiksi. Hienoiset uurteet säilövät öljyä voitelua varten, joten jäljistä on jopa hyötyä.

YKSILIPAIMISEN koneiston laukaisuvasutus oli alapiipulla melko tasan 1,5 kg ja yläpiipulla 80 g vähemmän. Yildizin laukaisu on siten haulikoksi melko kevyt. Mittausten yhteydessä kävi myös ilmi, että Yildizin piipunvaihdin on mekaaninen eikä rekyyliin perustuva. Toinen laukaus lähtee, vaikka ensimmäinen patruuna olisi suutari (mikä on hyvin harvinaista nykyään).

Rekyylivaihdin vaiko mekaaninen vaihdin? Tässä jälleen eräs kuppilakeskustelun

Supistimet istuvat piipun suun kanssa tasan. Valokuitujyvä valmistaja on italialainen LPA.

vakioaiheita ampumaradoilla.

Liipaisinryhmä ei ole pikairrotettavaa mallia. Valikoivat ejektorit nykäisevät ammatonta patruunaa ulos 6 mm.

Aseen sulkeminen sujui kassakaapin oloisesti, mutta taittoviiksessä ilmeni avatessa aikamoinen vastus tai kynnys. Tästä enemmän koeampujan suulla.

Haulikon kokonaispituus on 1203 mm ja paino 3710 g. Paino jakautuu lähes tasan 50-50 perän ja piiput + etutukki kesken. Peräpuoli on vain 6 grammaa painavampi.

ASEEN LAINAAJA Hantaurus Shot luovutti koeammuntoihin brittiläisiä Gamebore White Gold -patruunoita kaliiperiltaan 12/70. Lyijyhaulikuormat olivat 24 g #7½ (2,4 mm) ja 24 g #8, teräshaulikuorma 24 g #7½. Hylsy on valkoinen ja nähdäkseen kaikille patruunoille sama 16 mm kantavahvikkeella. Hylsyn putken painatukset ovat erilaiset, ja tämä onkin halvin tapa yksilöidä ja merkitä patruunoita.

ASEEN MAAHANTUOJA, vantaalainen Hantaurus, ilmoittaa MX Trapin hinnaksi 1195 euroa. Yrityksellä on liike Vantaalla, jossa on myös vähittäismyyntiä. Lisäksi Hantaurus harjoittaa myös postimyyntiä. www.hantaurus.fi

"Tämä on melko selkeästi trap-haulikko"

KOEAMPUJAN TODISTUS

Koeampujana toimi tuttuun tapaan helsinkiläinen SSG:tä edustava **Petri Palo**, 58, kavereiden kesken "Paukku-Pete". Hän on ampunut kaikkia haulikkolajeja sekä Suomessa että ulkomailla. Hänellä on takanaan useita mestaruuksia ja ykkössijoituksia.

Palo ampui SSG:n radalla kansallista ykköstrappia ja olympiatrappia, sekä lyijyä että terästä. Koeampujan huomioita:

– Tämä on melko selkeästi trap-haulikko.

Ehkä tällä voisi ampua myös kompak sportingia, koska perä on melko matala.

– Melko siistinnäköistä työtä. Suojapussit suojaavat asetta naarmuilta ja kolhuilta. Itse en kuitenkaan sellaisia käytä. Puut ovat aika nätit. Tukin harjan säädöt pysyivät paikoillaan.

– Liipaisin tuntuu heiluvan hieman sivu-

Koeammunnat suoritettiin brittiläisillä Gamebore-patruunoilla.

suunnassa. Se ei jotenkin ole jämpintä olinen. Etuveto on melko pitkä.

– Taittoviiksen toiminta on todella jäykkää.

Ihan niin kuin joku ottaisi siellä vastaan, jokin kynnys? Tämä rupesi jo häiritsemään ampumisen rytmiä. Sitä mieltä alitajuisesti miten

haulikko aukeaa laukauksen jälkeen.

– Kyllä teräshauliellakin näemmä kiekot särkyvät. Teräshaulipatruunoilla täytyy vain muistaa, ettei laske kiekkoa kovin kauas. Teräshaulit hidastuvat nopeammin kuin lyijy, joten iskuenergiakin pienenee nopeammin. Pelkään, että teräshaulit ovat ampumaratojen kannalta pitkässä juoksussa huonompi homma.

– Gameboren koepatruunat paloivat hyvin puhtaasti. Piiput olivat ammuntojen jälkeen lähes kirkkaat.

– Toimiva ase. Kyllä tämä ehkä sopisi aloittelijalle ensihaulikoksi. Kyllä tällä kiekkoammunnan perusteihin pääsee käsiksi. Mutta edellyttäen, että taittoviiksen vika tulee korjattua!

(Maahantuoja Hantaurus ilmoitti koeammunnan jälkeen, että aseiden taittoviiksen yksilövikä korjataan takuuna.)

Tärkeimmät muutetut kohdat uudessa ampuma-aselaisissa

Tähän on koottu ne lakimuutokset, jotka tavallisimmin koskettavat urheiluampujaa.

Teksti PEKKA SUURONEN

Asesäntelyyn tehtiin suuri remontti vuonna 1998. Silloin astui voimaan nykyisinkin voimassa oleva ampuma-aselaki 9.1.1998/1.

Lakia on vuosittain hienosäädetty ja lisätty, joten vain harvat pykälät ovat säilyneet muuttumattomina.

Ampuma-aseasetus 145/1998:aan annettiin tämän vuoden heinäkuussa muutosasetus 892/2019.

Muutoksia on useita, mutta tämä artikkeli keskittyy niihin muutoksiin, jotka voivat tavallisimmin koskettaa ISSF/SAL-urheiluampujaa.

OLENNAISIMMAT muutetut kohdat, jotka alla käydään läpi, ovat:

- 1) määritelmä "suurikokoinen latauslaite"
- 2) ensimmäisen pistooliluvan määräaikaisuus
- 3) ampumaurheilun aktiivisuuden ja harrastuksen jatkumisen määritelmät
- 4) aseluvan hakijan edellytykset,
- 5) lyhyt ja pitkä ase
- 6) paukkupistoolit.

SUURIKOKOINEN LATAUSLAITE

3 § 4 momentti: "Latauslaitteella tarkoitetaan ampuma-aseeseen kiinnitettävää ja ampuma-aseessa kiinteästi olevaa lipasta, syöttölaitetta ja -koneistoa sekä laitetta, jonka avulla patruunat syötetään ampuma-aseeseen."

Käytännössä tällä tarkoitetaan irtolipasta. Yli 10 patruunan lippaat kivääriin ja yli 20 patruunan lippaat pistooliin ovat aseiden osia ja tarvitsevat joko luvan siihen aseeseen mihin nämä kuuluvat tai muutoin ihan erillisen luvan. Emman ja Suomi-kp:n lippaat ovat lupavapaat.

Lipassääntö ei myöskään koske haulikoita eikä reunasytytteisiä aseita (esim. 22 LR, 22 WMR, 17 HMR, 17 WSM). Käytännössä sääntö koskee etupäässä reserviläisurheilijoita ja joitain toiminnallisia lajeja (practical).

Mutta 3 § on sikäli tärkeä, että jos sinulla sattuu ajalehtimaan vaikka rynkyn tyhjä lipas jossain nurkissa ilman lupaa vastaavaan aseeseen, jos siitä jää kiinni tahallisenä te-

kona, niin vaarana on kaikkien aselupien peruutus. Mutta katso poikkeus 68a §.

PISTOOLILUVAT MÄÄRÄAIKAISIKSI

42b §:ssä säädetään että ensimmäinen "pistoolilupa" (pistoolit, revolverit ja pienoissellaiset) annetaan enintään viiden vuoden määräajaksi. Muut pistooliluvan edellytykset ovat ennallaan eli 20 vuoden ikä, asekohtaisen todistus ja kahden vuoden harrastuneisuus.

HARRASTUKSEN JATKUMISEN OSOITTAMINEN

53a § on vuodelta 2011, mutta vuonna 2019 siihen lisättiin pistoolien lisäksi itselataavat keskisytytteiset kiväärit. "Toistaiseksi" voimassa olevien pistoolien ja itselataavien kivääreiden lupien haltijoiden tulee perehtyä tähän: "... on viiden vuoden kuluttua luvan antamisesta ja tämän jälkeen viiden vuoden välein toimitettava lupaviranomaiselle selvitys... lupaedellytyksen voimassaolosta. Esitettävällä selvityksellä on osoitettava, että luvanhaltija edelleen aktiivisesti harjoittaa luvan myöntämisen perusteena olutta toimintaa..." ... eli ampumaurheilua tai metsästystä. Tekstissä mainitaan 6 § 2 momentti kohdat 4-7 (= "pistoolit") ja nyt sitten lisättiin keskisytytteiset itselataavat kiväärit. Ampumaurheilussa jälkimmäisiä käytetään vain practical- ja reserviläislajeissa.

Eli jos pistoolilupa on myönnetty ennen 13.6.2011 (2011 aselain voimaantulomispäivä) tai itselataavan kiväärin lupa ennen 13.6.2017 (EU-direktiivin voimaantulomispäivä), ei velvoitetta selvittää toiminnan jatkuvuutta ole. Muuten sellainen on. 53a § 2. momentti: "Lupaviranomainen voi tarvittaessa vaatia luvanhaltijaa esittämään harrastuksestaan muitakin selvityksiä."

Suomessa oli vuoden 2009 alussa yli 250 000 luvallista "käsiasetta" (= pistoolia).

LYHYT JA PITKÄ ASE

Tämä uusi pykälä 6a § sallii nykyistä lyhyemmät "pitkät" aseet. Tällä ei ole käytännön merkitystä nykyiseen urheiluasekantaan. Lyhyemmille ei ole tarvetta tai käyttöä.

PAUKKUPISTOOLIT

Tällaisia voi olla nurkissa esimerkiksi urheilukilpailuja tai koirankoulutusta varten. 2 § 2 mom.: "Ampuma-aseeksi katsotaan myös sellainen esine, joka on suunniteltu paukkupatruunoiden laukaisemista varten, jolle sen muut-

Helppokäyttöinen Finlex auttaa oikean pykälän äärelle

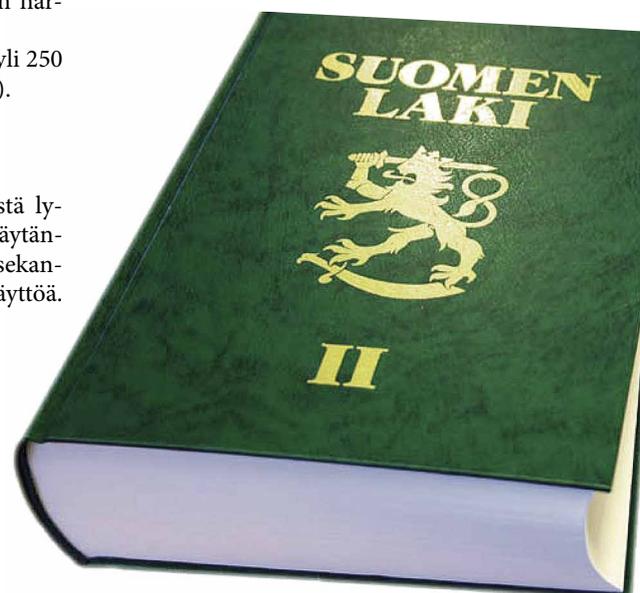
- ✗ Oikeusministeriön julkinen ja ilmainen palvelu Finlex sisältää kattavasti Suomen lainsäädännön.
- ✗ Palvelu on osoitteessa Finlex.fi
- ✗ Hakusanoilla löytyy nopeasti haluttu lainkohta.
- ✗ Esimerkiksi hakusana "aselaki" vie tässä jutussa esiintyvään ampuma-aselakiin (9.1.1998/1)
- ✗ Esimerkiksi hakusanalla "latauslaite" löytyy oikea laki, ja palvelu myös näyttää, missä kohtaa lakia kyseinen sana esiintyy.

SUORAT LINKIT:

✗ Ampuma-aselaki: finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1998/19980001

✗ Ampuma-aseasetus ja sen 2019 muutos: finlex.fi/fi/laki/alkup/1998/19980145 ja www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2019/20190892

tamista 1 momentin mukaiseksi ole teknisesti estetty." Sellaiselle tarvitaan aselupa, joka maksaa 90 euroa. Pykälä ei ole uusi, mutta siihen on liitetty uusi 4 momentti: "Ampuma-ase tai aseiden osa hävitetään luovuttamalla se poliisille hävitettäväksi. Ampuma-aseen ja aseiden osan hävittämistä annetaan tarkempia säännöksiä valtioneuvoston asetuksella." 🚫

9 aluetta kysymystä

Keski-Suomi

Teksti LASSI PALO

1 Millaisena näette alueen roolin Ampumaurheiluliiton toiminnassa?

"Kansa ja kuningas, mutta aateliston välityksellä." Suora lainaus Z. Topeliuksen teoksesta "Välskärin kertomuksia". Joo – ei ihan näin, mutta SAL:n toimintakenttänä on koko Suomi, eikä maantieteellisesti laajan alueen ja alueelliselta kulttuuritaustaltaan erilaisten harrastajien tarpeisiin vastaaminen onnistu pelkästään pääkonttorista Suomen reunalta Helsingistä. Tähän väliin tarvitaan tutummaksi ja turvallisemmaksi mielletty alue laineita tasoittamaan. Tai sitten se pääkonttori on siirrettävä Keski-Suomeen...

2 Millaista toimintaa teillä on nyt ja tulevaisuudessa ja millainen alue Keski-Suomi on ampumaurheilun kannalta?

Tähän vastaukseen pitää yhdistää myös vastaukset kysymyksiin 4, 8 ja sporting (Mitkä ovat alueenne suurimmat haasteet, vahvuudet ja mitä voisi ja pitäisi kehittää? Kuinka aktiivista kilpailutoimintaa on alueellanne? Ollaanko resurssienne ylärajoilla vai voisiko kisoja olla enemmänkin? Vastaus Pohjois-Pohjanmaan alueen esittämään kysymykseen: onko Keski-Suomella resurssieja järjestää haulikkokilpailuja (sporting lajit)? Välimatka olisi silloin lähes sama kaikille.)

Alue alueena toimii hiljaisesti ja he, jotka toimivat alueen lipun alla, toimivat myös omien seurojensa muiden aktiivien mukana. Alue järjestää lähinnä nuorten tai oikeammin lasten alkeisopetusta ja valmentamista yhdessä seurojen kanssa ja tietysti vastaa kilpailuomareiden koulutuksesta. Alue on hankkinut harjoituskäyttöön muutaman elektronisen taululaitteen.

Alueen seuroilla on meneillään tai alkamassa ainakin kolme ratojen kehityshanketta – Keuruulla, Viitasaarella ja Laukaassa. Lähinnä avautumistaan lienevät Laukaan eli KSA:n haulikkoradat ja hivenen monipuolisempaan ammuntaan soveltuva "Topin Monttu" toiminta-ampujille. Luvitettuja toimivia haulikkoratoja ei ole todellakaan ole liikaa!

Maakunnissa on lähinnä metsästysseuroilla pieniä ratoja, mutta yleisesti nämä radat ovat luvitettu niin pienille vuosittaisille lyijymäärille, että ne eivät voi olla urheiluampujien harjoittelu- tai kilpailupaikkoja. Keuruun ja Laukaan haulikkoradoille on ennakkoon kysyntää ja ehkäpä Viitasaarella-

kin jaketaan panostaa haulikkoratoihin vielä senkin jälkeen, kun 300m kiväärirata saadaan vakituiseen käyttöön.

Ja se sporting sitten – kilpailu voidaan järjestää nytkin, mutta vain seurojen yhteishankkeena. Esimerkiksi Viitasaaren rata varustettuna KSA:n heittimillä on mahdollinen yhdistelmä, mutta eihän tällaista joka viikko pysty toteuttamaan, eikä kapasiteetti tällä systeemillä ole rajaton. Mutta mahdollista se on.

Kilpailutoiminta luotilajeissa sen sijaan on alueen tai paremminkin alueen seurojen todellinen vahvuus.

Paras esimerkki tästä lienee Karstulan kansainvälinen ampumaviikko. Keuruulla uusi tai uudistettu ampumaurheilukeskus on jo osittain toiminnassa ja KSA:n//TiA:n kykyä järjestää toimivat kisat ei liene tarpeen erikseen mainostaa. Sama porukka on mahdollisuuksien mukaan touhuamassa myös Karstulassa ja Res/ResUl:n Keski-Suomen piirin kilpailuissa.

Vahvuuksiin on luettava myös harrastajien ja poliisin toimivat suhteet – lain kirjaimellehan me emme mitään voi, mutta toiminta on avointa niissä puitteissa, jotka aselaki ja ampumaratalaki asettavat. Heikkouksiin tai uhkiin on sitten vastaavasti laskettava entisen Keski-Suomen ympäristökeskuksen perintö ympäristöasioissa.

3 Kuinka monta vuotta alueenne on toiminut, kuinka monta seuraa ja jäsentä siellä nyt on? Entä miten luvut ovat kehittyneet viimeksi kuluneiden vuosien aikana?

Keski-Suomen aluehan on oikeasti suora jatko Keski-Suomen piirille eli historia on pitkä. Viimeksi kuluneiden kymmenen vuoden aikana yksi jäsenseura on hävinnyt ja kaksi tullut tilalle – 17 siis ja jäseniä niissä noin 1400, mutta kokonaisuudessaan jäsenten määrä on vähentynyt ja miten jäsenten lukumäärä oikeasti pitäisi laskea, kun yksi ja sama henkilö voi olla ja onkin jäsenenä kahdessa tai jopa kolmessa seurassa?

4 Millä tavoin SAL 100-juhlavuosi on näkynyt alueellanne?

Suoraan kysymykseen välttelevä vastaus: eipä juuri mitenkään. Lähinnä lippuina ja SM-mitalien kohokirjaimina.

Ampumaurheiluliiton aluetoiminta jaetaan yhdeksään aluejaostoon. Toiminnan tarkoituksena on edistää ja kehittää ampumaurheilua alueellaan ja toimia SAL:n organisaation osana yhteistoiminnassa lajijaostojen ja alueen seurojen kanssa. Urheiluampuja-lehden alueita esittelevä juttusarja alkoi viime vuonna. Aiemmin ovat esittäytyneet Häme, Lounais-Suomi, Pohjanmaa, Lappi ja Pohjois-Pohjanmaa.

5 Millaista yhteistyötä naapurialueiden kanssa voisi esimerkiksi olla?

Alueiden kesken lähinnä "poliittista tukea" puolin ja toisin eli osaavia ja suoria vastauksia ja neuvoja kysymyksiin ja ongelmatilanteisiin luvituksissa ja muutenkin suhteissa siihen yhteiskunnan osaan, joka ei osaa (vielä) mieltää ampumaurheilua urheiluksi.

Tässä on toki temmelyskenttää liitollekin. Ja ainahan alueiden reunoilla on jäsenyhdistyksiä, jotka voivat luontevasti toimia yhdessä yli alueiden välisen rajan. Tällaista toimintaa ei tule tarpeettomasti alueiden taholta torpata.

6 Alueellanne ei ole Tähtiseuroja. Onko näköpiirissä, että tulisi?

Paha tuohon on seurojen puolesta vastata, mutta ei liene aihetta asettaa suuria toiveita sen suhteen.

7 Saatte haastaa seuraavan alueen. Mikä se on ja miksi ja minkä kysymyksen haluatte sille esittää?

Maantieteellisesti mennään Itä-Suomeen ja puhutaan rahasta: Ampumaurheiluliiton organisaation kaikilla tasoilla puhutaan elektronisista taululaitteista ja niiden hankkimisesta, ja sehän on sitä kehitystä.

Tosiasia kuitenkin on, että ne maksavat ja vanhenevat ja SM-kilpailujenkin osanottajat vähenevät, eikä ole enää millään tavalla realismia ajatella, että yksittäinen yhdistys saisi järkevän rahoituksen kilpailemiseen vaadittavalle määrälle laitteita.

Vai onko? Yhden SM-kilpailun puhtaalla tuotolla yhdistys pystyy maksamaan 2 tai korkeintaan 3 laitetta – tai ehkä ei pysty.

Onko alueella vireillä asiallisia viritelmiä elektronisten taululaitteiden hankkimiseksi? Siis ihan sellaisten 10m-, 25m- ja 50m-laitteiden, jotka on hyväksytty kilpailukäyttöön.

Vai onko alueen jäsenyhdistyksillä kenties halukkuutta sellaiseen koko maan kattavaan "osuuskuntaan" tai "pankkiin", jossa yksittäinen yhdistys ostaa 2-5 laitetta ja näistä keskenään samanlaisista laitteista sitten kerätään kilpailun järjestämiseen tarvittavat 50 tai 60 laitetta?

Muuna aikana laitteet olisivat maakunnissa harjoittelua monipuolistamassa. 🍷

Grande Finale ja lajiparlamentit Kisakalliossa 26.–27. lokakuuta

Perinteinen Grande Finale -viikonloppu järjestetään jälleen lokakuun viimeisenä viikonloppuna Kisakallion urheiluopistolla Lohjalla. Tapahtuma rakentuu jaostojen lajiparlamenttien ja liiton palkitsemisgaalan ympärille.

Tänä vuonna mukana on myös liiton ylimääräinen kokous ja koulutusta kilpailunjärjestäjille.

Lauantaina aloitetaan yhteisesti kello 9.00, jonka jälkeen siirrytään lajiparlamentteihin.

Lauantaina on luvassa myös yhteistä ideointia, miten kotimaan kilpailutoimintaa voitaisiin kehittää.

Aihe kirvoitti paljon ajatuksia jo Tamperella 31.8. päivätilaisuudessa, jossa keskusteluun varattu aika loppui auttamatta kesken. Illan huipentaa Grande Finale -gaala.

Sunnuntaina perehdytään kilpailujen järjestämiseen liittyviin asioihin, kuten viestintään ja tulostiedottamiseen sekä uuden kilpailu- ja tilastopalvelun tuomiin muutoksiin.

OHJELMA:

LAUANTAI 26.10.2019

8.00 Ilmoittautuminen alkaa
9.00 Yhteinen avaus
9.30 Lajiparlamentit alkavat
16.00 Kilpailutoiminnan kehittäminen – ideariihii
19.15 Grande Finale -gaala

SUNNUNTAI 27.10.2019

9.00 Kilpailujärjestäjien koulutus
13.00 SAL:n ylimääräinen kokous

ILMOITTAUTUMINEN:

Lisätiedot, hinnat ja ilmoittautuminen liiton nettisivuilla www.ampumaurheiluliitto.fi. Ilmoittaudu juhluvuoden huipentumaan viimeistään 17.10.2019! Ongelmatilanteissa kysy **Sanna Hellgréniltä**, puh. 040 563 3554, sanna.hellgren@ampumaurheiluliitto.fi

Pukeutumiskoodi gaalailtaan on juhlapuku (smokki/tumma puku)

Kehitä ampumaurheiluseuraa Tähtiseura- verkkopalvelulla

Seuran kehittäminen on innostavaa! Se kannattaa tehdä yhdessä asiasta innostuneen tiimin kanssa.

Kehittämisen apuvälineenä toimii Tähtiseura-verkkopalvelu ja paljon erilaisia työkaluja. Kehittämistä voi tehdä omaa tahtia palakerrallaan.

Tervetuloa ampumaseuran kehittämispölylle!

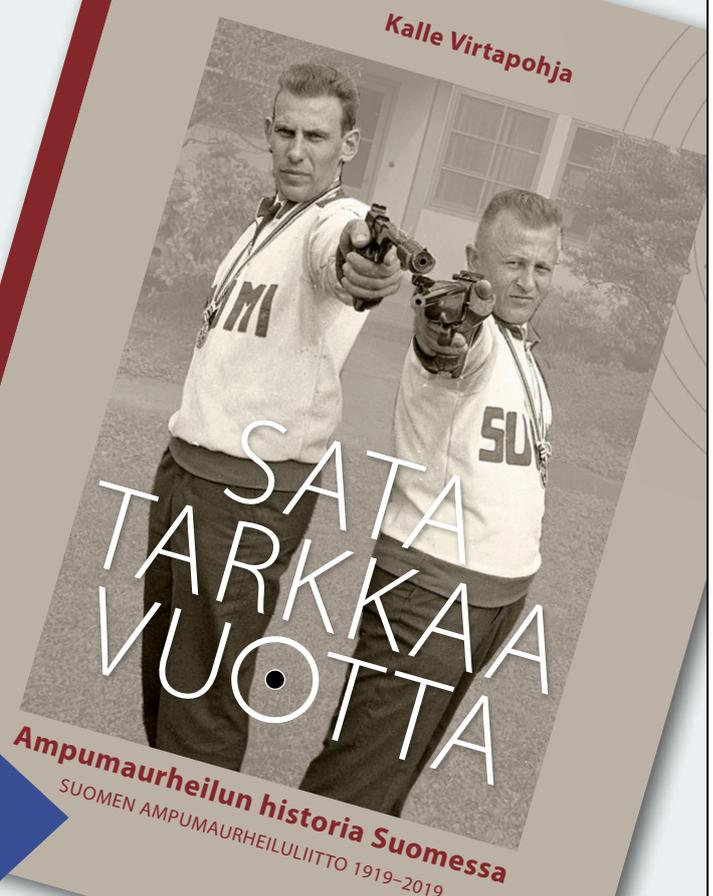
[www.ampumaurheiluliitto.fi/
liitto/nuoriso/tahtiseurat/](http://www.ampumaurheiluliitto.fi/liitto/nuoriso/tahtiseurat/)

Lahjaksi isälle tai pukinkonttiin!

🔧 Tässä teoksessa riittää lukemista ja mukaansa tempaavia tarinoita!

🔧 Kalle Virtapohjan kirjoittama **Sata tarkkaa vuotta: Ampumaurheilun historia Suomessa** julkaistiin 31.8. 2019 liiton 100-vuotisjuhlassa.

Tilaa nyt omaksi tai lahjaksi Ampumaurheiluliiton verkkokaupasta tai liiton toimistosta www.ampumaurheiluliitto.fi/myy-ja-osta/kauppa/ 384-sivuisen kirjan hinta on 48 euroa.

Kutsu Suomen Ampumaurheiluliiton ylimääräiseen kokoukseen 27.10.2019

Suomen Ampumaurheiluliiton (SAL) ylimääräinen kokous pidetään sunnuntaina 27. lokakuuta 2019 klo 13 Kisakallion urheiluopistolla (Kaarina Karin tie 4, Lohja).

Valtakirjojen tarkastus alkaa klo 12.30 Kisakallion päärakenauksessa.

SAL:n jäsenyhdistys on oikeutettu lähettämään kokoukseen yhden äänivaltaisen edustajan sekä enintään yhden lisäedustajan.

Lisäedustajalla on kokouksessa vain puheoikeus. Edustajalla tulee olla jäsenyhdistyksen antama valtakirja ja hänen tulee olla edustamansa paikallisyhdistyksen jäsen.

Kukin liittokokousedustaja saa edustaa yhtä jäsenyhdistystä.

Kokouksessa käsitellään sääntömuutosesitystä SAL:n sääntöihin. Kokouskutsu ja esityslista liitteineen lähetetään seuroille postitse 27.9.2019.

Sami Jauhojärvi ja Kalle Palander kävivät tapaamassa Satu Mäkelä-Nummelaa tämän kotiradalla Orimattilassa. Vierailun aikana tehtiin Tokion olympialaisiin liittyvää tv-ohjelmaa, joka tulee ulos ensi vuoden aikana.

MATTI ERKKILÄ

Suomen Ampumaurheiluliiton toiminnanjohtaja Anne Lantee luovutti Sata tarkkaa vuotta -historiateoksen Urheilumuseoon 23. syyskuuta Urheilumuseolla järjestetyssä tilaisuudessa. Teoksen vastaanotti johtaja Pekka Honkanen (vas.). Kuvassa myös teoksen kirjoittaja Kalle Virtapohja.

PALVELUHAKEMISTO

Vakio- ja irtovuoroja

Pienoispistoolirata 25 m: ampumapaikkoja 5 kpl, maksimikalperi 22
50 m rata: ampumapaikkoja 3 kpl, ampua voi 9 mm aseella, kohdistuspöytä
Ampumaratoja voi käyttää vain, jos on oma ase ja siihen hallussapitolupa.
Helsingin Urheilutalo Helsinginkatu 25, puh. 09 3488 6419

urheiluhallit.fi/kallio

VIRKISTÄVÄN MUKAVA.

ASEET JA AMPUMATARVIKKEET

Liikemme avoinna ma-pe 9.00-17.00
la sopimuksen mukaan
Maahantuonti-, tukku- ja vähittäismyyntiliike

Asetalo Oy

Keskustie 5, 34800 VIRRAT
Puh. 03-4755371

Kotisivut: www.asetalo.com
Sähköposti: asetalo@asetalo.fi

Kotisivut: www.asetalo.com
Sähköposti: asetalo@asetalo.fi

www.ampumaurheiluliitto.fi

Vuoden 2019 viides
Urheiluampuja ilmestyy 12.12.

Tarkkuuslajit (ammunta, curling, keilailu, jousiammunta) jatkavat vuonna 2019 yhteisen 2-tason valmentajakoulutuksen toteuttamista. Koulutus koostuu neljästä lähijaksosta (pe-su), joista kaksi on yleisjaksoa ja kaksi lähijaksoa. Lähijaksojen lisäksi koulutuksessa on oppimistehtäviä sekä käytännön valmennusnäyttöjä. Pääsyvaatimus koulutukseen on aikaisempi 1-tason (tai vastaavan) koulutuksen suorittaminen ja mukanaolo käytännön valmennustyössä.

Tarkkuuslajien yhteinen 2-tason VALMENTAJAKOULUTUS 2019-2020

LÄHIJAKSOT ALKAVAT PERJANTAISIN KLO 12.00 JA PÄÄTYVÄT SUNNUNTAIN KLO 16.00

AJANKOHDAT JA SISÄLLÖT

1. YLEISJAKSO • Fiysisten ominaisuuksien kehittäminen
Urheiluosaaminen ja kokonaisvaltaisen valmennus Harjoittelun ohjelmointi
22.-24.11.2019 • Biomekaniikka
KUORTANE • Psykyinen valmennus
• Ravitsemus

2. YLEISJAKSO • Psykyinen valmennus
Taitoharjoittelu ja Kilpaileminen
valmentajan osaaminen • Taitoharjoittelu
20.-22.3.2020 • Valmentajana kehittyminen
KISAKALLIO • Antidoping

LÄHIJAKSOT • **Ammunta:** huhtikuu ja elokuu 2020
• **Jousiammunta:** 31.1.-2.2.2020 ja 17.-19.4.2020, Kuortane
• **Keilailu** 2.-3.11.2019 ja tammi-helmikuu 2020, Kuortane
• **Curling:** ilm. myöh.

Koulutuksen hinta

Koulutuksen hinta on 250 euroa/jakso sisältäen koulutuksen ja majoituksen täysihoidolla (2 hl). Koulutus sisältää yhteensä neljä jaksoa. Lisähinnasta on mahdollista majoittautua yhden hengen huoneeseen sekä ostaa illtapala. Koulutuksessa käytetään kurssikirjaa Laatu käytännön valmennukseen (39€+postituskulut).

Ilmoittautumiset

Mukaan mahtuu kaikista tarkkuuslajeista enintään 15 valmentajaa/tarkkuuslajia ja paikat täytetään ilmoittautumisjärjestyksessä. Mikäli osallistujia tulee yli kiintiön, lajiiltoit valitsevat osallistujat.

Ilmoittautumiset 30.10.2019 mennessä:
Kaikkien lajien ilmoittautumiset suoritetaan koostui internetissä osoitteessa
<https://goo.gl/forms/erFyG60XZUNCl1z>

TAVARAPÖRSSI

MYYDÄÄN ANSCHUTZ 9003 PREMIUM 4,5 MM ILMAKIVÄRI Hyväk. huippuluokan ilmakivääri tähtäimeen. Kylmälauk. mahdollisuus. Laukaisu ja tukki säädettävissä monipuolisesti. Ostettu Aseliike Rantaselta perushuollettuna, ollut aiemmin yhdellä omistajalla. Mukana: Anschutzin säädettävät tähtäimet, käyttöohje, työkalurasia, täyttöadapteri, oma kuusiokoloavain, kova kuljetuslaatikko, Alkup. säiliö, leimattu 2004/6 Kisa- ja harjoitus luoteja yms. Ilm: Timo Kataja, timo.kataja@eke.fi, 040 8622338. Ilmoitus jätetty: 19.9.2019

MYYDÄÄN SILVER PIGEON I 686 SPORTING Piipun pituus 28" ja kal. 12/76 sekä lisäksi Beretan kantohihna, patruunavyö, puhdistusnaru, klikkipatruunat sekä patruunoita. Alkuperäinen aselaukku tarvikkeineen. Ase on uudenveroinen ja sillä on ammuttu noin 500 laukausta (9/2017). Myydään harrastuksen loppumisen takia. Hintapyyntö 1800 €/tarjous. Ilmoittaja: Pauli Kärkkäinen, pauliokarkkainen@gmail.com, 040-5736254. Ilmoitus jätetty: 07.09.2019

MYYDÄÄN ILMAKIVÄÄRI FEINWERKBAU 800X. Yksi ilmasäiliö, leimaa 04/27 saakka. Mukana kaikki mitä uutenakin eli kova laukku ja työkalukotelo. M-kahva oikeakat. ampujalle. Extrat: Etutähtäin AHG Super Iris säädettävällä iiriksellä, takatäht. Centra Sight 1.8 Indoor säädettävällä iiriksellä ja viidellä värisuotimella, takatähtäinpeili Centra, perälevypaino, 2x putkipaino perään, poskitukkipaino, piippupaino, etutukin korotuspalasarja - X-butt perälevy. Ostettu uutena 11/17, ammuttu n. 6500 lauk. Tämä yli 3000 Eur paketti, nyt vain 2300 Eur. Kaupanpäälle 10 000 kpl penkitettyjä panoksia (RWS R10 match) Erikseen myynnissä ilmakivääriampujan varustekassi Gehmann 40 €. Sijainti Vantaa, koe-ammunta voidaan järjestää KUAS vuoroilla. Ilm: Seppo Niemelä, seppo.niemela@porkkanasorvaus.com, 0407703477. Ilm jät: 5.9.19

MYYDÄÄN MEGALINK-TAULULAITE + johdot + laukku 10m ja 50m ammuntaan. Mukana tulee valotaulu 10m matkalle sekä vahvempi etutaulu 50m matkalle. Lisäksi kuminauha 50m ammuntaan sekä useampi rulla paperia 10m ammuntaan ja taulupahveja kiväärille ja pistoolille. Taululaitteeseen ei tule mukana näyttöä, vaan näyttönä käytetään omaa tietokonetta. Mukaan saa tietokoneen, jolla olen taululaitetta käyttänyt, jos haluaa. Laitteeseen on ammuttu n. 10 000 laukausta. Ilmoittaja: Annika Sihvonen, canarialintu@hotmail.com, +358504005309. Ilmoitus jätetty: 01.09.2019

MYYDÄÄN SAKO 22/32 (22LR JA 32SW VAIHTOKALIIPERI) 580 € Erittäin hyväkuntoinen SAKO 22/32 vaihtokaliiperi pistooli. Piipuilla vähän ammuttu. Laukku ja ohjekirjat kaikki tallessa. Ilmoittaja: Petri Isokoski, petri.isokoski@gmail.com, 050-4404086. Ilmoitus jätetty: 07.08.2019

MYYDÄÄN FEINWERKBAU 700 ALU ILMAKIVÄÄRI 1000€ Vähän käytetty. Kiväärissä hyvät säätömahdollisuudet ja soveltuu loistavasti kaikenlaiseen kilpa-ammuntaan. Mukaan saa halutessaan hihnatueta ja s-koon hanskan. Väriiltään ase on sininen ja varustettu oikeakätisellä kahvalla. Ainoana miinuksena on, että paineilmasäiliö on vanhentunut. Ilmoittaja: Aleks Montonen, allu.m94@hotmail.com, 04511375985. Ilmoitus jätetty: 04.08.2019

MYYDÄÄN WALTHER DOMINATOR 1250 5.5 MM Vähän ammuttu hieno ilmakivääri (reilut 1000 laukausta) 8-32 x 56 kiikarilla ja bipodilla. Paineilmasäiliöiden katsastukset ovat voimassa 2021 asti. Mukaan tulee 6 litran 300 bar pullo, 3 rullalipasta, 4 lähes täyttä kuularasiasia sekä 3 kuusiokoloavainta ja puhdistuspellettejä. Hinta 500 €. Ilmoittaja: Mikko Nieminen, mikko.s.nieminen@gmail.com, 0503088693 Ilmoitus jätetty: 27.07.2019

OSTETAAN KIIKARIN JALKA Feinwerkbau 60x:ään sopiva. Ilm: Hannu Rantanen, hannu.rantanen@dnainternet.net, 0504520450. Ilm jätetty: 3.8.2019

Tavarapörssi on tarkoitettu yksityishenkilöille ja ampumaseuroille. Hinta 10 euroa. Voit täyttää sähköisen ilmoituspohjan osoitteessa: www.ampumaurheiluliitto.fi/myy-ja-osta/ilmoitukset/lisaa-ilmoitus Ilmoituksen voi lähettää myös sähköpostitse osoitteeseen urheilumpuja@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Lassi Palo, SAL, Valimotie 10, 00380 Helsinki.

ONNITTELUKSET

90 VUOTTA				70 VUOTTA			
Bengt Vilja	TSA	7.11.		Hannu Rannikko	SäSA	16.10.	
				Juhani Härkönen	HVA	15.11.	
85 VUOTTA				Kai Kulmala	TSA	10.12.	
Lassi Riitinki	TSA	10.11.		60 VUOTTA			
				Pekka Mäki	SäSA	14.10.	
80 VUOTTA				Pirjo Karppinen	VarkA	20.10.	
Pentti Koskivuori	ESF	4.10.		Hannu Tamminen	LL	20.10.	
Jussi Ruohonen	HVA	9.10.		Timo Sillanpää	HVA	28.10.	
Raimo Selenius	ESF	10.11.		Jari Ukkonen	SäSA	21.12.	
				Kari Vepsäläinen	VarkA	25.12.	
75 VUOTTA				50 VUOTTA			
Risto Pilvi	HVA	21.10.		Vesa Salonen	SäSA	19.10.	
Yrjö Eklund	HVA	31.10.		Juha-Pekka Salminen	TSA	7.11.	
Lauri Lohtari	HVA	1.12.		Kari Nurmi	SäSA	22.11.	
Kalle Rehn	TSA	22.12.		Tomi Kause	HVA	28.11.	
Seppo Tiensuu	HVA	27.12.		Jari Lainio	TSA	2.12.	
				Jaakko Leivo	HVA	15.12.	

Urheilumpuja-lehti julkaisee vain ne syntymäpäiväonnittelut, jotka seurat toimittavat Ampumaurheiluliittoon LEHDEN AINEISTOPÄIVÄÄN MENNESSÄ. Seurojen pitää varmistaa, että syntymäpäiväsankarit suostuvat merkkipäivätietojensa julkaisemiseen.

Merkkipäivätiedot voi toimittaa sähköpostitse osoitteeseen urheilumpuja@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Lassi Palo, SAL, Valimotie 10, 00380 Helsinki.

lauottua

Kun VihA:n porukkaa pyytää luonnehtimaan seuraansa kolmella adjektiivilla, ne ovat: pieni, vaatimaton ja aggressiivinen. Viimeisellä adjektiivilla he tarkoittavat sitä, että ovat olleet oma-aloitteisia ja kehdanneet kysyä. Jopa ampumaurheilija voi kysyä (kunnalta) yhteistyösopimusta, puheenjohtaja **Taisto Rättö** sanoi. ❄️ **Sivu 31.**

osuma

Ammunnasta **Emmi Hyrkäs** pitää kuukauden mittaisen tauon loppusyksystä ja tekee enemmän fyysisiä harjoituksia, käy kuntosalilla ja lenkeillä.

– Normaalisti teen kovilla harjoituskausilla ja kisakaudella salitreeniä todella vähän, mutta kävelen metsässä aika paljon. Maastossa liikkuminen kehittää tasapainoa ja vähän fyysistä kuntoaakin, mutta erityisesti se auttaa mieleen, se auttaa rauhoittumaan.

Talvilajikseen hän on löytänyt lumikenkäkävelyn.

– Olen etsinyt ne lajit, jotka itselle ovat kaikista mukavimpia. Tavallaan siis ihan normaalia liikuntaa, mutta haluan, etteivät fyysiset harjoitteet tuntuisi niin pakkopullalta, vaan ne olisivat samalla rentouttavia ja kehittäviä." ❄️ **Uutisvuoksi 25.8.**

Urheilumpuja 2019

Lehden numero	Varauspäivä	Aineistopäivä	Ilmestymispäivä
5/2019	14.11.	21.11.	13.12.

Oskari Kossi i farten i världscupen i Lahtis.

Kössi femte i världscupen

LASSI PALO/AMPUMAUHAILIITTO

DET HAR UNDER SOMMAREN skjutits en världscup på hagel och en på gevär och pistol. I världscupen i hagel som ordnades i Lahtis, var SSG:s **Oskari Kossi** mycket framgångsrik.

Kössi kom där in på en femte plats. Han träffade 122 av 125 lerduvor i grundserien. Som gav honom en femte plats i grundserien och alltså en finalplats bland de sex bästa skyttarna. I finalen föll Kössi sedan ut som femte efter att han kämpat bra i en mycket jämn final. **Luigi Lodde** från Italien som hade fulla poäng i grundserien segrade också i finalen.

Förutom Kössi deltog det också några andra SSG-skyttar i världscupstävlingen. Timo Laitinen deltog också i herrarnas skeet var han sköt 114 träffar och kom in på en 69:e plats.

I damernas skeet kom **Heidi Hämäläinen** in på en 62:a plats när hon sköt 98 träffar. För att nå finalen krävdes det 114 träffar.

Heidi Hämäläinen

Långström 32:a i Rio de Janeiro

GEVÄRSSKYTTARNA **Sebastian Långström** och Jenna Kuisma från KSF och **Joni Stenström** från RS deltog i världscupen i Rio de Janeiro, Brasilien. Långström knep en 32:a plats i herrarnas luftgevär när han

Nästa nummer

I NÄSTA NUMMER kommer vi bland annat få läsa om årets sista värde tävlingar när gevärsskyttarna ännu tävlade om EM-medaljer i Bologna, Italien när denna tidning gick i tryck.

sköt 624,3 poäng. För att nå finalen krävdes det 627,9 poäng. I damernas motsvarande tävling sköt 620,4 poäng och det gav henne en 67:e plats. Finalgränsen landade denna gång på 628,3 poäng. Kuisma och Stenström tävlade också i tävlingarna på 3x40 skott, men de klarade sig inte vidare från kvaltävlingarna.

Värdetävlingar på hagel

SEDAN SENASTE NUMMER har det ordnats både VM och EM för hagelskyttarna i Lonato, Italien. I båda tävlingarna har det deltagit SFS-skyttar.

VM ordnades i början av juli. Där deltog SSG-skyttarna: **Mopsi Veromaa**, **Oskari Kössi** och **Mirka Kyyrönen**.

Veromaa deltog i damernas trap. Där var hon 24:e efter att hon skjutit 112 av 125 möjliga träffar. Till finalen skulle det ha krävts 119 träffar.

Oskari Kössi deltog i herrarnas skeet. Kössi kom där in på en 68:e plats efter att han träffat 115 lerduvor. Till finalen krävdes hela 123 träffar.

Mirka Kyyrönen tävlade i herrarnas trap. Med 108 träffar av 125 möjliga kom Kyyrönen in på en 126:e plats. För att nå finalen borde Kyyrönen ha träffat 121 lerduvor.

EM ordnades i början av september. Där var det ännu flera SSG-skyttar med: **Heidi**

LASSI PALO/AMPUMAUURHEILULIITTO

Timo Laitinen

Hämäläinen, Mopsi Veromaa, Oskari Kössi, **Timo Laitinen** och Mirka Kyyrönen.

Hämäläinen var med i damernas skeet. I den tävlingen träffade hon 113 av sina skott det berättigade henne till en 22:a plats. Till finalen skulle det ha krävts 118 träffar.

Veromaa deltog i damernas trap. Här kom hon in på en 20:e plats med 105 träffar. Finalen missade Veromaa denna gång med sex träffar.

KÖSSI OCH LAITINEN tävlade i herrarnas skeet. Båda två sköt 120 träffar i en mycket jämn och högklassig tävling. Med de resultaten kom Kössi in på en 15:e plats och Laitinen på en 23:e plats. För att nå finalen krävdes det 123 träffar.

I herrarnas trap tävlade Kyyrönen. Där placerade sig Kyyrönen på en 21:a plats efter att han skjutit 115 träffar. För att nå finalen denna gång krävdes det 119 träffar.

Lag-guld för Holmberg

RASEBORGS SKYTTARS Krister Holmberg var med om att ta lag-guld i EM när blandloppstävlingen avgjordes på rörligt mål i Ungerska Gyenesdias. Jämnheten bar det finländska laget till seger.

Holmberg sköt 389 poäng och var individuellt åttonde. Hela laget var inom två poäng när **Topi Hulkkonen** sköt 390 poäng och **Heikki Lähdekorpi** 388 poäng. Med dessa resultat segrade det finländska laget med sju poäng över Ryssland som var andra.

När man såg på resultatet efter gårdagen så skulle man inte ha trott att de skulle gå så här, konstaterade Holmberg.

Man sköt alltså första delen på lördagen och andra delen på söndagen. Holmberg sköt endast 190 poäng på lördagen men hela 199 poäng på söndagen. Det banade väg för att finländarna lyckades ta hem lagsegern. De andra finländarna höjde sig också ett snäpp från lördagen. Polens **Lukasz Czapl** segrade individuellt efter att han skjutit 395 poäng.

Inte i form

HOLMBERG SJÄLV var annars inte nöjd över sina individuella prestationer i EM. Tidigare tog han en tolfte plats på normallopp-

VILLE HÄYRINEN

Krister Holmberg tillsammans med Heikki Lähdekorpi och Topi Hulkkonen på högsta pallen i EM.

pet med 578 poäng.

–Timingen har inte riktigt fungerat här alls, det har oftast smällt vid fel tidpunkt. Tur fick jag det ändå att fungera idag, sade Holmberg och syftade på söndagens tävling.

– Det har varit lite trögt under hela vckan, formen har inte riktigt varit på topp. Man får ju nog vara riktigt nöjd nu när vi ändå lyckades ta guld, fortsatte Holmberg. ⚙️

SVENSKA FINLANDS SPORTSKYTTEFÖRBUND R.F (SFS)

Petra Liljeberg
Joni Stenström
SFS:s hemsida

0500 872 045
Svenska sidor skribent
www.sfs.idrott.fi

petra_liljeberg92@hotmail.com
joni.stenstrom@gmail.com

10 napakkaa

LASSI PALO

Vastaajana on Kurikan Ampujien skeet-ampuja Oskari Lehtimäki, 17. Hän edusti Suomea ensimmäisen kerran kansainvälisissä arvokisoissa, kun EM-kilpailut olivat Italian Lonatossa syyskuussa.

1 EKA ENNAKOIVA:

Millainen filis Lonaton EM-kilpailuista jäi?

Hyvä! Kokemusta tuli, mutta paremminkin olisi voinut mennä.

2 TOKA TUNKEILEVA:

Mikä oli parasta?

Se, että onnistuin joukkuekilpailussa aika hyvin.

3 KOLMAS KOVISTELU:

Kuinka erilaista oli kilpailla Lonatossa kuin kotimaisilla tutuilla radoilla?

Erilaiset tausta siellä oli kuin Suomessa.

Kansainvälisyys ei aiheuttanut sen enempää tuntemuksia.

4 NELJÄS NALLITUS:

Mitkä ovat vahvuutesi ampujana?

Olen aika rauhallinen.

5 VIIDES VARMISTAVA:

Mitä muuta harrastat?

Kalastusta ja metsästystä.

6 KUUDES KUJEILEVA:

Kuinka paljon aikaa vietät päivässä aikaa somessa?

Varmaan tunnin iltaisin. Vietän paljon aikaa pihalla kaikenlaisia hommia värkkäillen.

7 SEITSEMÄS SIHTAUS:

Millaisia tavoitteita sinulla on urheiluampujana?

Jos joskus olympialaisiin pääsisi. Sen näkee sitten, mutta mielenkiintoa kyllä piisaa!

8 KAHDEKSAS KULTAHIPPU:

Mitä tulee mieleen sanoista olympialaiset?

Se, mitä äsken sanoin. Ne alkavat olla tavoitteena.

9 YHDEKSÄS YRITYS:

Millä aseella ammut?

Se on Blaser F3.

10 NAPAKYMPPI:

Mikä on ollut tämän vuoden "napakymppi"?

Lonaton EM-kilpailut. Ne olivat tavoitteenani, ja tavoite toteutui.

LASSI PALO

Heikki Keskitalo haluaa kokea arvokisat ”katsojana”

Teksti & kuva LASSI PALO

Heikki Keskitalo oli yksi Ampumaurheiluliiton 100-vuotisjuhlassa palkituista ampumaurheilussa ansiotuneista.

Hän sai ansioristin kullattuna. Opetus- ja kulttuuriministeriö (OKM) myönsi ansiomerkit aiemmin tänä vuonna.

Lahtelainen Keskitalo on ansiomerkkinsä totisesti ansainnut, sillä niin paljon hän on tehnyt pyyteetöntä työtä ampumaurheilun hyväksi. Hän on ollut Lahden Ampumaseuran (LAS) johtokunnassa, haulikkojaostossa, kilpailujen johtajana, tuomarikouluttajana ja yleismiehenä. Ampumaurheiluliiton hallitukseen hän kuului vuosina 2005–2012.

MILLOIN, MITEN ja miksi tulit ampumaurheiluun mukaan?

– Eri urheilulajit ovat aina kiinnostaneet, ja olisinko ajautunut perinteisesti metsästyksen kautta ampumaradalle. Aluksi oli metsästysseuran kilpailuja ja sitten tulin vähitellen mukaan LAS:n toimintaan joskus vuonna 1980.

Keskitalo on eläkkeellä. Hän toimi työllään metsäteollisuudessa puunhankinnan parissa eri tehtävissä.

KUN SAIN OKM:N ANSIOMERKIN, minusta se tuli yllätyksenä, ja siihen on ollut vaikuttamassa monta muutakin alan toimijaa.

AMPUMAUURHEILU ON OLLUT MINULLE mielenkiintoinen harrastus.

OLEN PYÖRÄILLYT HÄLVÄLÄN RADALLA useita kilometrejä ja kävellyt vielä enemmän.

MINUT PITÄÄ SEURATOIMINNASSA MUKANA pyrkimys parantaa olosuhteita ja pedata ampumaurheilun tulevaisuutta.

AMPUMAUURHEILUSSA PARASTA ON osuminen.

VIETÄN RADALLA liian paljon aikaa.

VIIHDYN RADALLA SIKSI, ETTÄ itsekin ammun ja harjoittelen.

PYSYN TÄSSÄ TOIMINNASSA MUKANA toistaiseksi karsien vähitellen eri tehtäviä.

SAL:N HALLITUKSESSA oli mielenkiintoista toimia ja vaikuttaa eri asioihin.

LAS ON MINULLE kotiseura.

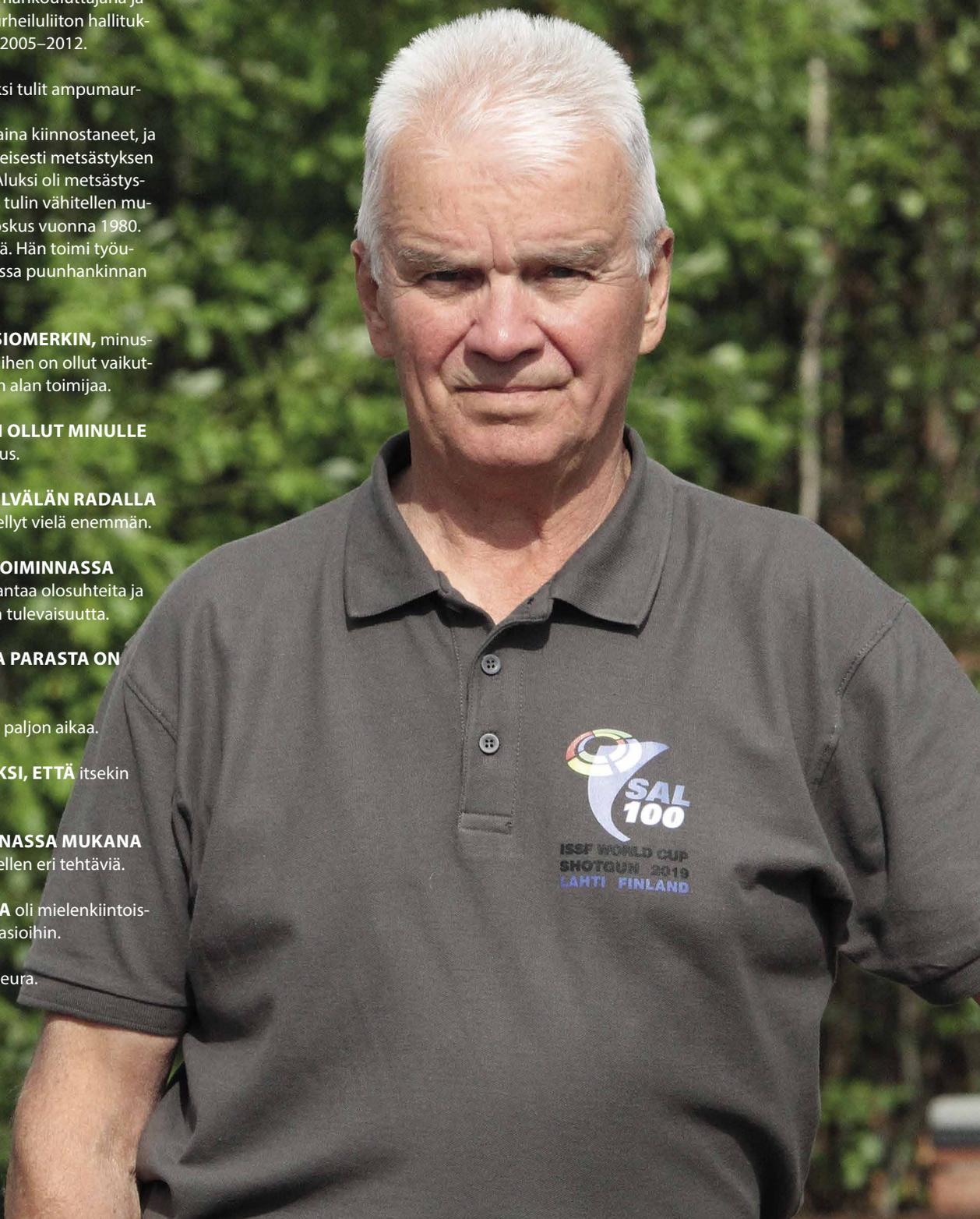
LAHDEN MAAILMANCUP OLI näytösikkuna suomalaisten osaamisesta kisajärjestämisalueella.

KUN AMPUMAUURHEILU KYLLÄSTYTTÄÄ, menen mökille, pelaan golfia ja metsästän.

HALUAN VIELÄ KOKEA AMPUMAUURHEILUSSA uudet haulikon arvokisat Suomessa ”katsojana”. 🇫🇮

Heikki Keskitalo

- ✕ **SYNT.:** 3.3. 1949
- ✕ **KOTIPAIKKA:** Lahti
- ✕ **SEURA:** Lahden Ampumaseura (LAS)
- ✕ **TYÖURA:** metsätalousinsinööri
- ✕ **PERHE:** vaimo

Innovation
that excites

NISSAN INTELLIGENT MOBILITY

NISSAN NAVARA

NAUTI VAHVEMMASTA KOKEMUKSESTA

Nyt voit lastata Nissan NAVARAan enemmän kuormaa kuin koskaan aiemmin. Voit ajaa turvallisemmin ja miellyttävämmiin tehokkaampien jarrujen ja uuden jousituksen ansiosta, vetää peräkärriä turvallisemmin ja nauttia uudesta NissanConnect-navigointi- ja viihdejärjestelmästä. Nissan NAVARA on vahvempi ja parempi kuin koskaan.

- Uusi etu- ja takajousitus
- Suurempi hyötykuorma
- Tehokkaammat jarrut
- Perävaunun ajovakauden hallintajärjestelmä
- Uudet NissanConnect Services -ominaisuudet

Varaa koeajo Nissan-jälleenmyyjälläsi jo tänään.

Nissan Navara N-Guard alk. **46 313 €**

EU-yhdistetty kulutus ja CO₂-päästöt: NAVARA-mallisto: 6,3-9,4 l/100km, 167-249 g/km. Nissan NAVARA-mallisto King Cab alk. 35 757 € (sis. toimituskulut 600 €). Nissan Navara N-GUARD Double Cab, 2-paikkainen alk. 46 313 € (sis. toimituskulut 600 €). Kuvan auto erikoisvarustein. Pidätämme oikeuden hinnanmuutoksiin.

Lue lisää: nissan.fi